ஆறுமுகநாவலர்
சரித்திரம்

80

To

M. R. Ry.

A. Coomaraswamy pillai

From the

Author

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ

நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலர்

சரித்திரம்.

———:*:———

இது
யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை
வேதவனப்பிள்ளை குமாரர்
மாணிக்கவாசகபிள்ளை
என வழங்கும்
கனகரத்தின
உபாத்தியாயரால்
கத்தியரூபமாகச்செய்து,
ஷையூர்
சைவப்பிரகாச சமாசியருளொருவராகிய
ம. ள. ள. ஸ்ரீ
வை. ஆறுமுகபிள்ளை
கேட்டுக்கொண்டபடி

யாழ்ப்பாணம்:
சைவப்பிரகாசயந்திரசாலையில்
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சித்திரபானுஞு ஐப்பசிமீ.
1882.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புக்கவிகள்.

சென்னபட்டணம்:

ம. ா. ா. ஸ்ரீ

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை

சொல்லியது.

—:*:—

வெண்பா.

நல்லைவள ராறுமுக நாவலர்ச ரித்திரத்தை
எல்லவரு மேத்த வினிதுரைத்தான்—சொல்லும்
பொருளுஞ் சுவைதெவிட்ட வேதவன பூப
னருளுங் கனகரத்ன னாய்ந்து.

சிறப்புக்கவிகள்.

சைவ உதயபானு பத்திராதிபர்

ம. ா. ா. ஸ்ரீ

சு. சரவணமுத்துப்பிள்ளை

சொல்லியது.

—:*:—

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருமேவு நல்லையெனு நகரிற் றோன்றிச்
    சிவாகமமே யாதியநூற் பரவை யுண்டே
அருமேவு முண்மைநிலை தனைப்போ தித்த
    வாறுமுக நாவலர்கோன் சரித மாகு
மருமேவு நவநீதந் திரட்டி யச்சில்
    வயங்குவித்தான் வண்ணைநகர் வாழுஞ் சீலன்
உருமேவு சற்சனர்மா ணிக்க மாகி
    யொளிர்கனக ரத்தினப்பே ருபாத்தி தானே.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

---:*:---

சுன்னாகம்:

ம.ள.ள.ஸ்ரீ

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை

இயற்றியது.

---*---

விருத்தம்.

பூங்காவி னிழலரசு புரியுமக பதியுலகம்
போல வாய்ந்து
நீங்காத வளம்படைத்த பலநகரந் தன்மாட்டு
நிலவக் காட்டி
யோங்கார முதற்பொருளுக் குரியதல மோரிரண்டை
யுடைய தாகி
யீங்காரு நனிவியக்கத் தகும்புகழ்சேர் திருப்பதுநல்
லீழநாடு.

இந்நாடு தனக்குமுக மெனக்கவினுற் றிலங்கியயாழ்ப்
பாணத் தென்றுஞ்
சொன்னடு புலவர்தமக் குறைவிடமா யெவ்வளமுந்
தொக்க சீர்த்தி

மன்னாடு நாகரிக மான்மியநல் லூரினிடை
வாழ்வு கொண்ட
மின்னாடுங் கார்காத்த வேளாளர் திருக்குலத்தின்
மீது மாதோ.

இத்தாலத் துயர்பாண்டி மழவர்குடி யின்மேலா
ரியத்து மிக்க
சித்தாந்த சிகாமணியே முதனூலும் பலவுரையுந்
திரா விடத்தில்
வித்தாரம்பெறச்சித்திக் கோருரையு முள்ளபடி
விளங்கிச் செய்த
கர்த்தாஞா னப்பிரகா சானுபூதி மான்மரபு
கவின வன்றே.

வந்துதயஞ் செய்தகந்த வேளியற்று மாதவமோர்
வடிவு கொண்டு
செந்திருவை யனையமனைச் சிவகாமி யம்மையெனுஞ்
செல்வ நங்கை
யுந்திவயி னமைந்துதித்த தெனவுலகி னுதித்தருளி
யொடுங்க லில்லாச்
சந்திரதுல் லியனாகி நற்கலையில் வளர்வுற்றுத்
தயங்கு நாளில்.

அங்கிலதே சிகமொழியும் வடமொழியும் பொருளறியு
மளவிற் கற்றுச்
சங்கையிலா விலக்கியமு மிலக்கணமுந் தலைகண்டு
தருக்க மோதித்

துங்கமிகும் புராணமிதி காசமுத லாயபல
    தொன்னூ லோடு
பங்கமிலாச் சித்தாந்த சாத்திரபாண் டித்தியமும்
    படைத்த சீலன்.

தேக்குசிவா கமப்பொருளைப் பலவிதலோ கிகசமுகந்
    தேரும் வண்ணம்
வாக்குபடுத் துவமமையப் போதித்தும் நீதிவழி
    மருவி வந்த
ஆக்கமது கொண்டுவித்தி யாலயங்க டாபித்து
    மளவில்லாத
ஊக்கமிகுந் தார்மிகனுய்ப் புண்ணியமு மெய்ப்புகழு
    மொருங்கு பெற்றோன்.

காவியசாத் திரவிநோதங் கல்வியினைக் கிரமமுறக்
    கற்போர்க் கிதல்
யாவருக்கும் பயன்பெறப்பன் னூலுரைக ளியற்றிவெளிப்
    படுத்த லீசன்
சேவடியர்ச் சனைபுரித றிருத்தொண்டர் தமக்கன்பு
    செய்த லின்ன
பாவமிலாச் செயல்களினுற் றன்கால முழுதேகும்
    படியே வாழ்ந்தோன்.

பொருள்வலியுஞ் சொல்வலியும் பெரிதமைய வாக்கியக்கோ
    பூட்டி யிம்மைப் [ல்
பொருள்வரவு தனைக்கருதிச் சிலமூட ரநுசரிக்கும்
    பொய்ம்மை மார்க்கம்

இருள்வலிபோற் றபமுருக்கிச் சிவசமய வொளிவிரிக்கு
 மிவன்போ லுண்மை
தெருள்வலியோர் தாங்காலத் திரயத்து மில்லையெனச்
 சிறப்பு மிக்கோன்.

தத்துவஞா னம்புணர்ந்தோ ராறுமுக நாவலனூர்
 தனது நாமம்
எத்திசையுஞ் செலநின்றோ னிவனுடைய சரித்திரமா
 மினிமை சான்ற
புத்தமிர்தந் தனைத்திரட்டிப் புத்தகமா வரைந்திந்து
 புகழே பெற்றான்
கொத்தலரும் பொழில்வண்ணைக் கோநகரின் மிசைவாழ்வு
 கொண்டோ னன்றே.

உத்தமநல் லிலக்கியலக் கணந்தேர்ந்தோன் பரம்பரைசே
 ருபாத்தி யாயன்
சத்தியவா சகவேத வனநாதன் றவவலியிற்
 றந்த பாலன்
அத்தகைய நாவலர்கோன் சிட்டருண்மா ணிக்கமென
 வறையப் பட்டோன்
புத்திமிகுந் தொளிர்கனக ரத்தினநா மகசுகுண
 பூபன் றானே.

உ

கணபதிதுணை

திருச்சிற்றம்பலம்.

விநாயகவணக்கம்.

---:*:---

குறள் வெண்பா.

மாதங் கனையிரத மாற்றியியைத் தேற்றியவன்
மாதங் கனைமனநீ வாழ்த்து

குருவணக்கம்.

---*---

விருத்தம்.

சீரேறு மீழத்தி யாழ்ப்பாண நல்லையாச்
    செறிதரணி மீதுதித்துத்
திகழுநில நிலவுபல கலைகுலவு மலைகட
    றெவிட்டியிட மொண்டெழுந்து
பாரேறு பரமதப் பாந்தள்க ளொடுங்கிடப்
    பலகண் டனங்களென்னப்
பகர்தடித் தொடுமுருமு வீசிப்ர சங்கமாம்
    பயில்சோனை மழைபொழிந்து
பேரேறு சைவப் பெரும்பயிர் வளர்த்திடும்
    பெட்புடைக் காரையடியார்
பெயராத மலவிருள்க ளருகவிரி பரிதியைப்
    பிறைசூடியே பரனெனு
ஏரேற வழிபட்டு நாமெலா முய்யவரு
    ணங்குருவை நாவலப்பேர்
நவில்யோக ரூடியாப் பெற்றபெரு மானையடி
    நளினமலர் போற்றிசெய்வாம்,

முகவுரை.

———:*:———

சைவசித்தாந்த சமயாசாரியர்களாகிய திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் என்னும் நால்வரும் தமிழ்நாட்டிலே திருவவதாரஞ்செய்து, தலக்ஷேத்திரங்களில் தோறுஞ்சென்று, அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுளென்று வேதசிவாகமங்களிலே உணர்த்தப்படும் உண்மையைப் பதிகங்களாகப்பாடி, பௌத்தர், சமணர் முதலிய புறச்சமயத்தவர்களோடு சமயவாதஞ்செய்து, அவர்கள் முன்னிலையிலேசெய்த பல வற்புதங்களாலும் சைவசமயமே மெய்ச்சமயமென்றும், சிவபெருமானே பரமபதியென்றுந் தாபித்தார்கள்.

அதன்பின்னர், சந்தானாசாரியர்களாகிய மெய்கண்டதேவர், அருணந்திசிவாசாரியர், மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர், உமாபதிசிவாசாரியர் என்னும் நால்வரும், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், இருபாவிருபது, சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன் முதலிய சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களை அருளிச்செய்து, சிவபெரு

மானே பரமபதி என்றும், சரியை கிரியை யோகம் ஞானமென்னும் நான்குமே ஆன்மாக்களுக்கு முத்தியை அடையப்பண்ணும் மார்க்கமென்றும், எல்லாச் சமயங்களையுங் கடந்துநின்றது சித்தாந்த சைவமென்றுஞ் சாதித்தார்கள்.

அதன்பின்னர், நமச்சிவாயதேசிகர், தாயுமானசுவாமிகள், பட்டணத்துச்சுவாமிகள், சிவஞானமுனிவர், மாசிலாமணிதேசிகர், ஞானப்பிரகாசமுனிவர், குமரகுருபரசுவாமிகள் முதலிய மகான்கள், சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அநுக்கிரகம் என்கின்ற பஞ்சகிருத்தியங்களையுஞ்செய்யுங் கருத்தாவாகிய சிவபெருமானே சர்வலோகைக நாயகரென்றும், அவரை வழிபடும்மார்க்கமே முத்திமார்க்கமென்றும், அவரை வழிபடும் அடியார்களே மெய்யடியார்களென்றும் தெளிந்து, அவருடைய பெருமையைத் தாந்தாஞ்செய்த நூல்களாலும் உரைகளாலும் உணர்த்தி, தங்கள் சீஷர்களுக்கும் போதித்தார்கள்.

அதன்பின்னர், திருக்கேதீச்சரம், திருக்கோணுசலம் என்னும் தேவாரம்பெற்ற தலங்களிரண்டையும் இரண்டுகண்களாகவுடைய இலங்காபுரியிலே திருவவதாரஞ்செய்த ஆறுமுகநாவலர் என்னும் பெருமான், சிறுபிராயத்திலேயே அநாதிமலமுத்தபதியா

கிய சிவபெருமானே பிறப்பிறப்பில்லாத கடவுளெ ன்றும், பாற்கடலுட்பிறந்த மீன்கள் அப்பாலை உண் ணாது வேறு பலவற்றை உண்டல்போல, சைவசமயி கள், மெய்ந்நூல்களாகிய தங்கள் சைவநூல்களைக் கல்லாது கற்பனைசமயமாகிய பரமதநூல்களைக்கற்று, தங்கள் வாணாளை வீணாளாகக் கழிக்கின்றார்களென் றும், அவர்களுக்கு மெய்யறிவூட்டல் வேண்டுமென் றும், முச்சங்கங்களாலும் வளர்க்கப்பட்ட தமிழ்ப் பாஷையை முன்போல வளர்த்தல்வேண்டுமென்றும் தெளிந்து, பரசமயிகளோடு சமயவாதங்கள்செய்து அவர்களை வென்றார். பரசமயத்திலே புகுந்தவர்களு க்கும், புகுதற்கு மனம் பதிந்தவர்களுக்குஞ் சுவசமய த்தைப் போதித்து அவர்கள்மனசைத் திருப்பினார். அநேகநூல்களுக்குப் புத்துரைசெய்தும், ஏட்டுப்பிர திகளிலுள்ள அநேகநூல்களைப் பரிசோதித்தும், சை வசமயத்தை வளர்த்தற்குவேண்டிய நூல்களைப் புதி தாகச்செய்தும் வெளிப்படுத்தினார். அம்மட்டோ! “சைவநிந்தனை மறைநிந்தனை பொறுமனம்” என்ற திருவாக்குக்கேற்ப வேதநிந்தகர், சிவாகமநிந்தகர், சிவனடியார்நிந்தகர், குருநிந்தகர் என்னு மிவர்க ளோடு பெரும்பகையெடுத்தார். அதனால், கோபமு டையவர் என்று சிலர் அவரைச்சொன்னார்கள். அம் மட்டோ, பசுக்களைப் பதியென்று சொல்லுகிறவர்க ளோடும், பசு நூல்களைப் பதிவாக்கென்று கொள்ளு

கிறவர்களோடும் எதிர்த்தார். இப் பெருந்தகைமை யினையுடையராகிய எம்பெருமானுக்குச் சைவசமயிக ளாகிய நாமெல்லாம் செயற்பாலனவாகிய கைம்மாறு யாது!

இப் பெருஞ்சிறப்பினராகிய எம்பெருமான் கைம் மாறுகருதாது நமக்கெல்லாஞ்செய்த செயற்கருஞ் செய்கைகளையும் அவருடைய புகழையும் சரித்திரமாக வெழுதக்கருதி, நம்மையு மொருபொருட்படுத்தித் தமது சந்நிதானத்திலேநிற்கு மொருவனைச்சேர்த்த நயது குருமூர்த்தியினுடைய திருவடிகளைத்துதித்து, அவரது திருவருளினாலே அதனைப் பெரும்பான்மை யும் இயற்சொறகளும், சிறுபான்மை ஆவசியகமாகிய வடசொற்களும் பிரயோகிக்கப்படும் கத்தியரூபமாகச் செய்து அச்சிற்பதிப்பித்தேம்.

இது நமக்கெல்லாம் மெய்யறிவூட்டிய பரமாசாரிய ருடைய சரித்திரமாதலால், சைவசமயிகளாகிய யாவ ரும் இதனைச் சிரத்தையோடும் வாங்கி வாசிக்கக்கட வர்கள். வே. க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

☞ நம்பெருமானவர்கள் சிவபதமடைந்தருளியதைக்குறி த்துப் பற்பல புலவர்கள்செய்த செய்யுட்களை இச் சரித்திரத்தின் இறுதியிற் சேர்க்கத்தந்த நன்றியின் பொருட்டு நாம் அப்புலவர்களுக்கு வந்தனஞ் சொ ல்லுகின்றேம். வே. க.

குருபூசைத்தினம்.

—:*:—

வெண்பா.

கார்த்திகைமா தத்துமகங் காசினிக்குச் சைவநிலை
சேர்த்திப் பரசமயஞ் சேதித்துச்—சீர்த்திமிக
மேவுதமிழ் தந்தகந்த வேணல்லூ ராறுமுக
நாவலர்வீ டுற்றதிரு நாள்.

அவையடக்கம்.

—:*:—

கட்டளைக்கலித்துறை.

புல்லிய கீடமும் பூவினைச் சேர்ந்து பொருந்துதலால்
நல்லவர் தந்தலை மீதே நணியது நாவலர்கோன்
எல்லையில் கீர்த்தி யிசைப்பது வாதலி னென்னுரையும்
வல்லவர் சங்கமுஞ் சென்றே வழங்கிடும் வையகத்தே.

வாழி.

வெண்பா.

வாழிபசு நீடூழி வாழிநிக மாகமங்கள்
வாழிமறை யோர்சைவர் வான்செங்கோல்—வாழிமனர்
வாழிதொண்ட ரக்கமணி வாழிநீ றைந்தெழுத்து
வாழி பெருநா வலம்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம்.

விநாயகவணக்கம்.

சீரியமெய்ச் சிவாகமமுந் திருவெண் ணீறுந்
திருத்தொண்டர் செயலுஞ்செந் தமிழுஞ் செய்ய
வாரியமும் வளரவணி நல்லை வந்த
வாறுமுக நாவலனு மதிஞர் கோமான்
பேரியலுஞ் சரிதமெலாம் பிறழா வண்ணம்
பெருமையினோ ரவைதொறும் பிறங்க நாட்டக்
காரியனு மிபமுகத்துக் கருணைப் புத்தேள்
கடிமலர்த்தா மரைத்தாள்கள் கருத்துள் வைப்பாம்.

குரவேநம:

ஈழமண்டலத்திலே, யாழ்ப்பாணத்திலே, நல்லூரி லே, கார்காத்தவேளாளருணத்திலே, பாண்டிமழ

வர்குடியிலே, ஞானப்பிரகாசசுவாமிகள்மரபிலே, * தமிழ்நாட்டிலுள்ள சைவசமயிகள் சைவசமயமேசற்சமயமென்றுணர்ந்து அதன் வழி ஒழுகி உய்யும்பொருட்டு, **கந்தப்பிள்ளை** என்பவருக்கு அவருடைய பத்தினியாராகிய **சிவகாமியாருடைய** அருமைத்திருவயிற்றிலே, கலியப்தம் ௪௯௨௪-க்கும் சாலிவாகனசகாப்தம், ௧௭௪௫-க்கும் சமமாகிய சித்திரபானுஹஸ் மார்கழிமீ ௫௳ புதன் கிழமை இரவு அவிட்டநக்ஷத்திரமும், பூர்வபக்கப் பஞ்சமிதிதியும், வச்சிரயோகமும், பாலவகரணமும் கூடிய சுபதினத்திலே, சிங்கலக்கினத்திலே ஒரு சற்புத்திரர் திருவவதாரஞ் செய்தார். (Decr. 1822.)

	சனி	வி	
சந்	உதய லக்கினக் கிரகநிலை.		கே
ரா			ல
செ-சு ஆ-பு			

* பறங்கிக்காரர் இலங்கையின்வடபகுதியாகிய இவ்வியாழ்ப்பாணத்தைப்பிடித்து அரசியற்றுநாளிலே, அப்பறங்கிக்காரரின் அதிகாரிக்கு உணவின்பொருட்டு இவ்வியாழ்ப்பாணத்திலிருந்த ஒவ்வொருகுடிகளும், தங்கள்தங்களுடையமுறையிலே, ஒவ்வொரு கொழுத்த பசுக்கொடுக்கவேண்டியிருந்தது. ஞானப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய முறைவந்தபொழுது "நீசன்கொன்று சாப்பிடும்பொருட்டு, பசுவை நான் கொடுப்பேனாயின், அப்பசுவைக் கொல்லுதலாகியபாவம் எனக்கும் வந்தெய்துமே" என்று பயந்து, அப்பயங்காரணமாக

திருவவதாரஞ்செய்த அப்பிள்ளைக்கு ஆறுமுகப்பி ள்ளை என்னும் நாமகரணமும், அன்னப்பிராசனம், சௌளம் முதலிய கருமங்களும் உரியகாலங்களிலே, மிகுந்த சிறப்போடு செய்யப்பட்டன. அவர் ஐந் தாம் வயசிலே வித்தியாரம்பஞ் செய்யப்பெற்று, சிறுவர்களுக்குக் கல்விகற்பித்தலில் வல்லராய், நல் லூரிலிருந்த சுப்பிரமணிய உபாத்தியாயரிடத்திலே கல்வி கற்பாராயினர்.

இவரிடத்திலே வாக்குண்டாம் முதலிய நீதிநூல்க ளையும், நிகண்டு, எண்சுவடி முதலிய மற்றையநூல் களையும் கற்குங்காலத்திற்றனே தமிழ்க்கல்வியை நிர ம்பக்கற்றல்வேண்டும் என்னும் ஆசை அவர் உள்ளத் திற் குடிகொண்டுகிடந்தது. இவைகளைக்கற்றபின்னர் நைடதம், பாரதம், கந்தபுராணம் முதலிய நூல் களுக்கும், மறைசை அந்தாதி முதலிய அந்தாதிக ளுக்கும் பொருள்கேட்கத் தொடங்கினர். கேட்ட

ஒருவருக்குந்தெரிவியாது இராத்திரிகாலத்திலே புற ப்பட்டு இத்தேசத்தைவிட்டுச் சிதம்பரத்துக்குச்சென் றனர். அந்தஸ்தலத்திலேயுள்ள சிவதீர்த்தமாகிய சிவக ங்கையிலே ஸ்நானம்பண்ணி, மிளகும் சுத்தஜலமு ஞ்சாப்பிட்டுக்கொண்டு, நாற்பத்தைந்துநாள் சிவகாமி அம்மைசந்நிதானத்திலே அவ்வம்மையாரை உபாசித் துக்கொண்டிருந்தார். பின்பு,சிவகாமி அம்மையுடைய திருவருளைப் பெற்றுக்கொண்டு உத்தரதேசத்துள்ள கௌடத்திற்குச்சென்றார். அங்கே ஒரு பிராமணசந்நி யாசி தினந்தோறுஞ் சில பிள்ளைகளுக்குத் தர்க்கம்,

செய்யுள்களின் பொருளைத் தம்மனத்திற் சிந்தித்தல், மனனம் பண்ணுதல் மாத்திரத்தினில்லாது, தம்மோடுகூடக் கல்விகற்கும் பிள்ளைகளுக்கும் அவைகளை விளங்கப்படுத்துவார். விளங்காத பிள்ளைகளுக்குப் பின்னரும் அவர்கள் அவைகளை விளங்கிக்கொள்ளுமவரையும் விளங்கப்படுத்துவார். படிக்க மனமில்லாதபிள்ளைகளைத் தனியிடத்திற் கூட்டிக்கொண்டுபோய், இரவும்பகலும் கவனமாய்ப் படித்தல்வேண்டுமென்றும்,

---

வியாகரணம், மீமாஞ்சை முதலியவைகளைப் படிப்பித்தும், வேதாந்தப்பயனுஞ் சொல்லிவைப்பார். ஞானப்பிரகாசசுவாமிகள் நியமமாகப் போய், தூரத்திலிருந்து அவற்றைக்கேட்டுத் தம்மனத்தில் அமைத்துக்கொள்ளுவார். சூத்திரரோடு பேசுதல் பிராமணசந்நியாசிகளுக்குவிலக்காதலால், அச்சந்நியாசி இவருடன் ஒன்றும் பேசாதுவிடுவார். அப்படியிருக்குங்காலத்திலே, ஒருநாள் அச்சந்நியாசியானவர் தம்மாணாக்கரைப் பரீக்ஷித்தார். பரீக்ஷித்தபொழுது, அவர்கள் அவர் வினாவிய வினாக்களுக்கு ஏற்ற விடை சொல்லாது நின்றார்கள். அப்பொழுது, நியமமாகத் தம்மாணாக்கரினும் மிக்க கவனத்தோடு தாஞ்சொல்லியவற்றைக் கேட்டிருந்தவராகிய இவர், அவைகளைத் தம்மனத்திலே பதித்துவைத்திருப்பாரென்று தம்முள்ளே சந்நியாசியார் நினைத்து, இவரை அழைத்து, "நீ இங்குவந்த நாள்முதலாகக் கேட்டவைகளைச்சொல்லு" என்றார். உடனே சுவாமிகள் அவர்களெல்லாரும் அதிசயிக்கும்படி தாங்கேட்டு அமைத்தவைகளைச் சொல்லினார். அப்பொழுது அப்பிராமணசந்நியாசி அவரைப்பார்த்து "நீ பிராமணன்" என்றுசொல்லி, அவருக்குத்

படியாதவன் புகழ், பொருள், பூசை முதலியவைகளைப்பெறமாட்டான் என்றும், இவ்வாறு பல யுத்திகளை அவர்களுக்குச்சொல்லுவார். இதனைக்கண்டயாவரும் அதிசயித்து, இப்பிள்ளை, தான்பிறந்த குடும்பத்தைவிளக்கவந்தது என்பதிற் சிறிதுஞ் சந்தேகமில்லை என்று தங்களுக்குள்ளே பேசிக்கொள்வார்கள். இச

தர்க்கம், வியாகரணம், முதலிய நூல்களைக் கிரமமாகப்படிப்பித்து "நீ, தமிழ்நாட்டிற்சென்று, அங்குள்ளவர்களுக்குப் பிரயோசனப்படுவேனாயிரு" என்று கட்டளையிட்டார். சுவாமிகள் அக்கட்டளையைச் சிரசின்மேல்வகித்து, அவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு, தெட்சணத்துக்குவந்து, திருவண்ணாமலை ஆதீனத்திலே காவிபெற்று அங்கேயிருக்குங்காலத்திலே, சித்தாந்தநூல்கள்வாசித்தலில் இடையறுமுயற்சிகொண்டிருந்தார். அதன்பின்பு அந்தஸ்தலத்தைவிட்டு நீங்கிச் சிதம்பரத்துக்கு வந்தார். அங்கேயிருக்குங்காலத்திலே சம்ஸ்கிருதத்திலுள்ள பௌஷ்கரம், சிவஞானபோதம் முதலிய நூல்களுக்கு வியாக்கியானங்கள் செய்தும், சித்தாந்தசிகாமணி, பிரமாணதீபிகை, பிராசாததீபிகை, சிவயோகசாரம் முதலிய நூல்களைச் சம்ஸ்கிருதத்திலே செய்தும், சிவஞானசித்தியாருக் கோருரை செய்தும், பின்னர் அவைகளைத் திருவண்ணாமலை ஆதீனத்திலே ஒப்பித்தார். சிதம்பரத்திலே, "ஞானப்பிரகாசம்" எனப் பெயரியதிருக்குளம் அவராலேயே அமைக்கப்பட்டது. பின்னர் அந்தஸ்தலத்திலேயே சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்து சிவபதமடைந்தார்.

னைக்கேள்வியுற்ற அவரது மூத்த தமையனாராகிய தியாகராசப்பிள்ளை "வளரும்பயிரை முளையிலே தெரியும்" என்னும் பழமொழியை நினைந்து, அவர்மீது அதிபிரீதிவைத்து, அவரை அதிகமாய்ப் படிப்பிக்கவேண்டுமென்னும் ஆசைமிகுதியினாலே, வேலாயுதமுதலியாரிடத்திலே கொண்டுபோய், நன்றாகப் படிப்பிக்கும்படி அவரிடத்தில் ஒப்பித்தார். அம்முதலியார், தம்பிள்ளையாகிய சம்பந்தமுதலியாருடன் இப்பிள்ளையாகிய ஆறுமுகநாவலரையும் கூடவைத்து அவர்களுக்கு இலக்கண இலக்கியங்களைப் படிப்பிப்பாராயினர். அப்போது அவருக்கு வயசு ௰௨. ஆயிற்று.

இப்பன்னிரண்டாம்வயசாகிய ஜயவருஷம் ஆவணிமீ இங்கிலிஷ்கற்கும்படி (Rev: Peter Percival) * பீற்றர்பார்சிவல் பாதிரியாருடைய அங்கில வித்தியாசாலைக்கு அனுப்பப்பட்டார். இங்கே இங்கிலிஷ் கற்குங்காலத்திலே, தமிழ்க்கல்வியை இன்னும் அதிகமாய்க் கற்க

* இவர் நெடுங்காலமாய் யாழ்ப்பாணத்திலே பாதிரியாயிருந்து, அநேக அங்கிலவித்தியாசாலைகளையும், தமிழ்வித்தியாசாலைகளையும் தாபித்தவர். பின்பு, பாதிரி உத்தியோகத்தைப் பரித்தியாகஞ் செய்துவிட்டு, சென்னபட்டணம்போய், அங்கேயுள்ள சென்னைக் கலாசாலை வித்தியாசாலையிலே (Madras Presidency College) பண்டிதராயிருந்தவர். தினவர்த்தமானியென்னும் பத்திரிகையைத் தொடங்கி நடத்தினவர்.

வேண்டும் என்னும் ஆசைமிகுதியினாலே ¶ சேனாதி ராயமுதலியாரிடத்திலும், †சரவணமுத்துப்புலவரிடத்திலும், நன்னூற்காண்டிகையுரை, விருத்தியுரை, இரகுவம்சம், திருவள்ளுவர், திருக்கோவையார், சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம் முதலிய நூல்களைக்கற் பாராயினார்.

இவ்வாறுகத்தமிழ், இங்கிலிஷ் என்னும் இருபாஷைகளையும் அதிக கவனத்துடன் கற்குங்காலத்திலே, இங்கிலிஷ் கற்பிக்கிறவர்கள் மிக இலகுவாகப்பிள்ளைகளுக்கு விளங்கப்படுத்துதற்கும், ஒருபாத்தியாயர் விளங்கப்படுத்துவதுபோலவே மற்றை உபாத்தியாயர்களும் விளங்கப்படுத்துதற்கும் ஏது, அப்பாஷை நூல்கள் கத்தியரூபமாயிருத்தல் என்றும், தமிழ்ப் படிப்பிக்கிறவர்கள் அவ்வாறு செய்யாமைக்கு ஏது, இப்பாஷை நூல்கள் பெரும்பாலும் பத்தியரூபமாயேயன்றிக்

¶ இவர் இருபாலையிலுள்ள முதலிவேளாளராகிய நெல்லைநாதமுதலியாரின் புத்திரர். இலக்கண இலக்கியங்களில் மிக்க பாண்டித்தியமுடையவர். பெருஞ்செல்வர். எவர்களாலும் நன்கு மதிக்கற்பாடுடையவர்.

† இவர் மாதகல் மனப்புலிமுதலியாரின் புத்திரர். சேனாதிராயமுதலியாரின் மாணாக்கர்களுள் ஒருவர். நெடுங்காலமாகக்களத்தூர் வேதகிரிமுதலியாரால் இடையினத்திற்கு இனமுண்டு என்று எழுதப்பட்டவைகளுக்கு எதிராக உதயதாரகை என்னும் பத்திரிகையில் எழுதிக் கொண்டிருந்தவர்.

சத்தியரூபமாயில்லாமையே என்றும், சத்தியரூபமாயுள்ள அப்புத்தகங்கள் தானுஞ் சுத்தச் செந்தமிழ்நடையுடையன வல்லவென்றும் அறிந்துகொண்டார்.

இனிக் கோயில்களிலே கந்தபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், பெரியபுராணம், திருவாதவூர்புராணம் முதலிய புராணங்கள் வருஷந்தோறும் படிக்கப்படுகின்றனவே, அவைகளுக்குப் பொருள்சொல்லுவோர் எப்படிச்சொல்லுகிறார்கள் என்பதை அறியும்பொருட்டு, அவ்வக்கோயில்களுக்குப்போய் வருவார். இப்படிப்போயிருந்து அவைகளைக் கேட்குங்காலத்திலே, ஆட்சேபத்துக்கு இடமாயுள்ளவைகளைக் குறித்துவைத்திருந்து, படிப்பு முடிந்தவுடன் அவர்களிடத்தே வினவுவார். அவ்வினாக்களுக்கு, அவர்களாற் கொடுக்கப்பட்ட விடைகள் தக்கவையாயின், ஒத்துக்கொள்வர். தகாதவையாயின், தாம் அப்பொருள்களை அவர்களுக்கு விளக்குவார். அவருடைய கையிலே புத்தகங்கள் எப்பொழுதுங் காணப்படும்.

இங்கிலிஷ் பள்ளிக்கூடத்திலே மேல்வகுப்புக்கு வந்தவுடன், பார்சிவல் இவருடைய இருபாஷைத் திறமையையுங்கண்டு, கீழ்வகுப்புக்கு இங்கிலிஷ்படிப்பிக்கவும், மேல்வகுப்புக்களுக்குத் தமிழ்ப்படிப்பிக்கவும், இவரை வேண்டிக்கொண்டார். அவ்வேண்டுகோளுக்கிசைந்து வேதனப்பெறாது சிலகாலம் படிப்பித்து வந்தார். அப்பொழுது அவருக்கு வயசு ௰௯. ஆயிற்று.

அக்காலத்திலே அப்பள்ளிக்கூடத்திலே கற்ற மாணாக்கருள் அவரே, இங்கிலிஷ் தமிழ் என்னும் இருபாஷைகளையும் நன்குகற்றவர் என்னும் பெயரும், இங்கிலிஷைத் தமிழ்ப்படுத்துவதினும், தமிழை இங்கிலிசுப்படுத்துவதினும், சுத்தச் செந்தமிழ் பேசுவதினும், எழுதுவதினும், அவருக்குச் சமமாக ஒருவருமில்லையென்னும் பெயரும், யாழ்ப்பாணம் முழுதும் பரம்பிற்று. இதனைக் கண்டுங் கேட்டும் அறிந்தவராகிய பார்சிவல் பைபிலைத் திருத்துவதற்காக, தமக்குத் தமிழ்ப்பண்டிதராக அவரை நியோகித்தார்.

தமிழ்ப்பண்டிதராகவிருந்து பைபிலைத் திருத்திக்கொண்டு வருங்காலத்திலே, பரமதமாகிய கிறிஸ்துமதம் பரம்பச் சுவமதமாகிய சைவங் குன்றுதலைக்கண்டார். கண்டமாத்திரத்தே சைவசாத்திரம் படித்தலில் முன்னையினும் பின்னர் அதிக கவனத்தைச் செலுத்திவந்தார். சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களாகிய சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், திருவருட்பயன், நெஞ்சுவிடுதூது, கொடிக்கவி முதலிய நூல்களைச் சந்தேக விபரீதமறக் கற்றுணர்ந்தார். இம்மாத்திரத்தினில்லாது, ஆன்மாக்கள் பொருட்டுச் சிவபெருமான் அருளிச்செய்த முதனூல்கள் வேத சிவாகமங்கள் என்றும், அவைகளுள் வேதம் பொதுநூலென்றும், ஆகமஞ் சிறப்புநூலென்றும் அறிந்தார். அறியவே, சிறப்பு

நூலாகிய சிவாகமத்தைக் கற்றற்குச் சம்ஸ்கிருதம் ஆவசியகம் வேண்டியிருந்ததனுல் அதனைப் படிக்க முயன்று, சிறிது நாள்களுக்குள் சம்ஸ்கிருதநூல்களை வாசிக்கவும், அவற்றின்பொருளை ஐயந்திரிபற விளங்கவுங்கற்றுக்கொண்டார். இவ்வளவினில்லாது, வேத சிவாகமாதி சமஸ்த சாத்திரங்களின் உண்மைப்பொருள் தமிழ்வேதமாகிய தேவார திருவாசகங்களே என்றுணர்ந்து அவற்றையும் சந்தேகவிபரீதமறக் கற்றுணர்ந்தார். உரைவே. தமிழ், சம்ஸ்கிருதம், இங்கிலிஷ்என்னும் முப்பாஷைகளுந்தெரிந்தவர் எனவும், சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களில் மிக்க பாண்டித்தியமுடையவரெனவும் உலகத்திலே விளங்கினர். விளங்கவே, எல்லாரும் அவரை நன்குமதித்து மரியாதை செய்யவும், தங்களுக்குத் தெரியாத கல்விவிஷயம், சமயவிஷயங்களைக் கேட்டறியவும் தலைப்பட்டார்கள். தம்மிடத்துவரும்போதெல்லாம் அவர்களுக்கு, கடவுளுண்டு, ஆன்மாவுண்டு, புண்ணியபாவமுண்டு, சுவர்க்கநரகமுண்டு, மறுபிறப்புண்டு என்னும் இவைகளை யாருநம்பல்வேண்டுமென்றும், மேலேசொல்லப்பட்டவைகளைப்பற்றி விசேஷமாகப் பேசும்நூல்கள், சதாசிவமூர்த்தியுடைய ஈசானமுகத்தினின்றும் தோன்றிய காமிகம் முதல் வாதுளம் இறுதியாகிய மூலாகமங்கள் இருபத்தெட்டும், அவைகளின் வழிநூல்களாகிய நாரசிங்கம்முதல் விசுவான்மகம் இறுதியாகிய உபா

கடங்கள் இருநூற்றேழும், சார்புநூல்களாகிய தத்துவப்பிரகாசிகைமுதல் இரத்தினத்திரயம் இறுதியாகிய அட்டப்பிரகரணமும், சிவாகமத்தின் ஞானகாண்டப் பொருளைச் சுருக்கி இனிது விளக்கும் தமிழ்ச் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களுமே யென்றுஞ் சொல்லுவார். சொல்லவே, சனங்கள் தாங்கள் முன்னொருகாலத்துங் கேட்டறியாத நூல்களைப்பற்றி இவர் சொல்லுகின்றார்; இந்நூல்களை எங்கே கற்றார்? எவரிடத்திற் கற்றார்? எப்போது கற்றார்? என்று ஆச்சரியங்கொண்டு, இப்படிப்பட்ட கல்வியறிவொழுக்கமுடைய இவரிடத்தன்றே நாமெல்லாம் அன்புவைத்தல் வேண்டுமென்று கருதி அன்புவைத்து, இவைகளை அறிந்த பிறரொருவர் இத்தேசத்தில்லாமையால் இவரே சிறந்தவரென்றுந் தெரிந்துகொண்டார்கள். அப்போது அவருக்கு வயசு ௨௨-ஆயிற்று.

இப்படியிருக்குங்காலத்திலே, கருவிநூல்களையும் சமயநூல்களையும் சிலபிள்ளைகளுக்குக் கற்பித்தால் அவர்களால் உலகத்திற்குப் பயன்பெரிது சித்திக்குமென்றெண்ணி, பிள்ளைகளைச் சேர்த்து, விசுவாவசுவரு தைமீ முதலாக (1845) இராத்திரியிலுங் காலையிலும் வேதனம் பெறாது கற்பிக்கத்தொடங்கினார். அப்போது அவரிடத்திலே கல்விகற்கும்படி

சேர்ந்த பிள்ளைகள் சதாசிவப்பிள்ளை, * சுவாமிநாதையர், நடராசையர், விசுவநாதையர், ஆறுமுகப்பிள்ளை, கந்தசுவாமிப்பிள்ளை, ஆறுமுகச்செட்டியார் முதலானவர்களே.

பைபில் திருத்தி அச்சிற்பதிப்பிக்கும்படி வெகுதிரவியத்தையும், நானாவித பாஷைகளிலுள்ள புத்தகங்களையும், இத்தேசத்துக்கு முன்னனுப்பிய (Bible Society) விவிலிய சங்கத்தார் அதிசீக்கிரத்தில் அவ்வாறு செய்யும்படி பார்சிவல் முதலிய பாதிரிமார்களுக்குக்கடிதங்களெழுதினார்கள். அவைகளை வாசித்த பாதிரிமார் ஒருங்குகூடி, சென்னபட்டணம் போதற்கும், பைபில் அச்சிடுவித்தற்கும் பார்சிவலைத் தெரிவு செய்தார்கள். அவர்களுடைய சம்மதப்படி பார்சிவல் நமது தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ஆறுமுகநாவலரையுங் கூட்டிக்கொண்டு சென்னைக்குப்போயினர்.

சென்னபட்டணம்போய்ச் சேர்ந்தவுடன் பைபில் அச்சிடுவித்தற்காகப் பார்சிவல் வந்தாரென்று கேள்

---

* இவர் நல்லூரிலுள்ள கனகசபாபதிப்பிள்ளையுடைய குமாரர். தமிழ்ப்படிக்கவந்தகாலந்தொடுத்து அவரைவிட்டு ஒருகாலத்தும் பிரியாதிருந்தவர். அவரைப்போலவே இவரும் நைட்டிகப்பிரமசாரி. அவருடையமுயற்சிகள் எல்லாவற்றிற்கும் மிக உதவியாயிருந்தவர். அநேகபுத்தகங்களை அவர் முன்னிலையிலும், தாமாகவும் பரிசோதித்துப் பதிப்பித்தவர். அவர் சபாநாயகருடைய குஞ்சிதபாத நிழலையடைந்தபின், அவராலே தாபிக்கப்பட்ட சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைகளுக்கு அதிபதியாயிருக்கின்றார்.

விப்பட்ட அங்குள்ள மிஷியோனரிமார் (Missionaries) அவரிடத்திலே வந்து, யாழ்ப்பாணத்திலே தமிழ்க் கல்வி குறைவாதலானும், செந்தமிழ் பேசுவோர் அரியர் ஆதலானும், யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்ப்பண்டிதரால் திருத்தப்பட்ட பைபில் இங்குள்ள பண்டிதர் முன்னிலையில் வாசிக்கப்பட்டு அவர்கள் பிழையில்லையென்றும், வசன நடைநன்றாயிருக்கின்றதெனவும் சொல்வார்களாயின், அச்சிற் பதிப்பிக்கலாமென்றும், அப்படிச்செய்யாது அச்சிற்பதிப்பிக்கின் நாங்களதனை அங்கீகரிக்கமாட்டோம் என்றும் சொல்லிப் போயினர்.

இவைகளைக் கேட்டமாத்திரத்தே பார்சிவல் மனம் தைரியமிழந்துபட்டுத் தமது பண்டிதரை நோக்கி "நாங்கள் அச்சிற்பதிப்பித்துக்கொண்டு சீக்கிரம்போய்விடலாமென்று வர, இங்கே தடையுண்டுபட்டிருக்கின்றதே; நாங்கள் அவர்கள் சொல்லுக்குச் சம்மதித்து இங்குள்ள பண்டிதர் முன்னிலையில் வாசித்தால், அவர்கள் பிழையென்று சொல்லுகிறார்களோ, சரியென்று சொல்லுகிறார்களோ தெரியவில்லையே: பிழையென்றாவது வசனநடை நன்றாயிருக்கவில்லையென்றாவது சொல்வார்களாயின், நமக்கெல்லாம் அவமானம் நேரிடுமே" என்று சொல்லினர். பண்டிதர் அதற்கு உத்தரமாக "நாங்கள் திருத்திய பைபிலில் ஒரு பிழையுமில்லை; வசனநடையும் நன்றாயிருக்கின்றது;

அப்படியிருக்க, அவர்கள் குற்ற மேற்றுவார்களாயின், அதிலே ஒரு குற்றமுமில்லையென்று பல பிரமாணங் கொண்டு நாங்கள் தாபித்து எங்களாலே திருத்தப்பட்டபடியே அச்சிடுவிப்போம். ஆதலால், அவர்கள் கருத்துக்கிசைந்து யாழ்ப்பாணத்திலும் செந்தமிழ் உண்டெனத் தாபித்தலே தகுதி'' என்று சொன்னார். அவர்கள்கேள்விக்கு இவர்கள் உடன்பட்டபோது அவர்கள் அதனைப் பார்வையிடும்படி, அக்காலத்திலே சென்னபட்டணத்தில் சிறந்த வித்துவானயிருந்த மகாலிங்கையரை ஏற்படுத்தினார்கள். மகாலிங்கையர் பைபில் முற்றும் வாசித்து, அதிலே பிழையில்லை யென்றும், வசனநடை நன்றாயிருக்கின்றதென்றும், இந்தப்பிரகாரம் அச்சிடுதலே தகுதி என்றும், அவர்களுக்குச் சொல்லி, யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழையும் நன்குபாராட்டி வியந்தனர். இந்தப்பிரகாரம், பாதிரியாரும் பண்டிதரும் யாழ்ப்பாணத்திலும் செந்தமிழ் உண்டெனச் சாதித்து, பைபிலை அச்சிடுவித்துக்கொண்டு விரைவில் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்தார்கள். இதுநிற்க.

அவருடன் கூட இங்கிலிஷ் கற்றவர்களுள் ஒருவராகிய மு. தில்லைநாதபிள்ளை, சைவசமயத்தின் உண்மையை அறியாதபடியினாலே, கிறிஸ்துமதத்திலே பிரவேசித்தற்கு உடன்பட்டு, இன்னகிழமை ஞானஸ்நானம் பெறுவேன் என்று பார்சிவலுக்கு வாக்குக் கொடுத்திருந்தனர். அப்பொழுது இவர் பார்சிவலு

டைய அங்கிலவித்தியாசாலை உபாத்தியாயர்களுள் ஒருவர். இவரன்றி, சு. சின்னப்பாபிள்ளையும் அம்மதப் பிரவேசஞ்செய்தற்குடன்பட்டு இன்னகிழமை ஞானஸ்நானம் பெறுவேனென்று சொல்லியிருந்தார்.

இப்படி நிகழுநாளிலே, இவ்விருவருடைய சமாசாரங்களைக்கேள்வியுற்ற **ஆறுமுகநாவலர்** இவர்களை நேரே கண்டு, தனியிடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போய், தாமிதுசெய்தால் தம்மைத் தமிழ்ப்பண்டிதராகநியோகித்த பார்சிவல் உத்தியோகத்தினின்றும் நீக்குவாரென்றுவது, தாம்பெறும் வேதனத்தை இழந்துவிட நேரிடும் என்றுவது, சற்றேனும் சிந்தியாதவராய், சைவசமயத்தினது உயர்வையும் கிறிஸ்து சமயத்தினது இழிவையும் நன்றாக அவர்களுக்குப் புலப்படப்போதித்து, அவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட நாளில் ஞானஸ்நானம்பெறாது அவர்களைத் தடுத்து வைத்தார்.

பாதிரியாருக்கு இன்னகிழமை ஞானஸ்நானம் பெறுவோமென்று வாக்குக்கொடுத்த இருவரும், அற்றைத்தினத்திற் பெறாமையால் பாதிரியார் அவர்களை நோக்கி, "நீங்கள் எனக்குவாக்குத்தந்தபிரகாரங் குறித்த நாளில் ஏன் ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் "உமது சமயக் கோட்பாட்டில் எங்களுக்குச் சந்தேகமிருந்தமையால், இன்னும் நன்றாக ஆராய்ந்து தெளிந்துகொண்டு

ஞானஸ்நானம் பெறலாமென்று விடுத்தோம்" என்றார்கள். அவர் "உங்கள் சந்தேகங்களை நிவிர்த்திபண்ணிக்கொண்டு சீக்கிரத்திலே ஞானஸ்நானம் பெறுங்கள்" என்று அவர்களுக்குச் சொன்னார்.

ஆறுமுகநாவலரால் இவ்விருவருஞ் சைவசமயத்துண்மை போதிக்கப்பெற்று, ஞானஸ்நானம்பெறுமற்றடுக்கப்பட்டார்களென்பதைப் பிறிதொரு வழியால் அறிந்த பார்சிவல், மறுநாட்காலமே **ஆறுமுகநாவலர்** தமது உத்தியோகத்தைநடத்தும்பொருட்டுப் பாதிரியார்வீட்டிலே பிரவேசித்தவுடனே, பாதிரியார் கோபக்குறிப்புத்தோன்ற அவரை நோக்கி, "மற்றைஞாயிற்றுக்கிழமை ஞானஸ்நானம்பெறுவோம் என்று எனக்குவாக்குக்கொடுத்த தில்லைநாதபிள்ளை, சின்னப்பாபிள்ளை என்னு மிருவரையும், அதுசெய்யாதுவிடும்படி தாங்கள்தடுத்தது என்னை" என்று கேட்க, அவர் அதற்குத்தரமாக "எனக்குத்தெரிந்த சைவசமயத்துண்மையை நான் அவர்களுக்குப் போதிக்கவேண்டியது என்கடமையே" என்றார். "தாங்கள் என்னிடத்தில் உத்தியோகமாக விருந்துகொண்டு இப்படிச்செய்தல் தகுதியல்லவே" என்றார். அப்பொழுது அவர் "உம்மிடத்திலே நான் பண்டிதராயிருத்தல் உமக்குப் பிரியமில்லையாயின், இப்பொழுதே நீங்கிவிடுகிறேன்" என்று சொல்லிக்கொண்டு, தலைப்பாகையை எடுத்தார். எடுக்கவே, பார்சிவல், தம்மைக் கிறிஸ்துமதத்தைப் பரப்பு

தற்பொருட்டு இங்கனுப்பிய உவெஸ்லியன் கொன்வறன்சின் (Wesleyan Conference) அபிப்பிராயத்துக்கும், தமது கருத்திற்கும், கிறிஸ்துமதம் பரம்புதற்கும், அவர் முழுவிரோதியாயினும், தமக்கு அவரைப்போல ஒரு தமிழ்ப்பண்டிதரைச் சம்பாதித்துக்கொள்ளுதல் மிகவரிதாயிருந்தமைபற்றி, அவர் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு, "தாங்கள் இதுகாரியத்தில் ஆயாசப்பட்டு என்னைவிட்டு நீங்கும்படி புறப்படுதல் தகுதியன்று; பின் இவ்வுண்மையை அறியும் பொருட்டுத் தங்களை நான் கேட்டேனேயன்றிப் பிறிதொன்றற்கன்று" என்று சொல்லித் தடுத்தார். பின்னர் ஒருவாறு உடன்பட்டுத் தமது கடமைகளை நடத்தி வந்தார். ஞானஸ்நானம் பெறுமையினால் தில்லைநாதபிள்ளை உபாத்தியாயர் உத்தியோகத்தினின்றும் நீக்கப்பட்டார். சின்னப்பாபிள்ளை உபாத்தியாயர் உத்தியோகத்தைப் பெறுதுவிட்டு வியாபாரமுயற்சியில் ஊக்கங்கொண்டு கொழும்புக்குப்போயினர். அங்கே, அக்காலத்திலே சிவில் உத்தியோகத்தருக்குள் அதிகௌரவயாயிருந்த மோர்க்கன்துரையினுடைய சகாயத்தினாலே சுப்பிரீங்கோட்டுத் தரணியுத்தியோகத்தைப்பெற்று யாழ்ப்பாணம்வந்து, அதிசமர்த்தரெனப் பெயர்பெற்றுச் சிறப்புற்றுவாழ்ந்து, சிலகாலஞ் சென்றபின் இறந்தனர்.

உ

யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள சிவாலயகுகாலயங்களுள்ளே ஆதியிலே புவனேகவாகு என்னும் மந்திரியினாலே சிவாகமப் பிரகாரம் கட்டப்பட்டுப் பிரதிட்டை செய்யப்பெற்றுப் பூசை திருவிழாக்கள் நடத்தப்பட்டதும், அதன்பின்னர், பறங்கிக்காரர் காலத்திலே இடிக்கப்பட்டதும், பின் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய நூறுவருஷங்களுக்கு முன்னே ஒருவரால்கட்டப்பட்டு, பூசை திருவிழாக்கள் செய்யப்பட்டு வருவதுமாகிய நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயிலைப்பற்றி, அக்கோயில் அதிகாரியாகிய இரகுநாதமாப்பாணருக்கு, பிலவங்க௵ ஆடி௴ ஒருமகோற்சவதினத்திலே, அக்கோயில் சிவாகமத்துக்கு விரோதமாகக் கட்டப்பட்டிருத்தல் தகாதென்றும், மூலமூர்த்தி முதலியவை வேலாயுதங்களாய் இருத்தல் தகாதென்றும், சிவதீக்ஷையில்லாத பிராமணர் பூசை செய்தல் தகாதென்றும் போதித்தார். அப்போதனைக்கு அக்கோயிலதிகாரி உடன்பட்டிலர்.

இவைநிகழ்ந்தபின் அநேகர் சற்சமயமாகிய சைவசமயத்தினின்றுங் கிறிஸ்துசமயத்திலே பிரவேசித்தற்குக் காரணம் சைவசமயத்துண்மையை அறியாமையினாலென்றறிந்தார். இனி, சைவசமயக்கோயில்களிலே பிரசங்கமண்டபம் அமைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டுமென்றும், பிரசங்கம் செய்தற்குக் கல்வியறி

வொழுக்கங்களிற் சிறந்த பிரசாரகர்கள் காலத்திற்குக் காலம் நியோகிக்கப்படல் வேண்டுமென்றும், நமது சைவாகமங்களிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே; பிரசங்க மண்டபமாவது பிரசாரகர்களை நியோகிப்பாராவது பிரசாரகர்களாவது தற்காலத்திலே காணப்படவில்லையே!! அதுபற்றியன்றோ, நமது சைவசமயிகள் சைவசமயத்தினது உண்மையையும், சமயக்கிரமங்களையும் அறியாதவர்களாய் இருக்கின்றார்கள் ஆதலால், நஞ்சைவசமயத்துண்மையை அவர்களுக்குப் போதித்தலின் மிக்கபுண்ணியம் பிறிதொன்றும் இல்லை என்றும், அன்னியதேசத்தார் இத்தேசத்திலே வந்து, தமது சமயத்தை நம்மவர்களுக்குப் போதித்து, அவர்களைத் தம்மதத்தவர்களாக்குகின்றார்களே, நம்முடைய சமயம் நம்மவர்களுக்குப் போதிக்கப்பட்டால் அவர்கள் பரமதப்பிரவேசஞ்செய்ய மாட்டார்களே என்றும் தெளிந்து, சைவப்பிரசங்கம் செய்தற்கு முயன்று, வண்ணார்பண்ணையிலே, மகௌதாரிய மகாப்பிரபுவாகிய வைத்தியலிங்கச் செட்டியாரால் கட்டுவிக்கப்பட்ட வைத்தீசுபரன் கோயின் வசந்த மண்டபத்திலே, கலியப்தம் ச,௯ச௯-க்கும், சாலிவாகன சகாப்தம் க,எளௐ-க்கும் சமமாகிய பிலவங்கஹு மார்கழிமீ ௰அ௳ (31st Decr 1847) சுக்கிரவாரமும், சுவாதிநக்ஷத்திரமுங் கூடிய சுபதினத்திலே, சைவமென்னுஞ் செஞ்சாலி

வளரும்பொருட்டுப் பிரசங்கம் என்னும் மழையைப் பொழிந்தார். அந்நாள் முதலாக ஒவ்வொரு சுக்கிர வாரத் திராத்திரியினும் நியமமாகச் சைவப்பிரசங்கஞ் செய்து வந்தார். அவரோடொரு சாலை மாணாக்கராகிய நல்லூர் வெங்கடாசலையர் குமாரர் கார்த்திகேயையரும் அவருடைய கேள்விப்படி பிரசங்கஞ் செய்து வந்தார். அப்பிரசங்கத்துக்கு வேண்டியமுயற்சிகளைச் சதாசிவப்பிள்ளையும், தில்லைநாதபிள்ளையும், பிறருஞ் செய்துவந்தார்கள். அப்பிரசங்கம் வெகு சனங்களுக்குப் பயன்பட்டமை சத்தியம் என்பது பின்வருஞ் சரித்திரத்தினால் உணரப்படும். அப்போது அவருக்கு வயசு உடு-ஆயிற்று.

பிரசங்கந் தொடங்கியபின், அவ்வருஷம் தைமீ வண்ணார்பண்ணைச் சிவன்கோயிலிலே, பல சனங்களெதிரே, நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிற் குற்றங்களை எடுத்துச் சாத்திரப் பிரமாணங் காட்டி, அவைகளைக் கண்டித்துப் பிரசங்கஞ் செய்தார். கோயிலார்கள், சுப்பிரமணிய தூஷணஞ் செய்கின்றார் என்று அவர்மீது குற்றமேற்றி, புறம்பே அவரைத் தூஷித்தார்கள்.

சுவமத ஸ்தாபனத்திற்கும், பரமதகண்டனத்துக்கும் அத்தியாவசியகம் வேண்டற்பாலனவாகிய விஷ

யங்களைப் பிரசங்கித்து வரும் நாளிலே, பாதிரிமாருட் சிலர் பார்சிவலிடத்திலேபோய், "நாங்கள் இத்தேசத்துக்கு வந்த காலத்திலாவது அதற்கு முன்னாவது ஒருகாலத்திலுஞ் சைவசமயத்தவர்களுக்குள்ளே இல்லாத காரியத்தை, உம்மிடத்திலே தமிழ்ப்பண்டிதராயிருப்பவர் இப்போது செய்கின்றார்; நாங்கள் இத்தேசத்துக்கு வந்தகாரணம் எங்களுடைய சமயத்தைப் பரப்புதற்கேயன்றிப் பிறிதொன்றற்கன்று." அப்படியிருக்க, எங்கள் மதம் பொய்யென்றும், அதைப்பரம்பவிடமாட்டேன் என்றும் சபதங்கூறி, சொல்லாலும் செயலாலும் காட்டுகிற இவரை உமக்குத் தமிழ்ப்பண்டிதராக வைத்திருத்தல் தகாது என்றார்கள். அவர்கள் சொல்லியவைகள் இவர் கருத்துக்கும் ஒப்பமுடிந்தமையால், ஒருநாள் பண்டிதரை நோக்கி, "தாங்கள் சிவன்கோயிலிலே வெள்ளிக்கிழமை தோறுஞ் சைவப்பிரசங்கஞ் செய்கின்றீர்களாம். இடையிடையே நமது சமயத்துக்குமாறாகவும் பேசுகின்றீர்களாம். அஃதென்னே?" என்று அறியாதார்போலக் கேட்டனர். அதற்குத்தரமாகப் பண்டிதர் "என்கடமைகளை நிறைவேற்றுதலில் ஏதுந்தவறுண்டா, அப்படியானாற் சொல்லுங்கள்" என்றார். பாதிரியார் ஒன்றும் பேசாது மௌனமாயிருந்துவிட்டு, எழுந்துபோய், தம்மிடத்திலே முறையீடு செய்த பாதிரிமாருக்கு இப்படிப்பட்ட ஒருவரைத்

தருந்த சம்பளங்கொடுத்தாலும் பெற்றுக்கொள்ளுந தல் அரிதாதலால், இதுகாரியத்தில் நான் யாதும்பே சாது விடுதலே தகுதியென்று சொல்லி, அவர்களைப் போகும்படி செய்துவிட்டார்.

புறச்சமயிகளுக்குள்ளேயன்றி, நமது சைவசமயிக ளுக்குள்ளே நெடுங்காலமில்லாதிருந்த பிரசங்கத்தை **ஆறுமுகநாவலர்** செய்யத்தொடங்கிய பின்னர், பிராமணர்கள், வித்துவான்கள், பிரபுக்கள் என்னும் எத்திறத்தாரும் இவர்செய்யும் பிரசங்கங்கள் அவ ர்கள்செய்யும் பிரசங்கங்களினும் கடினமான விஷ யங்களாயும், பலநூல்களின் சாரங்களாயும், இம் மை மறுமைப்பயன்களைத் தருவனவாயும், காதுக்கி னியனவாயும், கேட்போருக்கு இனிது விளக்குவன வாயும் இருத்தலைக்கேள்வியுற்று, ஆச்சரியமடைந்து, அதிதூரத்தினின்றும் மிக்க ஊக்கத்தோடும் அன்போ டும் ஒவ்வொரு கிழமையினும் வருவாராயினர்கள்.

சைவசமயம் இப்படிப்பட்டதென்றும், சைவசம யிகள் வழிபடுங்கடவுள் இத்தன்மையுடையரென் றும், சைவசமயிகள் அத்தியாவசியகந் தரிக்கவேண் டிய சின்னங்கள் இவையென்றும், சைவசமயிகளுக்கு வேண்டும் இலக்ஷணங்கள் இவையென்றும் பிரசங் கித்தலே தகுதியெனக்கண்டு, அவ்விஷயங்களை அறிப்

பிரபல பிரமாணங்களோடும் எடுத்துப் பிரசங்கித்தார். அக்காலத்திலேசெய்த சில பிரசங்கங்களாவன: கடவுள் வாழ்த்து, உருத்திராக்ஷதாரணம், சிவபத்தி, வேதாகமங்கள், திருவிழா, சிவலிங்கோபாசனை, யாக்கைநிலையாமை, சிவதீக்ஷை, மகளிரொழுக்கம், இகபரசிலாக்கியங்கள், தருமம், செய்ந்நன்றியறிதல், பிக்ஷையிடுதல், கல்விகற்பித்தல், கடவுளொருவருண்டெனல், பசுக்காத்தல் (உ) அறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்தோரைத்தழுவி நடத்தல், பிரபஞ்சயாமை, பேதைமை, கொல்லாமை, நீதசிக்ஷை, வியபிசாரம், கள்ளுணல் (உ) சிவத்திரவியங்கவர்தல் முதலியவைகளே.

இவ்வளவுமுக்கியமான விஷயங்களை அதிப்பிரபலநியாயங்கொண்டு சைவசமயிகளுக்குப் புலப்படும்படி பிரசங்கித்தபின்பு, மாமிசபோசனஞ் செய்த அநேகர், அது செய்யாது விட்டார்கள். மதுபானம் பண்ணின அநேகர், அது பண்ணாது விட்டார்கள். தீக்ஷைபெற்றுஞ் சந்தியாவந்தனஞ் செய்யாத அநேகர், மீட்டுந் தீக்ஷைபெற்றுக் கிரமமாய்ச் சந்தியாவந்தனஞ் செய்து வந்தார்கள். உருத்திராக்ஷந் தரியாது, ஆலயதரிசனஞ் செய்த அநேகர், உருத்திராக்ஷதாரிகளாய்க் கோயில்களுக்குப் போய்த் தரிசனஞ் செய்யத் தொடங்கினார்கள். தரிசனகாலங்க

ளிலே ஒருசிறிதுந் தோத்திரஞ் செய்யாத அநேகர், தோத்திரத்திரட்டுக்களை நெட்டுருப் பண்ணிக் கோயில்களிலே தோத்திரம்பண்ணத் தொடங்கினார்கள். ஒருகாலத்தினும் ஆலயதரிசனஞ் செய்யாத அநேகர், சோமவாரம், மங்கலவாரம், சுக்கிரவாரம், பிரதோஷம், கார்த்திகை, அமாவாசை, பௌர்ணிமை, மாசப்பிறப்பு, சிவராத்திரி, நவராத்திரி, விநாயகசதுர்த்தி, கந்தசஷ்டி முதலிய புண்ணிய காலங்களிலும் வேறும் அநேகர், நியமமாகவும் தரிசனஞ் செய்யத் தொடங்கினார்கள். சைவ சமயநூல்களெல்லாம் சில விவேகிகளால் அவ்வக்காலங்களிலே தங்கள் பிழைப்புக் காகச் செய்யப்பட்டன என்று சொல்லும் பாதிரிமாரின் சொல்லை விசுவசித்திருந்த அநேகர், பாதிரிமாரும், அவர்களைச் சார்ந்தவர்களுஞ் சொல்வனவெல்லாம் பொய்யென்றும், சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள் பொருட்டு வேதசிவாகம மென்னும் முதல் நூல்களை அருளிச்செய்தாரென்றும், அவைகளின் வழிநூல் சார்பு நூல்களும் அவ்வக்காலங்களிலே தோன்றின வென்றும், மற்றைச் சித்தாந்த நூல்களும் அவர் அருட்பெற்றவர்களாலேயே செய்யப்பட்டன வென்றும் விசுவசித்துக் கொண்டார்கள். பிரமா, விட்டுணு, உருத்திரன் முதலிய கடவுளர் பலரென்றும், அவர்களை வணங்குதலால் தங்களை அநேகேசுரவாதிகள் என்றும் சொல்லிவந்த அநேகர், அநா

தி முத்தசித்துருவாகிய சிவன் ஒருவரே சகல ஆன் மாக்களுக்கும் மேலாகிய கடவுள் என்றும், அவரை வழிபடுதலால் தாங்கள் சித்தாந்த சைவரென்றுந் தெளிந்து கொண்டார்கள். கோயில்களிலே சுவாமி யைத் தாங்குதல் தங்களுக்கு அவமானம் என்று எண் ணியிருந்த அநேகர், சுவாமியைத் தாங்குதலால் வரும் பயன் இதுவென்றும், அதனால் நாங்கள் ஸ்ரீபா தந் தாங்கிகள் என்னும் திவ்விய நாமத்தைப்பெற் றுக் கொள்வோமென்றும் அறிந்து, தாங்கத்தொடங்கி னார்கள். தலைக்குட்டையோடு கோயில்களுக்குப்போ ய்ச் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து வந்த அநேகர், அது விலக்கென்றுகண்டு, தலைக்குட்டை இல்லாது தரிச னஞ்செய்யத் தொடங்கினார்கள். பிறன்மனை விழை தல், வரைவின்மகளிர் விழைதல் முதலியவற்றைத் தங்களுக்கு இடையறா வேலையாகத்திரிந்த அநேகர், அவை பாவமென்று கண்டு வெறுத்து விட்டார்கள். தங்கள் சரீரம் நெடுங்காலமிருக்குமென்றும், தாங் கள் என்றைக்கும் சுக சரீரிகளாய்ச் சீவிப்பார்களென் றும், மரணத்தைக்குறித்து ஒருபோதும் சிந்தியாதி ருந்த அநேகர், சரீரம் அநித்தியமென்றும், இருவி னைக்கீடாகிய சுகதுக்கங்களை அநுபவித்தல் நிச்சய மென்றும், அது நீங்கும் அவதி தமக்குத் தெரியா தென்றுந் தெளிந்து கொண்டார்கள். ஒருபோதுந் தரும சிந்தையில்லாது, தாமுந் தமது பெண்டிர் பிள்

ளைகளும் நன்றாக உண்டுடுத்துக் கொண்டு களிப்புற்ற அநேகர், தருமஞ்செய்தலின் மிக்க புண்ணியம் பிறிதொன்று மில்லையென்று கண்டு, தருமஞ் செய்யத்தொடங்கினார்கள். தமக்கு எவ்வளவோ நன்றி செய்தவர்களையும் மறந்த அநேகர், செய்ந்நன்றி மறத்தல் கேடு என்று அறிந்தார்கள். நம்முயிர்க்குயிராயுள்ள சிவபெருமானிலும் பார்க்கத் தமது பெண்டிர் பிள்ளைகளிலும் பொருள் பண்டங்களிலும் அதிக அன்பு வைத்த அநேகர், இவை எல்லாவற்றையும் நமக்குத் தந்தவரும், நம்மோடு அநாதியே இரண்டறக் கலந்து நின்றவரும், பெத்த நிலையிலே தாம் நம்முள்ளே மறைந்து நமக்குப் பின்னாகியும், முத்தி நிலையிலே நம்மைத் தம்முள்ளே அடக்கித் தாம் நமக்கு முன்னாகியும் உள்ள வருமாகிய சிவபெருமானிடத்தே அதிக அன்பு வைத்தலே தகுதியென்று கண்டு, அன்புவைத்தார்கள். தங்கள் தங்கள் கடமைகளும், ஒழுக்கங்களும் இவை இவையென அறியாத பெண்களுள் அநேகர், தங்கள் தங்கள் கடமைகளையும், ஒழுக்கங்களையும் அறிந்துகொண்டார்கள். திருவிழாக்கள் தங்கள் தங்கள் கொண்டாட்டத்துக்கு மிக உவப்பானவைகளென்று நினைத்த அநேகர், கடவுள் உற்சவங்கொண்டருளுவது ஆன்மாக்களாகிய நாமெல்லாந் தம்மேலே பத்தி செய்யும் பொருட்டென்று உணர்ந்து, திருவிழாக் காலத்திலே துன்மார்க்க விஷ

யங்களிலே மனசை விடாது கடவுள்மீது பத்திசெய்து அவரை வழிபடத் தொடங்கினார்கள். பசுக்களை இரக்கமின்றி அடித்தல் முதலிய வற்றைச்செய்த அநேகர், பசுக்கள் சிவலோகத்தினின்றும் பூமியில் வந்தனவென்றும், அவைகளின் உறுப்புக்களிலே தேவர்களும் முனிவர்களும் வசிக்கின்றார்க ளென்றும், புண்ணியதீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன வென்றும், அப்பசுக்கள் தரும் பஞ்சகவ்வியங்கள் சிவபெருமானுக்கு அபிஷேகத்திரவியங்களாகின்றன என்றும், அவற்றின்சாணம் சிவசின்னமாகிய விபூதிக்கு மூலம் என்றும் அறிந்து, அவைகளை வணங்குதற்கும், அன்போடு புல்முதலியனகொடுத்தற்கும், அவைகளின்பொருட்டுக் கேணி குளங்களை வெட்டுவித்து,அவைகளினருகே ஆவுரிஞ்சிகல் நாட்டுவித்தற்கும் தொடங்கினார்கள். வீணரோடு கூடுதலும், அவர்களோடு சொற்கேட்டான், காகிதம், கவறு, சதுரங்கம் விளையாடுதலுமே தமக்குத்தொழிலாகப்பூண்ட அநேகர், அவர்களோடு கூடாதும், அவை செய்யாதும் விடுத்துச் சற்சனரோடு சகவாசஞ்செய்தலே பெருமை யென்றறிந்து, அவர்களோடு நல்விஷயங்களிலே பொழுதுபோக்கத் தொடங்கினார்கள். கல்வியிற் குறைவுடையோரும், கல்வி யில்லாதவருமாகிய இருதிறத்தாரும் கல்வியின் மேம்பட்ட செல்வம் பிறிதொன்று மில்லை யெனக் கண்டு, கல்வி கற்கத் தொடங்கினார்கள்.

கிறிஸ்துமத அனுசாரிகளாகிய பாதிரிமாராலே தாபிக்கப்பட்ட வித்தியாசாலைகளிலே, கருவி நூல்களோடு அவர்கள்சமயநூல்கள் படிப்பிக்கப்படுதலையும்,சைவசமயிகளாலே பற்பலவிடங்களிலுந் தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் வித்தியாசாலைகளிலே கருவிநூல்கள் மாத்திரம் படிப்பிக்கப்படுதலையும் அவர் கண்டார். காணவே, சைவசமயப் பிள்ளைகளுக்குக் கருவிநூல்களோடு சமயநூல்களும் படிப்பிக்கப் பட்டால், அவர்கள் தம்மதத்தில் நிலைத்து நிற்றன் மாத்திரமன்றி, பரமதங்களையுங் கண்டித்தற்குச் சத்தி யுடையராயும் வருவார்கள் என்பதை நன்றாக அறிந்துகொண்டார். அறியவே, இவ்விருதிற நூல்களையும் படிப்பித்தற்பொருட்டு, தாம் ஒருவித்தியாசாலை தாபித்தல் வேண்டுமென்று கருதி, கலியப்தம் ௪,௯௫௰-க்கும், சாலிவாகன சகாப்தம் ௧,௭௭௧-க்கும் சமமாகிய கீலகவருஷம் ஆவணிமீ ௫உ சுக்கிரவாரமும், கிருஷ்ணபக்ஷசதுர்த்தியும், இரேவதிநக்ஷத்திரமும், சூலநாமயோகமும், பாலவகரணமுங்கூடிய சுபதினத்திலே, விருச்சிகலக்கினத்திலே, வண்ணார்பண்ணையிலே, ஒரு வித்தியாசாலை தாபித்தார்.

அது ஏழுமாசங்களாக வைத்தீசுரன்கோயிலுக் கெதிரேயுள்ள வீட்டிலும், பின்பு அக்கோயின்மடத்திலும் வைக்கப்பட்டது. அவ்வித்தியாசாலையிற் படிப்

பித்தவர்கள் அவர் மாணாக்கராதலால் வேதனம்பெறாது படிப்பித்துவந்தார்கள். பின்னர் அவ்வித்தியாசாலையை, பிடியரிசி தண்டி, அதனாலே சிலகாலம் உபாத்தியாயர்களுக்கு வேதனங்கொடுத்து நடத்திவந்தார். பின்பு பிடியரிசிவரவு தண்டற்கூலிக்குத்தானும் போதாமைகண்டு விடப்பட்டமையால், உபாத்தியாயர்களுட் சிலர் நீங்கிவிட, சிலர் படிப்பித்துவந்தார்கள்.

இந்தப்பிரகாரம் சைவசமயிகளுக்குப் பிரசங்கஞ் செய்தலிலும், சைவசமயப் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி கற்பித்தலிலுமே தம் வாணாள் முழுவதையும் போக்கல் வேண்டுமென்ற பேராசையினாலே, அடுத்த புரட்டாதியில் தமது உத்தியோகத்தைப் பரித்தியாகஞ் செய்து விட்டார். (Sep. 1848.) அதனைக் கேள்வியுற்ற அவரது சகோதரர்கள் அது செய்தமையால் அவர் மேற் கோபங் கொண்டு "நீ யென்ன புத்தியீனஞ் செய்து கொண்டாய்; இந்தச் சம்பளம் இனி நீ எங்கே பெறுவாய்; இனிமேல் உனக்கு உலகத்திலே என்ன மதிப்பு" என்று, அவரைக் கண்டித்தார்கள். அதற்குத்தரமாக அவர் "நான் உங்களிடம் வந்து பொருளுதவி செய்யும்படி கேளாதிருக்கக்கண்டு கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லி, அவர்கள் சமுகத்தை விட்டகன்றனர். x அப்போது அவருக்கு வயசு உ௬. ஆயிற்று. இதுநிற்க.

முன்கிறிஸ்து மதத்திலே பிரவேசிக்க மாட்டே னென்றதனால் உபாத்தியாயர் உத்தியோகத்தினின்றும் நீக்கப்பட்ட தில்லைநாதபிள்ளை, இப்போது தம்மோடு கூட இங்கிலிஷ் கற்றவரும், தமக்குச் சைவ சமயத்தின் உண்மையைப் பலவாருகப் போதித்துத் தம்மைக் கிறிஸ்துமதத்திற் பிரவேசியாதபடி தடுத்தாட்கொண்ட ஆசாரியரும், சைவப்பிரசாரகரும், லோகோபகாரியும் ஆகிய ஆறுமுகநாவலரிடத்திலே தமிழில் இலக்கணவிலக்கியங்களை அதிகமாய்ப் படிக்க எண்ணி, தம்மோடு கூடக்கற்றவர் என்பதையாவது, தம்மோடொத்தவயதுடையவர் என்பதையாவது நோக்காது, மற்றை மாணுக்கரைப் போலவே ஆசிரியருக்குச் செய்ய வேண்டிய வழிபாட்டில் எள்ளளவுந் தவறில்லாதவராய்ப் பாடங் கேட்பாராயினர். அவர் தம்முடைய போதனையை நம்பி, தம்மேல் மிக்க அன்பு உடையராயிருந்த படியால், ஆசிரியரும் அதிக கவனத்தோடும் அவருக்குப் பாடஞ் சொல்லி வைத்தார்.

யாழ்ப்பாணத்துள்ள பிரபுக்களையாவது, மற்றைச் சாமானியசனங்களை யாவது மேவாது, இப்பெருந் தொடக்கங்களைத் தொடங்கினு ராதலானும், சர்வ லோகைக நாயகராகிய சிவபெருமானுலே விதிக்கப் பட்ட விதிகளுக்கு மாருக நடப்பவர்கள் பிராமண

ராயிருந்தாலும், சைவகுருமாராயிருந்தாலும், பிரபுக்களாயிருந்தாலும், சுற்றத்தாராயிருந்தாலும், மித்திரர்களாயிருந்தாலும், பகைவராயிருந்தாலும், எவரையும் தாட்சண்ணிய மின்றி அவ்வப்போதே கண்டித்தலானும், எத்திறத்தாரும் அவர் மீது பொறாமையும் கோபமுங் கொண்டு, அவருக்கும், அவரது தொடக்கங்களுக்கும் விரோதமாக அநேக இடையூறுகளைச் செய்தார்கள். செய்தும், தமது மனச்சான்றிற்கு விரோதமில்லாமலும், லோகோபகாரத்தின் பொருட்டும் சிதசித்துப்பிரபஞ்சமெங்கும் வியாபித்திராநின்ற சர்வசீவதயாநிதியும், முழுமுதற்கடவுளுமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே முறையே சிந்தித்துத் துதித்து வணங்கி, அவரது திருவருளையே முன்னிட்டுத் தொடங்கினாராதலால், அவர்களுடைய இடையூறுகள் அவரையும் அவரது நன்முயற்சிகளையும் அணுகப் பெற்றில. இப்படி இடையூறுகளைச் செய்த பிரபுக்களுள் அநேகர், அவை அவர் மீது பலியாமை கண்டபின் அவருக்கு நண்பராயினர்.

இப்படிநிகழுநாளிலே, தமது வித்தியாசாலையிலே, கல்விகற்கும் பிள்ளைகளுக்கு, கருவிநூலுணர்ச்சியும் சமயநூலுணர்ச்சியும் ஆகிய இரண்டையும் ஊட்டத் தக்க புத்தகங்கள் இங்கில்லாதிருந்தமையாலும், இங்

கிருந்த புத்தகங்கள் தாமும் எழுத்துப்பிழை, சொற் பிழை, வசனப்பிழைகளே பொதிந்தவைகளாதலா னும், அச்சிலும் ஏட்டுப் பிரதிகளிலும் உள்ளவைக ளைத் தாம் பரிசோதித்தலும், புதிதாகச் சிலநூல்க ளைச் செய்தலுமாகிய இரண்டினாலும், அப்பிள்ளைக ளுக்குப் பயன்பெரிது சித்திக்கப்பண்ணலாம் என்றும், அவைகளை அச்சிடுவித்தற்கு ஒரு அச்சியந்திரம் அவ சியம்வேண்டுமென்றும் நினைந்து, அவ்வாறோர் அச்சி யந்திரத்தைக் கொண்டுவரும் பொருட்டுச் சென்னப ட்டணம் போகமுயன்று, தமது வித்தியாசாலையைத் தம்மாணாக்கர் சிலரிடத்தே ஒப்புவித்து விட்டு, தம் மிடத்திலே எப்போது கல்விகற்கவந்தாரோ அக்கா லந் தொட்டு ஒருகாலத்தும் தம்மை விட்டுப் பிரியாத நல்லூர்ச் சதாசிவப்பிள்ளையையுங் கூட்டிக்கொண்டு சௌமியளுல் ஆடிமீ பயணம்புறப்பட்டார்.

புறப்பட்டு வேதாரணியம்போய், அங்கு நின்றும் மாயூரமார்க்கமாய்ச் சென்று, திருமூலநாயனார் அர சின்கீழ்ச் சிவயோகத்திலிருந்து, ஒவ்வொருவருஷத் திற்கு ஒவ்வொரு திருப்பாட்டாக மூவாயிரந் திருப் பாட்டினால் திருமூலமந்திரம் என்னுந் தமிழ்நூலை யரு ளிச்செய்த தலமாகிய திருவாவடுதுறை மடத்தை யடைந்தார். அங்கேயிருக்கும்பொழுது, கல்வியறி

வொழுக்கங்களிற் சிறந்த பண்டாரசந்நிதிகளும், தமிழ்வித்துவான்களும் இதற்கு முன்னரே அவருடைய கல்வித்திறமைமுதலியவைகளைக் கேள்விப்பட்டிருந்தார்களாதலால், அவரிடத்திலே இலக்கணவிலக்கியங்களிலும், சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களிலும் பலவாட்சேபங்களைப் பண்ணுவாராயினர்கள். அவ்வாட்சேபங்களுக்கு அவர்சொல்லிய விடைகள் பலநூல்களின் சாரமாயும், யுத்தியனுபவங்களுக்கு முழுதுமியைந்ததாயுமிருந்தன. ஒருநாள் பண்டாரசந்நிதிகள், சைவப்பிரசங்கஞ் செய்யும்படி அவரைக் கேட்டார்கள். அப்பொழுது, அவர்செய்த பிரசங்கஞ் சிவாகமங்களிலே பிரதிபாதிக்கப்படும் பதி பசு பாசங்களை யுணர்த்துவதாயும், சுருங்கச்சொல்லன் முதலாகிய பத்தழகென்னுந் திவ்விய இலக்கணஞ்செறிந்த செந்தமிழ் வசனமாயும், இலக்கண அமைதிக்கு ஒருசிறிதும் மாறுபாடில்லாததாயும், தருக்கசம்பிரதாயம் நிறைந்ததாயும், பிறரொருவராலுஞ் செய்தற்கரியதாயும், கடவுட் பத்தியுடையாரை மாத்திரமன்றி அஃதில்லாதாரையும் மனமுருக்கிக் கண்களினின்றும் அருவிசொரியப் பண்ணுவதாயும், "தேருந்தோறு மினிதாந்தமிழ்" என்றபடி கேட்குந்தோறுங் கேட்குந்தோறுந் தெவிட்டாததாயு மிருந்தபடியால், திருக்கைலாச பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து உபய சந்நிதானங்களும், மற்றை வித்துவான்களும்

அவருடைய வாக்குவல்லபத்தைக்குறித்து ஆச்சரியமுஞ் சந்தோஷமுங் கொண்டு, அவருக்குரிய இயற்பெயருக்குப்பின் **நாவலர்** என்னுந் திவ்விய சிறப்புநாமத்தைச் சூட்டினார்கள். அப்பெரியோர் கூறியபடியே ஏனையோரும் அக்காரணச் சிறப்புப்பெயரை அவருடைய இயற்பெயரின் பின்வைத்து **ஆறுமுக நாவலர்** என அவரை அழைப்பாராயினார்கள். பின்பு அங்குநின்றும் புறப்பட்டுச் சென்னபட்டணஞ்சேர்ந்தார்.

அங்கே சிலகாலமிருந்து சூடாமணிநிகண்டுரையும், சௌந்தரியலகரியுரையும் அச்சிற் பதிப்பித்துக்கொண்டு, ஒரு அச்சியந்திரமும் விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டு, அதைவிட்டு நீங்கி வரும்பொழுது, திருவண்ணாமலையாதீனத்துச் சின்னப்பட்டமாகிய அருணாசலதேசிகரைக் காணும்படி நேரிட்டது. அங்ஙனம் நேரிட்டபொழுது தேசிகர் **ஆறுமுகநாவலரது** கல்வித்திறமையையும் சமய உணர்ச்சியையுங் கண்டு, மிகவும் பாராட்டி அம்மடத்திற்றானே சிலகாலமிருந்து போகும்படி கேட்டுக்கொண்டார். அவருடைய கேள்விக்கிசைந்து அங்கே தங்கினால், யாழ்ப்பாணத்திலே தாந்தொடங்கிய முயற்சிகள் வீணாய்முடியுமென்ற அச்சமும், யாழ்ப்பாணத்தாரில் அநேகர் பரமத

த்திற் பிரவேசித்துவிடுவார்கள் என்றதனாலுண்டாகிய இரக்கமுங் காரணமாகத் திரும்பவருவேனென்று சொல்லிக்கொண்டு விரைவில் யாழ்ப்பாணம் வந்துசேர்ந்தார்.

சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலையை வைக்கும்பொருட்டு, வண்ணார்பண்ணையிலேயுள்ள வர்த்தகர்களுள் அதி கௌரவமுடையவராகிய, அ. ஆறுமுகச்செட்டியார் சௌமிய௵ ஐப்பசி௴ ஒரு நிலம் தருமசாதனஞ் செய்தனர். சில புண்ணியவான்களுடைய உதவியினாலே அந்நிலத்திலே ஒரு வித்தியாசாலை கட்டப்பட்டது. சாதாரண௵ தை௴ முதலாக வித்தியாசாலை அதிலே நடைபெற்றுவந்தது. இதுநிற்க,

தாங்கொண்டுவந்த அச்சியந்திரத்திற்கு வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலை எனப் பெயர்கொடுத்துத் தாபித்தபின், அதிலே சைவசமயிகளுக்கு ஆவசியகம் வேண்டற்பாலனவாகிய புத்தகங்களைப் புதிதாகச்செய்தும், பரிசோதித்தும், அச்சிற்பதிப்பித்தார். அங்கிலபாஷையிலிருக்கும் பாலபாடங்கள்போலத் தமிழ்ப்பாஷையிலும் பாலபாடங்கள் செய்தால், அவைகள் சுவசமயமாகிய சைவசமயத்தை அனுட்டிக்குந் தமிழர்களுக்கு மிகப் பிரயோசனமுள்ளவைகளா யிருக்குமெனநினைந்து, அநேக நீதிசாரங்களையுஞ் சைவச

மயசாரங்களையுந் திரட்டி வசனரூபமாக எழுதி, முதற் பாலபாடத்தினிறுதியிலே ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன் என்னும் நீதிநூல்களையும், இரண்டாம் பாலபாடத்திலே அவைகளுக்கு உரையையும் எழுதிச்சேர்த்து அச்சிடுவித்தனர். எவ்வளவோகாலமாகப் பற்பலராலே பற்பலவிதமாக அருத்தம் பண்ணப்பட்டு, அநேகருக்கு இதுதான்பொருளோ, அதுதான்பொருளோ என்று சந்தேகமுறக் கிடந்தவைகளாகிய "அலைகஞ்சுருக்கேல்" முதலியவைகளின் பொருள் மிக எளிதில் விளங்கக்கிடந்தன. அப்போது அவருக்கு வயசு உஅ ஆயிற்று.

அடுத்த விரோதிகிருது௵ சித்திரைமீ கொலைமறுத்தல் முதலியவும், அவ்வருஷம் ஐப்பசிமீ பவணந்திமுனிவரியற்றிய நன்னூலுக்கு சங்கர நமச்சிவாயப்புலவரால் செய்யப்பட்டு, திருவாவடுதுறைச் சிவஞானசுவாமிகளால் திருத்தப்பட்ட விருத்தியுரையையும், திருச்செந்திரோட்டக யமகவந்தாதிக்கும், தாமெப்பொழுதும் நியமமாகப் பாராயணம்பண்ணிவந்த திருமுருகாற்றுப்படைக்கும் உரை எழுதி, அவைகளையும் அச்சிடுவித்தனர். தமது வித்தியாசாலை வண்ணார்பண்ணையிலே தாபிக்கப்பட்டிருத்தலால், அச்சியந்திரத்தையும் அவ்வித்தியாசாலைக்குச் சமீபமாக வைத்திருந்தால் அவ்விரண்டினையும் பிரயாசையின்றி நடத்த

லாமென்று நினைந்து, அச்சியந்திரத்தை வைத்தீசுரன் கோயிலுக்குத் தெற்கேயுள்ள மடத்துக்கு நல்லூரினின்றுங் கொண்டுவந்தார். அச்சுக்கூடவேலைகள் அதிகப்பட்டு இராத்திரிகாலங்களினும் மடத்திலே தங்கவேண்டியிருந்தமையால், அம்மடத்தைத் தாமே தமக்கு உறைவிடமாக்கிக்கொண்டார். அப்போது அவருக்கு வயசு உக ஆயிற்று.

பத்தியரூபமாகவிருக்குந் திருத்தொண்டர் * பெரியபுராணத்தைக் கத்தியரூபமாக்கினால் அது சைவசமயிகளுக்குப் பத்தியை விளைவித்தலாகிய பயனைக்கொடுக்குமென்று கருதி, அதனைச் சுத்தச் செந்தமிழ் நடையில் எழுதி அச்சிட்டார். இப்படி அநேகபுத்தகங்களை அச்சிட்டபின்னர், சுன்னாகத்தில் வசித்த முத்துக்குமாரக்கவிராயர் கிறிஸ்துமதத்திலுள்ள அபத்தங்களையும், ஆட்சேபத்துக் கிடமாக இருந்தவைகளையுந் திரட்டிப், பாடியிருந்த ஞானக்கும்மி என்னும் நூலைப் பரிசோதித்து, நல்லூர் சி. விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார்பேரால் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினார். அப்போது அவருக்கு வயசு ௩௰ ஆயிற்று.

இஞ்ஞானக்கும்மி வெளிப்படுத்தப்பட்ட உடனே கிறிஸ்துமதத்தவர்களெல்லாருந் திரண்டு, கூட்டங்

* பெரியபுராணத்தைக் கத்தியரூபமாகச் செய்தமைக்குக் காரணம் அப்புத்தகத்தின் முகவுரையிற் காட்டியிருக்கின்றார். அதனைப்பார்த்தறிக.

கூடி, இவ்வச்சுக்கூடத்தை இல்லாமற் பண்ணவேண்டு மென ஆலோசனைபண்ணினார்கள். ஆலோசனைபண்ணியும், பரமகருணாநிதியாகிய சிவபெருமானுடைய மகிமை இவ்வச்சியந்திரம் வாயிலாக எவ்விடங்களி லும் விளங்கவேண்டியிருந்ததனால் அவர்களுடைய முயற்சி சித்திக்கவில்லை. பின்பு தங்கள் முயற்சி பலி யாமை கண்டு, நாவலருக்குஞ் சைவசமயத்திற்கும், ஞானக்கும்மிக்கும் விரோதமாகப் பிரசங்கங்கள் வாயி லாகவும் பத்திரிகைகள் வாயிலாகவும் வேண்டியவா றே பேசியும் எழுதியும் வந்தார்கள். அக்காலத்திலே, உடுவிற் பாதிரியாரிடத்தே உபதேசியாயிருந்த ஒரு வர் தான் பிரசங்கிக்கப் போகுமிடங்களிலெல்லாம் கிறிஸ்துமதப்பிரசங்கத்தை ஒருவாறு சுருக்கி, சைவச மயதூஷணமே பேசிவந்தார். அம்மட்டில் நில்லாது பத்திரிகைகளிலும் மறைந்து நின்று எழுதிவந்தார். இத் தூஷணங்களை ஒரு சிறிதும் சகிக்கலாற்றாத நாவலர் வச்சிரதண்டம் என்னும் துண்டுப் புத்தக த்தை எழுதி விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார்பேரால் வெளிப்படுத்திவிட்டார். அதன்பின் அவ்வுபதேசியா ரும், பாதிரிமார்களும், அவர்களைச்சார்ந்த பிறரும் அடங்கியிருந்தார்கள்.

கிறிஸ்தவர்கள் சுப்பிரமணியப்பெருமான் எம்போ ல்வார் எனவும், அவர் எம்மைப்போல இருபெண்க

ளைக் கலியாணஞ் செய்திருக்கின்றார் எனவும், அம் மனைவியர்களில் ஒருவராகிய வள்ளிநாயகியைத் தாம் விரும்பியபோது, அவ்வள்ளிநாயகி தமது விருப்பத்திற்கு உடன்படாமைகண்டு தமது தமையனாராகிய விக்கினேசுரரை அச்சமயத்தில் யானையாய் வரும்படிசெய்து, அவர் வாயிலாகத் தம்மோடு கூடும்படி செய்தாராகையால் நம்மினு மிழிந்தவரெனவும், இவ்வியல்புடையவரை முற்றறிவுடைய கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடுதல் ஒருவாற்றானுங் கூடாதெனவும், தத்தமக்கு வேண்டியவாறே பேசிவந்தார்கள். இவைகளைக் கேள்வியுற்ற **நாவலர்** கிறிஸ்தவர்களுடைய வாய் அடங்கும்படியாகவும், அவர்களுடைய துர்ப்போதனையில் மயங்கிக்கிடந்த சைவசமயிகளது ஐயந்திரும்படியாகவும், சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்குச் சரீரமெனப்படுவது நம்மனோர்க்குள்ள சத்ததாதுக்களாலாகிய சரீரம்போலாகாது; முற்றறிவு, வரம்பிலின்பம்,இயற்கையறிவு,தன்வயமுடைமை,குறைவிலாற்றல்,வரம்பிலாற்றல் என்னும் ஆறுகுணங்களுமே ஆறு திருமுகங்களாகவும், மற்றையருட்குணங்கள் மற்றையவயவங்களாகவும் அமையப்பெற்ற அருட்டிருமேனியெனவும், அவருடைய பன்னிரண்டு திருக்கரங்களினுள்ள படைக்கலங்களாகிய தோமரம், கொடி, வாள், குலிசம், அம்பு, அங்குசம், மணி, தாமரை, தண்டம், வில், மழு என்னும் பதினொன்றும் பதினொரு உருத்

திரரெனவும், வேல் இப்பதினொரு ஆயுதங்களுக்கும் மேலாகிய ஞானசத்தியெனவும், அவருடைய தேவிமாராகிய தெய்வநாயகி வள்ளிநாயகி யென்னு மிருவரும் அவருக்குக் கிரியாசத்தி இச்சாசத்தி எனவும் சாதிக்கின்றதாகிய ஒரு புத்தகத்தை எழுதி, அதற்குச் "சுப்பிரபோதம்" எனப் பெயர்தந்து வெளிப்படுத்திவிட்டார். வெளிப்படுத்தியபின்னர் பாதிரிமாருந் துர்ப்போதனைசெய்தலை ஒழித்துக்கொண்டார்கள். மற்றைய சனங்களும் "நாங்கள் ஒருபோதுங் கேட்டறியாதனவும், எங்களுக்கு ஒருவராலுந் தெரிவிக்கப்படாதனவுமாயுள்ளவைகளை இப்பொழுதே அறிந்தோமென்றும், சுப்பிரமணியப்பெருமான் இவ்வளவு பெருந்தகைமையினையுடையர் என்பதனை இப்புத்தகம் வாயிலாகவே அறிந்தோம்" என்றும் சொல்லிக்கொண்டார்கள். இம்மட்டில் நில்லாது அநேகர் நியமமாகவும், வேறநேகர் சுக்கிரவாரம், கார்த்திகை, கந்தசட்டி முதலிய விசேஷதினங்களிலுஞ் சுப்பிரமணியசுவாமி தரிசனத்தின்பொருட்டுக் கோயில்களுக்குப் போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்யத் தலைப்பட்டார்கள். அப்போது அவருக்கு வயசு ௩௧ ஆயிற்று.

தமது வித்தியாசாலையிலே, சைவசமய நூல்களைப் படிப்பித்துக்கொண்டும், சைவப்பிரசங்கங்களைச் செய்துகொண்டும் வருநாளிலே, பாதிரிமாராலே பின்

னுஞ் சைவசமயதூஷணஞ்செய்யப் படுதலைக்கண்டு, அத்தூஷணங்களை நிராகரித்துச், சைவதூஷணபரிகாரம் என்னும் நூலைச்செய்து ஆனந்த வருஷ வெளிப்படுத்தினர். இந்நூலுக்குப், போலிநியாயங்களாலும் பொருந்தாநியாயங்களாலும் ஓர்மறுப்பெழுதி, அதற்குச் சுப்பிரதீபம் எனப் பெயர்கொடுத்து, பாதிரிமாருக்குள் வேலையாயிருந்த ஒரு சுதேசகிறிஸ்தவர் * வெளிப்படுத்தினர்.

---

* இவர் பாதிரிமாரைவிட்டு அரசாட்சியாரிடத்தே உத்தியோகம் பெற்றுக்கொள்ளும்பொருட்டு, நெடுங்காலமாக அநேகவிண்ணப்பபத்திரங்கள்கொடுத்து, அவை சித்திபெறாமைகண்டபின் இந்தியாதேசத்திற்குப் போயினர். அங்கே B. A. பரீக்ஷை கொடுத்து, சிறந்த கவர்ண்மெண்டு உத்தியோகம் பெற்றுச் சிறப்புற்று வாழுநாளிலே, தான் முன் கிறிஸ்துமதத்திலே பிரவேசித்தமை தவறென்றுஞ் சற்சமயமாகிய சைவசமயத்திற்குவிரோதமாகச் சுப்பிரதீபம் எழுதியது குற்றமென்றுங்கண்டு, அவற்றின்பொருட்டுப் பிராயச்சித்தஞ்செய்வித்து, மீட்டுஞ் சைவத்திற்புகுந்து, சைவசமயமே சற்சமயமென்றும், அச்சமயத்தாலுணர்த்தப்படும் சிவன் ஒருவரே பஞ்சகிருத்திய நிருத்தஞ்செய்யும் பிறப்பிறப்பில்லாத பதியென்றும், மற்றைச் சமயக்கடவுளரெல்லாம் பிறப்பிறப்புடையவரென்றும் அறிந்து, அறிந்த உண்மையைக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் பிறருக்கும் போதித்துக்கொண்டிருந்து, சிலகாலத்தின்பின் தேகவியோகமெய்தினர்.

பாதிரிமாராகிய நாங்கள் முயன்றதுபோலவே நாவலரும் முயன்று சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்தாரென்றும், அச்சுக்கூடந்தாபித்து நாங்கள் அச்சிட்ட மாதிரியாகப் புத்தகங்கள் அச்சிட்டாரென்றும், அச்சிட்ட புத்தகங்களிலே "பொய் சொல்லாதே" "மாமிசம் புசியாதே" "உன்னை நிந்திக்கிறவனையும் நீ நிந்தியாதே" "பாவஞ்செய்கின்றவன் நரகத்திலே துன்பத்தை யனுபவிப்பான்." "புண்ணியஞ்செய்கின்றவன் சுவர்க்கத்திலே இன்பத்தை யனுபவிப்பான்." என்றற் றொடக்கத்துச் சன்மார்க்க விஷயங்களை எழுதிப் பதிப்பித்தாரென்றும் * றொப்பின்சன் பாதிரியார் (Rev. E. J. Robinson) இங்கிலாந்து தேசத்திலே கஅசுஎ ம் வருஷம் (1867) வெளிப்படுத்திய ஹிந்போஸ் டேஷ் (Hindo Pastors) என்னும் புத்தகத்திலே கஉ௱ ம் கஉசு ம் பக்கங்களிலே சொல்லுகின்றார்.

குறைவில்லாத செல்வமாகிய கல்வியைக் குறைவறப்பெற்று எங்கும் புகழ்படைத்து வாழுநாளிலே, அநேகர் அவரை இல்லறத்திற் புகல்வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டார்கள். அவ் வேண்டுகோளுக்கு இசையாது மறுத்துவிட்டார்.

* இவர் நெடுங்காலமாக இலங்கைத்தீவின் வடபாகமாகிய யாழ்ப்பாணத்திலே உவெஸ்லியன்மிசனெரி(Wesleyan Missionary) மாரில் ஒருவராயிருந்தவர். கிறிஸ்துமதத்தில் மிக்க பத்தியுடையவர். இங்கிலிஷில் அதிசமர்த்தர். எவராலுஞ் சன்மார்க்கரெனப் பாராட்டப்பட்டவர்.

இல்வாழ்க்கையிலே புகாமைக்குக்காரணம் அவர் வெளிப்படுத்திய யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார்பண்ணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையின் ஆவேதனம் நான் காம்பக்கம் பத்தாம்பிரிவிற் கண்டுகொள்க. இல்லறத்திலே புகுதற்குச் சிறிதுஞ் சம்மதமில்லாதவராயிருந்தபடியால், தாஞ் சிவபூசை எழுந்தருளப்பண்ணித் தம்முடைய காலத்தை, முற்கூறியவற்றோடு சிவபூசையிலும் செபதியானாதிகளினும் போக்கல்வேண்டுமென்ற உள்ளக்கிளர்ச்சியினாலே பூசை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொள்ளும்படி கருதி, தமது யானைக்கருட் சிரேட்டராகிய சதாசிவப்பிள்ளையையுங் கூட்டிக்கொண்டு ஆனந்த வருஷம் ஐப்பசிமீ குறுநாட்டுக்குச்சென்றார். அங்கே சென்று ஆசாரியரை அடைந்து, தாங்களிருவரும் க்ஷணிகலிங்கபூசை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொள்ளவேண்டுமென்றும், அதற்கு வேண்டிய ஆயத்தங்களைச் செய்தல்வேண்டுமென்றும், விண்ணப்பஞ்செய்தார். இப்படியிருக்க, மற்றைநாட் காலையிலே ஒரு தூரதேசத்தவர் இரண்டு படிகலிங்கங்களுடன் அவர் தங்கியிருக்கும் இடத்திற்குவந்தார். நாவலர் அத் தூரதேசத்தவரைநோக்கி "நீர் இங்கு வருதற்குக் காரணம் யாது" என்று வினவ, அவர், "இந்த ஊரிலே அநேகர்வந்து சிவபூசை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு மீட்டுந் தங்கள் தேசங்களுக்குப் போதலுண்டு. அதுபற்றிச் சிவபூசை எழுந்த

ருளப்பண்ணுங் கருத்துடையாராய்வந்துள்ளார் யாரு க்காவது, இவ்விலிங்கங்களை விற்கலாமென்று கொண் டுவந்தேன்" என்றார். அந்தச்சமையத்தில் அச் சைவாசாரியரும் அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளிவந்தார். நாவலர் அவைகளைப் பஞ்சசூத்திர விதிப்படி சோதித்தபொழுது, அவைகளிலொன்று குற்றமில்லாத தாயும், நான்காம்வருணத்தார் பூசித்தற்குரிய இலக்கணங்களை யுடையதாயுமிருந்தது. பரிசோதித்தலைக் கண்ட சிவாசாரியர் அவரைநோக்கி, "இவைகளெல்லாவற்றையுமறிந்த தாங்கள் உடையவர் பூசை எழுந் தருளப்பண்ணவிடின், வேறுயாவர் உடையவர் பூசை பண்ணுதற்குத் தகுந்தவர்" என்று சொல்லி உடையவர்பூசையே எழுந்தருளப் பண்ணல் வேண்டுமென்று பலவாருகக் கேட்டுக்கொண்டார். அவருந் தமது காலத்தை நைட்டிகப்பிரமசாரிய ஒழுக்கத் தாற் போக்குதற்கு எண்ணியிருந்தாராதலால் படிக லிங்கபூசை எழுந்தருளப் பண்ணுதலில் யாதொரு குற்றமு மில்லையென்று கண்டு, தாம் உடையவர் பூசையும், சதாசிவப்பிள்ளை க்ஷணிகலிங்கபூசையும், ஆனந்த ௵ ஐப்பசி௴ ௩௨ ஆகிய சுபதினத்திலே எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டார்கள். அங்கே சில நாளிருந்து பூசை பழகிக்கொண்டு விரைவில் யாழ்ப் பாணத்திற்குத் திரும்பினார். அப்போது அவருக்கு வயசு ௩௨ ஆயிற்று.

இப்படி நிகழுநாளிலே அவருடைய மாணாக்கருட் சிலர் அவரை விட்டு நீங்கி, இல்லறத்திலே புகுந்தார்கள். சிலர், யாத்திரைபண்ணவேண்டும் என்னும் விருப்பத்தினாலே சிதம்பரம் முதலிய தலங்களுக்குப்போயினர். அவர்களுள் ஒருவராகிய ஆறுமுகப்பிள்ளை, திருவண்ணாமலையாதீனத்துக்குப்போய், காஷாயம்பெற்று, அம்மடத்துத் தம்பிரானாய் இப்போதுமிருக்கின்றார். இது நிற்க,

தமது வித்தியாசாலை எந்நாளும் நிலைபெறும்பொருட்டு முதல் சேர்க்கவேண்டுமென்று நினைந்து, இதற்குச் சில வருஷங்களுக்குமுன்னே நிருபங்கள் எழுதிப் பற்பலவிடங்களுக்கும் அனுப்பியிருந்தார். கொழும்பிலேயுள்ள சிரேட்ட பிரபுக்களுள் ஒருவராகிய இ. நன்னித்தம்பிமுதலியார் நள ௵ பங்குனி௴ ௫00 ரூபா அனுப்பியிருந்தார். அத்தொகையையே முதலாகவைத்து, பிங்கள ௵ மாசி௴ ௰௯௳ புதவாரத்திராத்திரியிலே (Feb: 1858) அவ்வித்தியாசாலையிலே ஒரு சபைகூட்டி, அதன்வரலாற்றைப் பிரசங்கித்தார். அப்போது வந்திருந்த பிரபுக்கள் தங்கள் தங்களால் இயன்றளவு உபகரித்தார்கள். * அநேக வருஷங்களாக வேதனம் பெறாது படிப்பித்துவந்த உபாத்தியாயர்கள் காலயுத்தி ௵ சித்திரை௴ முதலாக வேதனம்பெற்றுப் படிப்பித்தார்கள். அவ்வித்

* இதைப்பற்றிய வரலாறுமுழுவதையும் வண்ணார்பண்ணைச் சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலை ஆவேதனத்திற்காண்க.

தியாசாலையின்பொருட்டு ஒரு வர்த்தகசாலை வாங்கப் பட்டிருக்கின்றது. அப்பொழுது மு. தில்லைநாத பிள்ளை இவ் வித்தியாசாலையின் முதலுபாத்தியாயராக நியமனம்பெற்றார். அப்போது, அவருக்கு வயசு ௩௫ ஆயிற்று.

அவர், தமது வித்தியாசாலையைத் தம்மாணுக்கராகிய கு. ஆறுமுகச்செட்டியாரிடத்திலே ஒப்பித்துவிட்டு, காலயுத்தி௵ ஆனிமீ சென்னபட்டணம்போகப் பிரயாணப்பட்டார். பிரயாணப்பட்டு வேதாரணியம்போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, அதைவிட்டு நீங்கிப் பலதலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு திருவாவடுதுறையாதீனத்தை அடைந்தார். அவ்வாதீனத்துப் பண்டாரசந்நிதிகளால் உபசரிக்கப்பட்டுச் சில காலந் தங்கிப்போகும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார். அவர்களுடைய கேள்விக்கிசைந்து, அம்மடத்திலே பிரசங்கங்கள் செய்துகொண்டும், புராணங்களுக்குப் பொருள் சொல்லிக்கொண்டும் சிலநாளிருந்தார். அவைகளைப் பண்டாரசந்நிதிகள், சாஸ்திரிகள், வித்துவான்கள், தம்பிரான்கள், ஓதுவார்கள், பிரபுக்கள் முதலிய சமஸ்தருங் கேட்டு இனிது பாராட்டினார்கள். பின் அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கித் தருமபுரஆதீனத்தை அடைந்து, அங்கு சிலநாள் தங்கும்படி பண்டாரசந்நிதியால் கேட்கப்பட்டார். அங்கிருக்குநாளிலே, சை

வப்பிரசங்கங்கள் செய்தலிலே தம்நேரத்தைப் போக்கினார். பின்பு அவ்விடத்தைவிட்டகன்று, வழியிலுள்ள சீர்காழி சிதம்பரம் முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு சென்னபட்டணம்போனார்.

சென்னபட்டணம்போய்ச் சேர்ந்தவுடன் திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்னு மிரண்டையும் பரிசோதித்து அவர் மாணாக்கராகிய சதாசிவப்பிள்ளை பேராலே சித்தார்த்தி௵ வைகாசிமீ வெளிப்படுத்தினார். அவ்வருஷத்திற்றானே இவைகளைத்தவிர வேறும் அநேகபுத்தகங்களையும் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினார். அப்போது அவருக்கு வயசு ௩௭ ஆயிற்று.

கல்வி செல்வம் எனனும் இரண்டினும் மேம்பட்டவரும், வித்துவான்களுக்கு அவரவர் திறமைக்கேற்பச் சம்மானஞ்செய்பவரும், தம்மிடத்துவரும் யாசகர்களுக்கு வரையாதுகொடுக்கும் வள்ளலும், இராமநாதபுரத்து ஜெமிந்தாரின் மானேசருமாயிருந்த பொன்னுச்சாமித்தேவர், அவருடைய கல்வித்திறமையை அவர் பதிப்பித்த புத்தகங்களாலறிந்து, திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரையையும் திருக்கோவையார் நச்சினார்க்கினியருரையையும், தருக்கசங்கிரகம் அன்னம்பட்டீயத்தையும் பரிசோதித்து அச்சிடும்படிக்கும், அதற்குச் செலவு தாமே தருவேமென்றும் வேண்டிக்கொண்டார்.

அவ் வேண்டுகோளின்படி, முந்தியதை ரௌத்திரி ௵ ஐப்பசி ௴ த்திலும், பிந்திய விரண்டையும் துன்மதி ௵ வைகாசி ௴ த்திலும் வெளிப்படுத்தினார். இந்நூல்களைப் பரிசோதித்து வெளிப்படுத்தியபோது திருவாவடுதுறை யாதீனத்து மகாவித்துவானாகிய திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை சொல்லிய சிறப்புப் பாயிரத்தின் ஒருபாகம் வருமாறு:—

“துறைசெய்தவப்பயனாகியமைந்தபெருவளப்புதுவைத்
தலைமையோன்பொன்
வரைசெய்நிதிப்பெருவாழ்க்கைமாகனவான்பெரும்புலவர்
மறவாதென்று
முறைசெய்பெரும் புகழ்ப்பொன்னுச் சாமிநரேந்திரன்மகிழ்ந்
துரைப்பக்கேட்டு [கூர்ந்
நரைசெய்விடையேறுயர்த்தநம்பிரானடிக்கன்பே
நயக்குநல்லோன்.

மன்னுபெருந்தமிழ்ப்பாடையிலக்கணமுமிலக்கியமும்
வரம்புகண்டோன்
பன்னுசிவபுராணங்கள்பலதெரிந்தோன்சிவாகமநூற்
பரவைமூழ்கி
யுன்னுமநுபூதியெனும்விலைவரம்பிலாமணிகை
யுறக்கொண்டுள்ளா
னின்னுநயகுணத்தினனாய்ச்சைவமெனும்பயிர்வளர்க்கு
மெழிலிபோல்வான்.

நீடுபுகழ்த்திருக்கேதீச்சரந்திருக்கோணசலமிந்
நிலவாநின்ற
நாடுபுகழ்த்தலம்பொலியாழ்ப்பாணத்துநல்லூர்வாழ்
நகராக்கொண்டோன்
தேடுபுகழுருவமைந்தகந்தவேடவர்க்குதித்த
செல்வன்யாரும்
பாடுபுகழாறுமுகநாவலனவ்வாறதிற்
பதிப்பித்தானே."

"சூத்திரியந்தொல்காப்பியமுன்னுயர்வாயிலக்கணமுஞ்
சாத்திரியல்பல்லிலக்கியமுஞ்சாற்றும்புராணத்தொகுதி
மகத்துவமெய்ப்பொருணூலுமதியமையப்பயின்றுணர்ந்து
சகத்துயருமனுபூதித்தோன்றலாயமர்பெரியோன்.

பரத்துறுபரசமயவழியினைத்துமறப்பாற்றிப்
பரம்படுசெஞ்சடிலத்தண்ணலாரருளியவே
திரமுடனெம்படிவளர்த்துத்திகழுமாசமுடையோன்
வீறுபடுசிவனடியார்மேன்மையுமுறைமையுமுணர்ந்தோன்.

கருள்விரவுதலைக்கழிக்குங்கண்மணியும்வெண்ணீறும்
பொருள்விரவு மைந்தெழுத்தும் பொருளாகக் கொண்டுவப்
தெருள்விரவுசுத்தசைவசித்தாந்தப்பெருஞ்செல்வ [போன்
னருள்விரவுபரவுபுகழாறுமுகநாவலனே."

"மன்னுகோணசலமாதிகேதீச்சர
மென்னுமிரண்டுமிலங்கநிலைக்கப்
பெற்றவீழத்திற்பிறங்குயாழ்ப்பாணத்
துற்றபல்வழனுக்குறைவிடமாகிச்
சொல்லூர்கழனிசூழ்நகராக்கொண்டு
செல்லூர்பொழிலாழ்சேர்ந்துலகுய்த்து

வில்லூர்மாட மிகக்கொடுபொலியு
நல்லூர்வாழ்க்கைநயந்தருளறிஞன்
கந்தவேடவத்திற்கருதரன்பான்முன்
வந்தவேளென்னவந்தவதரித்தோ
னீற்றொடுகண்மணிநிறையப்பூண்பாற்
போற்றொடுபொலியும்புண்ணியபுருட
னவநெறியாயவனைத்துங்களைந்து
சிவநெறிவளர்க்குந்திட்பியகுணத்த
னெழுத்துமுதலாகவியம்பிலக்கணமு
வழுத்திலக்கியமும்வரம்புகண்டெழுந்தோன்
சமயம்விசேடந்தருநிருவாணமென்
றமையுமுத்தீக்கையுமடைவுறப்பெற்றோன்
சுமங்கலவிசேடச்சுருதியாமூலா
கமங்களின்முப்பொருள்கருதுபேரருளான்
யுத்தியினமைத்துணர்ந்தோங்கனுபூதி
சித்தியுற்றமைந்தசிவசிந்தாமணி
கற்றுணர்புலவருட்களிக்கு
முற்றுணராறுமுகநாவலனே."

அப்போது திருவாவடுதுறையாதீனத்து மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை மாணாக்கராகிய தியாகராசச்செட்டியார் சொல்லிய சிறப்புப்பாயிரத்தின் ஒருபாகம் வருமாறு:—

"செந்தமிழென்னுஞ்சுந்தரமங்கை
கரந்தரத்தழகுக்கிமங்கலநா
ணிலக்கணமனைத்துநலக்கவிளக்குந்
துலக்கமிகுந்ததுண்டாவிளக்குப்

புணர்தருமின்பமணவுறுபுராண
முணர்வோர்யார்க்குமொளியுறநேத்திர
நல்லறிவுறுத்தித்தொல்பவந்தொலைக்கும்
பல்கலைகட்கெலாம்புல்லுமோரில்லம்
பொய்தெரித்தகற்றிமெய்யிதுவென்றுஞ்
சைவசித்தாந்ததெய்வவைப்புக்
கன்றுபுண்ணியங்கட்கண்ணியவுயிராந்
தண்ணியமாசிவபுண்ணியப்பிழம்பு
சிவனடியவரைச்சிவமெனமதிக்குந்
தவமதுவளர்க்குமலமறுசீல
னென்றுளங்குடிகொண்டிருக்கு
முன்னுசீராறுமுகநாவலனே.”

“தென்மொழியென்றுமன்பெரும்பௌவ
மொருங்குகுடித்தபெருங்கும்பமுனிவ
னொல்காப்பெரும்புகழ்த்தொல்காப்பியமுத
லிலக்கணமெல்லாநலக்கவைத்தடுக்கிய
திருவநீண்டவொருபெரும்பேழை
யாரணம்புகலும்பூரணபுராணனே
பொருளெனப்புகலும்புராணவாகரஞ்
சொல்பலசமயமாந்துகளறவடித்துச்
சமயாதீதமாஞ்சைவசித்தாந்தத்
தெய்வவாரமுதம்பெய்துநிறைத்துப்
பொருவறவைத்தபூரணகும்பம்
பெறுபெரிதடைந்தவாறுமுகநாவலனே.”

சிதம்பரத்திலே சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலை தாபி
த்தல்வேண்டுமென்னும் ஆசை மிகுதியினாலே, அந்தக்

தலத்திலே வித்தியாசாலை தாபிக்கமுயன்று, அதனைத் தாபித்தலாலுண்டாகிய பிரயோசனத்தையும், அதனைத் தாபிக்கின்றவர்களும் அதற்குதவி செய்கின்றவர்களுமாகிய இருதிறத்தாரும் அடையும் பலத்தையுங் குறித்து, ரௌத்திரி௵ வைகாசிமீ வெளிப்படுத்திய, "தமிழ்நாடெங்கும் சைவசமயம் வளர்ந்தோங்குதற்கு ஏதுவாகச் சிதம்பரஸ்தலத்திலே தாபிக்கப்படும் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையைக்குறித்து மகிமைபொருந்திய சைவசமயிகளுக்கு யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் **ஆறுமுகநாவலர்** எழுதிய விக்கியாபனம்" என்னும் பத்திரிகையிலே விரிவாகச் சொல்லியிருக்கின்றார். அவ்வாசை முற்றிற்று என்பதையும், அதனாற் சைவசமயிகள் அடைந்த பிரயோசனத்தையும் பின்வருஞ் சரித்திரத்தினாலுணர்க.

சைவசமய நூலுணர்ச்சியினுந் தமிழ்க்கல்வியினுஞ் சிறந்தவரென்று பேர்படைத்து வருங்காலத்திலே; சென்னபட்டணத்துக்குச் சமீபமாயிருக்குந் திருமயிலாப்பூரிலுள்ள திருவண்ணாமலை ஆதீனத்துச் சின்னப்பட்டமாகிய ஆறுமுகதேசிகர், **நாவலரைத்** தாம் பார்த்துக்கொள்ளல் வேண்டுமென்னும் ஆசை மிகுதியினாலே அவரிடத்திற்குச் சில ஓதுவார்களையனுப்பி, தம்முடைய திருமடத்திற்கு அழைப்பித்து, அவருடைய இலக்கணவிலக்கியத் திறமையையுஞ் சித்தாந்த

நாலுணர்ச்சியையுங் கண்டு, மிகவுஞ் சந்தோஷங்கொண்டு, தாந் தரித்திருந்த உருத்திரசஞ்சியத்தை ஞாபகப்பொருட்டாக விருக்கட்டுமென்று அவரது மேனியிலே தமது திருக்கரங்களாற் சாத்தியருளினார்.

பின்பு ஆவசியகம் யாழ்ப்பாணம் வரவேண்டியதிருந்தபடியால் சென்னபட்டணத்தைவிட்டு, பல தலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு சிதம்பரம்வந்து, சுவாமி தரிசனஞ்செய்து, திருவாவடுதுறையை யடைந்தார். அங்கே சிலநாள் தங்கும்படி நேரிட்டது. அங்கிருக்கும்நாளிலே உபய சந்நிதானங்களும் சித்தாந்த நூல்களிலும் இலக்கிய இலக்கணங்களிலும் ஆராய்தலிற் பொழுதுபோக்குவாராயினார்கள். அவர்கள், தங்கள் மடத்திலேயே இருக்கவேண்டுமென்றும், அவ்வூரிலே வித்தியாசாலைகள் தாபிக்கவேண்டுமென்றும், அவரைக் கேட்டார்கள். அவர்களுடைய கேள்விக்கிசைந்து அம்மடத்தையே தமக்கு உறைவிடமாக்கிக்கொண்டால், தாம் பற்பல விடங்களிலுஞ்சென்று வித்தியாசாலைகள் தாபித்தலும், சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்தலும், சுயாதீனமாயிருத்தலுமாகிய இவைகளெல்லாவற்றிற்குந் தடையாயிருக்குமென்றெண்ணி, அதற்கு உடன்படாது மறுத்துவிட்டார். சிலநாட் சென்றபின் திருவாவடுதுறையைவிட்டு நீங்கி, வழியிலேயுள்ள பல தலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு திருநாகைக்காரோணத்துக்கு வந்து, அவ்வூரவர்களுடைய

வேண்டுகோளின்படி சைவப்பிரசங்கஞ்செய்து, சில நாட்டங்கி, அவர்களுக்கு விடைகொடுத்த பின்பு, தோணியேறி, துன்மதி ௵ பங்குனி ௴ யாழ்ப்பாணம் வந்துசேர்ந்தார். அப்போது, அவருக்கு வயசு ௩௯ ஆயிற்று.

சிதம்பர சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலை தாபித்தற்கு மூலதனஞ்சேர்க்கும்பொருட்டு, துந்துபி ௵ வைகாசி ௴ ௨௯௳ சனிவாரத்திரவிலே, யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார்பண்ணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலே ஒரு சபைகூட்டி, மேலே சொல்லப்பட்ட வித்தியாசாலை தாபித்தலாலுண்டாகும் பயனையும், பிறவற்றையும் விரித்துப் பிரசங்கித்தார். அப்போது அவ்விடத்திலே வந்திருந்த சைவசமயப் பிரபுக்கள் தங்கள் தங்களாலியன்ற பொருளுதவிசெய்தார்கள். இன்னும் அவ்வருஷம் ஆடி ௴ ௨௧௳ சோமவாரத்திரவிலே, பருத்தித்துறைச் சித்திவிநாயகர்கோயிலிலே, இவ்விஷயத்தைக்குறித்துப் பிரசங்கித்தார். அங்கே வந்திருந்த பிரபுக்களுந் தங்கள் தங்களாலியன்ற பொருளுபகரித்தார்கள். இதுவன்றிப் பருத்தித்துறையிலும் புலோலியிலுமுள்ள சில வர்த்தகர்கள், தங்கள் வியாபாரத்திலே இவ்வித்தியாசாலையை நடத்தும்பொருட்டு, மகமை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துவந்தார்கள். *

* இவ்வித்தியாசாலையைப்பற்றிய வரலாறு முழுவதையுஞ் சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை ஆவேதனங்களிற் கண்டுகொள்க.

இப்படி நிகழுநாளிலே, சைவசமய பத்தியுடையா
ரநேகர், சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலே சைவப்
பிரசங்கங்கள் முன்போலச் செய்தல்வேண்டுமென்று,
பலமுறை வேண்டிக்கொண்டார்கள். சைவப்பிரசங்
கங்கள் செய்தலிற்றானே தங்காலத்தைப் போக்கல்
வேண்டுமென்னுங் கருத்தே அவருள்ளத்திற் குடி
கொண்டிருந்தமைபற்றி, அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கி
சைந்து, சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்துவந்தார்.

சைவசமயநெறியில் வழுவாதொழுகுஞ் சைவப்பிர
சாரகராகிய **நாவலர்**, சமயதீக்ஷை, விசேஷதீக்ஷை,
நிருவாணதீக்ஷை, ஆசாரியாபிஷேகம் என்னு மிவை
களைப் பெற்றுள்ளவர்கள், சிவதீக்ஷையில்லாத வைதி
கப்பிராமணர்கையாலே விபூதி வாங்குதலைக்கண்டு,
அது சிவாகமவிரோதமென்று துணிந்து, அதனை நீக்
கக்கருதி, அவர்களிடத்தே விபூதிவாங்காத ஒரு நியம
த்தைக்கொண்டிருந்தார். ஆகலின், சிவதீக்ஷையுடை
யோர் அஃதில்லாதாரை வணங்குதலும், அவர்களைச்
சிராத்தமுதலியவற்றிலே வரித்தலும், அவர்கள் கை
யாலே விபூதி வாங்குதலும், அவர்களைக்கொண்டு
சிவாகமப்பிரகாரங் கட்டப்பட்டுப் பிரதிட்டைசெய்
யப்பெற்ற கோயில்களிலே பூசை திருவிழாக்கள் செய்
வித்தலும் பிறவுமாகிய இவைகளெல்லாஞ் சிவாகம
விரோதமென்பதையும், இப்படிச்செய்வோர் யாதொ

ருபயனையும் அடையமாட்டார் என்பதையும், சுருக்கி ஒருபிரகாரஞ் சனங்களுக்குப் பிரசங்கங்களிலே சொல்லிவந்தார். இப்படி நிகழுநாளிலே, வைதிகப்பிராமணர்களுள்ளே சிலர், தம்மிடத்திலே விபூதி வாங்காமையினால் அவர்மேற் கோபங்கொண்டு, புறம்பே அவரைத் தூஷித்தார்கள். அம்மட்டினில்லாது சிவபெருமானின் திருமேனியாயும், ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தைக்கெடுத்து ஞானத்தையுதிப்பித்து மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கும் இயல்பினையுடையவைகளுமாயும், உள்ள சிவாகமங்களையும் நிந்தித்தார்கள். அவர்கள் செய்யும் நிந்தைகளைச் சில பிரபுக்கள் கேட்டு, மேலும்மேலும் அவ்வாறுசெய்யும்படி, அவர்களை ஏவிவிட்டார்கள். தம்மைத் தூஷித்தலைப் பொறுப்பினும், சிவாகமநிந்தை சிவனடியார்நிந்தைகளை ஒருபோதும் பொறுக்கமாட்டாத சைவப்பிரசாரகர், துந்துபி௵ மாசி௴ ௨௯௳ தமது வித்தியாசாலையிலே, வேதம் பொதுநூலென்றும், ஆகமம் சிறப்புநூலென்றும், வைதிகமார்க்கத்திலொழுகுவோர் புண்ணியலோகங்களை அடைவர்களென்றும், சைவமார்க்கத்திலொழுகுவோர் சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம் என்னும் பதமுத்திகளையும், சாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியையும் அடைவர்களென்றும், அநேக பிரமாணங்களை எடுத்துக் காட்டிப் பிரசங்கித்தார். அப்பிரசங்கத்துக்கு விரோதமாக வைதிகப்பிராமணர் சிலர், சில பிரபுக்களையடுத்து, அவர்க

ளுடைய உதவியினலே வைதிகமார்க்கத்திலொழுகு வோரே உயர்ந்தோரென்றும், அவர்களைச் சைவமார்க்கத்திலொழுகுவோர் வழிபடலாமென்றும், தாங்கள் பரார்த்த பூசைசெய்ய விதியிருக்கின்றதென்றும், தாபிக்கிறதற்காக வெகு முறைகளிலே சனங்களைக்கூட்டி, அவர்கள் மெய்ச்சுப்படியாகப் பொன்மலாங் கொடுத்த வெகு இங்கிலிசுப் புத்தகங்களைக் கொண்டுவந்து, அவைகளிலே தாங்கள் சொல்லியவைகளுக்குப் பிரமாணங்களுண்டென வாய்ப்பறை யறைந்தார்கள். ஆனல், அவர்களிலொருவராவது பிரசித்தசபையிலே எழுந்து பேசுதற்குச் சத்தியில்லாதவராயிருந்தபடியாலும், தாங்கள் எடுத்தவிஷயத்தைத் தாபித்தற்கு ஆதாரமில்லாமையாலும், மற்றக்கிழமை இவ்விஷயம் பேசப்படுமென்று ஒவ்வொருகிழமையினுஞ் சொல்லிச்சொல்லி, ஒரு கிழமையினும் பேசாது அலைத்துவிட்டார்கள். இவைகளையெல்லாம் அறிந்த சனங்கள் நாவலர் சொல்வதே நூற் சம்மதமெனவும், தங்களை அலைத்தவர்களாகிய வைதிகப் பிராமணர்சொல்வது அசம்மதமெனவுந் தெளிந்துகொண்டார்கள். தெளியவே, வைதிகப்பிராமணருக்கு அஞ்சலிவர்தனம் பண்ணிவந்த அநேகர், அது செய்யாதுவிட்டார்கள். சிராத்தம், விவாகம் முதலிய கருமங்களிலே அவர்களைத் தானபாத்திரமாகக்கொண்ட அநேகர், கொள்ளாது விட்டார்கள். வைதிகப்பிராமணரைக்கொண்டு பரா

ர்த்தபூசை செய்வித்த கோயிலதிகாரிகளு ளநேகர், அவர்களை நீக்கிச் சிவப்பிராமணரைக்கொண்டு பூசை செய்விக்கத் தொடங்கினார்கள். வைதிகப்பிராமணர் கையாலே விபூதிவாங்கும் வழக்கத்தையுடைய சிவதீக்ஷைபெற்ற அநேகர், அவர்கள் கையாலே விபூதி வாங்காதுவிட்டார்கள். இந்தப்பிரகாரஞ் சிவதீக்ஷை பெற்றோருக்கு மரியாதை நடத்தலையும், அவர்கள் சைவர்களாலே வணங்கப்படுதற்கு யோக்கியதையுடையவரென்று சிவாகமங்களிலே சொல்லப்பட்டிருத்தலையும் அறிந்த வைதிகப்பிராமணருள் அநேகர், சிவதீக்ஷைபெற்றுச் சிவபூசை எழுந்தருளப்பண்ணிச் சிவாகமநெறியிலே ஒழுகத்தொடங்கினார்கள். யாழ்ப்பாணமெங்குஞ் சிவாகம ஆராய்ச்சியும், சிவபூசைச் சிறப்பும், தேவார திருவாசக பாராயண ஓசையும், சிவ பூசைக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினதாயுள்ள பூசைமணியினோசையும் பரவத்தொடங்கின. வைதிகமார்க்கத்திலும் அதிகமாகச் சைவமார்க்கந் தழைத்தோங்கியது. சைவமார்க்கத்தைப் பரப்புதற்குத் திருவவதாரஞ்செய்த சைவப்பிரசாரகராகிய நாவலருடைய கீர்த்தி தமிழ்நாடெங்கும் பரம்பிற்று. சர்வஞ்ஞத்துவமுள்ள எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானுடைய கிருபையை என்னென்று சொல்வேம்!! யார்க்கெடுத்துரைப்பேம்!!! அப்போது, அவருக்கு வயசு ௪௰ ஆயிற்று.

அடுத்த ருதிரோற்காரிஹு மார்கழிமீ வித்தியா சாலையையும், வர்த்தகசாலையையும், மு. தில்லைநாதபிள்ளையிடத்தே ஒப்புவித்துவிட்டுச் சென்னபட்டணம் போதற்குப் புறப்பட்டார். அடுத்த தைமாசத்திலே அர்த்தோதய புண்ணியகாலஞ் சமீபித்துவந்ததினால், சேதுஸ்நானம் பண்ணிக்கொண்டு போதல் வேண்டுமென்னும் ஆசைமிகுதியினாலே, இராமேச்சரம்போய், சேதுஸ்நானமுஞ் சுவாமிதரிசனமுஞ் பண்ணிக்கொண்டு, மாசிச் சிவராத்திரிக்கு மதுரைக்குப் போகவேண்டுமென்று நினைந்து, அங்குநின்றும் புறப்பட்டு, இராமநாதபுரத்துக்குப் போயினார். அங்குள்ள திருவாவடுதுறை மடத்திலிருந்த விசுவலிங்கத்தம்பிரானுடைய வேண்டுகோளின்படி அம்மடத்திலிருந்தார். இதற்குச் சிலவருஷங்களுக்குமுன்னே சென்னபட்டணத்துக்குப் பொன்னுச்சாமித்தேவர் போயிருந்தபோது, அவருக்கும் இவருக்கும் ஒரு விஷயத்தைக்குறித்து ஒருவருக்கொருவர் மனவருத்தமிருந்தது. இப்படி மனவருத்த மிருந்தபடியால், தேவரைக்காண விருப்பமில்லாதிருந்தார். நாவலர் தமது சமஸ்தானத்துள்ளிருக்கின்ற மடத்திலே வந்திருக்கின்றார் என்பதைக் கேள்வியுற்ற பொன்னுச்சாமித்தேவர், ஒருநாள் தம்முடைய சமஸ்தானவித்துவா னொருவரையழைத்து, "நாவலர் அவர்கள் நம்முடைய தேசத்திலே வந்திருந்தும், நம்மைக் காணவில்லையே! எந்த வித்து

வானும் இத்தேசத்துக்கு வந்தால் நம்மைக் காணும லிருக்கிறதில்லையே. இஃதென்ன ஆச்சரியம்" என்று சொன்னார். அதற்கு அவர் "நான்போ யறிந்துவருகிறேன்" என்றுசொல்லி அவரிடத்திலேவந்தார். வந்து, பல விஷயங்களையும் பேசியபின்பு, அவரைநோக்கி "தாங்கள் தேவரை இன்னுங் காணவில்லையா" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர் "தேவரைக் காணுதற்கு எனக்கு இட்டமில்லை" என்றார். அவர் "தேவரைக் காணுதற்குத் தங்களுக்கு இட்டமில்லையாயினும் இத்தேசத்துக்கு வந்திருக்கிறபடியால், கண்டுகொண்டு போதலே தகுதி" என்று சொல்லிப் போய்விட்டார். போய், "**நாவலரவர்கள்** தங்களைக் காணுதற்குச் சற்றும் பிரியமில்லாதவராயிருக்கின்றார்கள்" என்று சொன்னார். தேவர் அவரை நோக்கி, "நீர் எந்தவிதமும் **நாவலர்** அவர்களை வரும்படி செய்தல்வேண்டும்; நம்முடைய தேசத்துக்கு வந்திருந்தும் நம்மைக் காணாது போவார்களேயானால் நமக்கு அவமானமாகுமே" என்று சொல்லி, பின்னும் மற்றை நாள் அவரிடத்திற்கு அவரை யனுப்பிவைத்தார். அனுப்பப்பட்டவர் அவரிடத்திலே வந்து, அவரை நோக்கி, "எந்த வித்துவானாவது, பிரபுவாவது, இந்தச் சமஸ்தானத்துக்கு வந்தால், தேவர் அவர்களைக் கண்டுபோதல் நெடுங்காலமாயுள்ள வழக்கம்; அப்படியிருக்கத் தாங்கள் தேவர் அவர்க

ளைக் காண விருப்பமில்லையென்று சொல்லுதல், நம க்கு அதிசயத்தை விளைக்கின்றது. மேலும் தேவர வர்களைக் காணுதுபோதல் வித்துவானுயிருக்குந் தங் களுக்கு முறையல்லவே" என்று சொன்னர். அவர், அவருக் குத்தரமாக "ஒருவரைக் காண விருப்பமில் லாத என்னைக்காணும்படி சொல்லுதல் உமக்குப் புத் தியன்று. இன்னும் பிரியமில்லாத ஒன்றைச் செய் தல் எனக்கு வழக்கமுமன்று" என்று சொல்லி, அவ ரை யனுப்பிவிட்டார். அவர், தேவரிடத்திற் போய், "தங்களைக் காணவேண்டுமென்று நான் பலவாறுக நாவலர் அவர்களுக்குச் சொன்னேன்; சொல்லியும் அவர்கள் சம்மதித்தார்களில்லை" என்று சொன்னர். பின்னுந் தேவர் அவரை நோக்கி "நீர் இன்னுமொரு முறைபோய்ப் பார்த்துவாரும்"என்றுர்.அவர் மற்றை நாட் காலையில் அவரிடத்திலே வந்து பண்ணிய சம் பாஷணையினல், தேவரைக்காணுதற்கு அவருக்கு ஒரு போதுங் கருத்தில்லையெனக் கண்டார். காணவே, அவர் அவருடைய ஆண்டன்மை, வீரம், துணிபு முத லியவைகளை யறியாதவராதலால், பொன்னுச்சாமித் தேவருடைய அதிகாரத்தையும், அவர் அவ்வதிகாரத் தை எவ்வளவு பிறர்மேற் செலுத்தக் கூடியவரென்ப தையும், அவரைப் பகைத்துக்கொண்டு அச்சமஸ்தா னத்தைவிட்டு நீங்குதல் அரிதென்பதையும், இன்னு மநேக பயனற்ற சொற்களையுஞ் சொன்னர். அவர்

தேவருடைய அதிகாரம், செல்வாக்கு முதலியவை
களை எனக்குச் சொல்லுதலினால் நான் அவைகளு
க்குப் பயந்து அவரைக் காணுதற்கு உடன்படுவே
னென்று நினைந்து, இவரெனக்குச் சொல்லுகின்றார்.
இவருடைய சொற்களுக்குப் பயந்து அவரைக்காணு
தற்கு உடன்படுவேனாயின், நான் எடுத்துக்கொண்ட
நன்முயற்சிகளையும் இன்னோரன்னோர்க்கஞ்சிக் கை
நெகிழவிட நேரிடுமே. அவ்வாறாயின் அந்நன்முய
ற்சிகளை என்மனத்தோடுபொருந்தச் சிவபெருமானு
டைய திருவருள்வழிநின்று, அவ்வருளையே துணைக்
கொண்டு செய்யத்தொடங்கினே னல்லனாய்ப் பழிபா
வங்களுக்கு மாளாவேனென்று தமக்குள்ளே நினை
ந்து, பொன்னுச்சாமித்தேவருடைய குறைகளையும்,
அவராலும் அவரைச்சார்ந்தோர்களாலும் அத்தேச
த்தார் படுமிடர்களையும் வெளிதிறந்து, அவர் முந்நிலை
யிற்பேசிக் கண்டித்து, அவரை யனுப்பிவிட்டார். அவர்
போய் இங்கே நடந்த சமாசாரமுழுவதையும் அவரு
க்குத் தெரிவித்து, "இந்தப்பிரகாரமாகத் தங்களு
டைய சமஸ்தானத்திலே ஒருகாலத்திலும் ஒருவரும்
பேசத்துணியவில்லை; அப்படியிருக்கத் தங்களுக்கு வி
ரோதமாகப் பேசத்துணிந்தமை ஆச்சரியத்தை விளை
க்கின்றது. ஆதலால், தங்கள் அதிகாரத்தை அவரு
க்குக் காட்டிவிடுதலே தகுதி" என்றார். அவருக்கு
அவர் உத்தரமாக "நாவலர் அவர்கள் இத்தேசத்தா

க்கு வந்திருந்தும் நம்மைக் காணவில்லையே யென்றத
னால் அவர்களுக்கு நாம் விரோதஞ்செய்யத் தலைப்படு
வேயாயின், எங்களுக்கு அவர்களால் சம்பவிக்கும்
தீங்குகள் பல. எப்படியெனின், நாவலர் அவர்கள்
இங்கிலிஷ்படித்தவர்களா யிருத்தலானும், சென்னப
ட்டணத்திலுள்ள உத்தியோகத்தர்கள் பிரபுக்களா
கிய இவர்கள் அவர்களுக்கு இட்டர்களும் சிஷர்களு
மாயிருத்தலானும், நாம் அவர்களைப் பகைத்துக்கொ
ள்வேமாயின் நமக்கும் நமது இராச்சியத்திற்குந் தீங்
குநேரிடும். அல்லாமலும், தற்காலத்து வித்துவான்
களுக்குள்ளே, அவர்கள் சிறந்தவித்துவானும் பிரபுவு
மாயிருக்கின்றார்கள். அன்றியும் திருவாவடுதுறை
முதலிய ஆதீனங்களிலேயுள்ள பண்டாரசந்நிதிகளால்
இலக்கண விலக்கியங்களிலும்,சைவசித்தாந்தத்திலும்
மிகச் சிறந்தவர்களென்றும், சமயவிஷயங்களையாவது
மற்றெந்த விஷயங்களையாவது தருக்க சம்பிரதாயத்
தோடு பிரசங்கித்தலில் மிகச் சிறந்தவர்களென்றும்
நன்கு மதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இத் தமிழ்நா
ட்டிலுள்ள மற்றை வித்துவான்கள் நம்மிடத்திலே
சம்மானம் வாங்குதற்கும், நம்மால் மதிக்கப்படுதற்
கும் பேராசையுடையராய் நம்முடையதானத்துக்கு
ஓயாது வருகின்றார்கள். அங்ஙனமாக, நாவலரவ
ர்கள் நம்மிடத்திலே சம்மானம் பெறுதற்காவது,
நம்முடைய தயவைப் பெறுதற்காவது, நம்மாலே வித்

துவானென் றழைக்கப்படுதற்காவது, விருப்பமுடையர்களா யிருக்கவில்லையே. ஆதலால், அவர்களுடைய தயையுஞ் சிநேகமும் நமக்கு வேண்டுமாயின், அவர்களை நாமாக வலிந்து நமது தானத்திற்கு அழைத்துக் கொள்ளுதலே புத்தி" என்று சொன்னார். சொல்லியபின்பு அவரைத் தமது அவைக்களத்துக்கு வரச் செய்தற்கு ஒருபாயத்தை ஆலோசித்து, சில வைஷ்ணவசாஸ்திரிகளை யழைத்து அவர்களைக்கொண்டு "தாங்கள் சைவசமயமே மெய்ச்சமயமென்று பிரசங்கங்கள் செய்து வருகின்றீர்களென்று நாங்கள் கேள்வியுற்றேம். தாங்கள், பிரபு அவர்களுடைய அவைக்களத்திலேவந்து சைவசமயமே மெய்ச்சமயமென்று தாபிப்பீர்களாயின், அதனை மறுத்து, விட்டுணுசமயமே மெய்ச்சமயமென்று தாபிப்போம்." என்பனமுதலிய பொருள்களை உள்ளடக்கிய கடிதமொன்றை எழுதுவித்து அனுப்புவித்தார். அக்கடிதம் வந்தவுடனே, "எழுத்துச் சொற்பிழைகளில்லாமற் கடிதமெழுதத்தானும் தெரியாத நீங்கள்தாமா, சமயவாதஞ் செய்யத் துணிந்தீர்கள்? உங்கள் துணிவிருந்தவாறு நன்று! நன்று" என்று பரிகாசஞ்செய்து அனுப்பிவிட்டார். தேவர், தம்முடைய ஆலோசனைகளொன்றேனும் சித்திபெறுமையைக் கண்டு, பசுக்கன்று தாயைவிட்டுப் பிரிந்தாலும், தாயானது தனதுகன்று நிற்குமிடந் தேடி, அதைச்சென்றணைந்து, அதற்கு மிக்க

அன்போடும் பாலைச்சுரந்து கொடுத்தல்போல, தாங்களும் நாமறியாது தங்களுக்குச் செய்திருக்குங் குற்றங்களைப்பொறுத்து, இது கண்டவுடன் எழுந்தருளிவரல் வேண்டும் என்னும் பொருளை உள்ளடக்கிய ஒரு கவிதையைப்பாடி, பின்னுந் தம்முடைய வித்துவானிடத்திற் கொடுத்து, அனுப்பிவைத்தார். அனுப்பப்பட்டு வந்தவர், மிகுந்த பணிவோடும் அச்சீட்டுக்கவியை அவருக்குக்கொடுத்தார். அவரதை வாசித்த பின்பு, நம்மை யொருவர் பலவாறு வலிந்து அழைக்க, நாம் போகாதிருந்தல் சிறப்பன்று என்று தமது உள்ளத்திலே நினைந்து, பின்வருங் கட்டுப்பாடுகளைப் பண்ணிக்கொண்டு தேவரிடத்திற்குப் போதற்குச் சித்தங்கொண்டார். அக் கட்டுப்பாடுகளாவன:—அங்கவஸ்திரந் தரித்துக்கொண்டும், பாதகுறடிட்டுக்கொண்டும், தம்மோடு கூடப்போகும் எல்லாரோடும், அரமனையிற்சேறல்; தேவரிடத்திலே பரிசுபெறாது விடுதல்; தேவர் எழும்பொழுதெல்லாம் எழாதிருத்தல் முதலியவைகளே. பின்பு, தாமிருந்த மடத்தைவிட்டு நீங்கித் தமது பரிசனங்களோடும் அரமனைக்குச்சென்றார். **நாவலர்** அவர்கள் வருவார்களென்று எதிர்பார்த்திருந்த தேவர், அவரைக்கண்ட உடனே எதிர்கொண்டழைத்து, ஆசனத்திருத்தி, அவரோடு கல்வி விஷயங்கள் பலவற்றைப் பேசியபின்பு பிரசங்கிக்கு

மாறு வேண்டிக்கொண்டார். அவ்வேண்டுகோளுக் கிசைந்து, "சைவசமயமே சமயம் சமயாதீதப் பழம் பொருளை" என்னும் தாயுமானசுவாமிபாடற் செய்யு ளையேபீடிகையாக எடுத்துக்கொண்டு, சிவனொருவரே பிறப்பிறப்பில்லாத கடவுளென்றும், அவரை வழிபடு வோர் அனுசரிக்குஞ் சமயமாகிய சைவசமயமே மெ ய்ச்சமயமென்றும், விட்டுணுமதத்தை அதிப் பிரபலநி யாயங்களாலே கண்டித்தும், அவ்வைணவசாஸ்திரி கள் முன்னிலையில் பிரசங்கித்தார். தேவர் அப்பிரச ங்கத்தை மிகப் புகழ்ந்து, ஒருகாலத்தும் ஒரு வித்து வானும் பெறுதலவும், ஒரு வித்துவானுக்குங் கொடா தனவுமாகிய இரண்டுசாதுராவையமைப்பித்து, அவை களை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு பலவாறாக வேண்டிக்கொ ண்டார். இது முன்னே தாஞ் செய்துகொண்ட கட் டுப்பாட்டுக்கு விரோதமானதென்று மறுத்தும், தேவ ருடைய ஆராமையையும் அன்பையுங் கண்டு ஏற்றுக் கொள்ளச் சம்மதித்தபின்பு, தேவர் அவைகளைத் தம து கைகளாலெடுத்து அவருடைய மேனியிற் சாத்தி விட்டார். அதன்பின்பு தேவர், எட்டுப்பிரதிகளிலு ள்ள கடினமான நூல்களைத் தாங்கள் பரிசோதித்து உலகத்திற்குப் பயன்படும்பொருட்டு அச்சிட்டு வெளி ப்படுத்தல் வேண்டுமென்றும், அதற்குத் தம்மாலாய உதவிகளைக் காலந்தோறுஞ் செய்வேமென்றும், வாக் குக்கொடுத்தார். பின்பு, அவரும் அவரோடுகூடச்

சென்றவர்களும் அரமனையைவிட்டு நீங்கி மடத்துக்குப்போனார்கள். மற்றநாள் திருவுத்தரகோசமங்கைக்குப்போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு மீட்டும் அம்மடத்திலே வந்திருந்தார். பின் அவ்விடத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு மதுரைக்குப்போயினர். அப்போது அவருக்கு வயசு சக ஆயிற்று.

மதுரையிலுள்ள திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் ஆதீனத்துப் பண்டாரசந்நிதிகளும் மற்றைச் சைவப்பிரபுக்களுங் கேட்டுக்கொண்டபடி அந்தத்தலத்திலே சிலநாள்தங்கியிருக்கும்பொழுது,கோயிலுக்குநியமமாகப் போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு வருவார். இப்படி யிருக்குநாளிலே, பண்டாரசந்நிதிகள் கேட்டுக்கொண்டபடி, மீனாட்சி அம்மை சந்நிதானத்திலே, அந்தத்தலத்தின் பெருமையையும், அதிலெழுந்தருளியிருக்குஞ் சொக்கலிங்கமூர்த்தியுடைய பெருமையையும், சைவசித்தாந்தத்தினுடையஉயர்வையும்விரித்து, சனங்களுக்கு இனிது விளங்கும்படி பிரசங்கித்தார். உடனே கோயிலருச்சகர், அம்மைக்குச் சாத்தியவிபூதிப்பிரசாதமும், பரிவட்டமும், புட்பமாலையுங்கொண்டுவந்து, விபூதிப்பிரசாதத்தை சைவப்பிரசாரகருடைய கையிற் கொடுத்து, பரிவட்டத்தைச் சிரசிலேகட்டி, மாலையைத்தோளிலிட்டு ஆசீர்வதித்தார். பின்கோயிலினின்றுவாத்தியமுதலிய வரிசைகளோடு மடத்துக்கு அனுப்பப்பட்டார். அச்சனங்கள் இப்படிப்பட்ட பிரச

ங்கத்தை முன்னொருகாலத்துங் கேட்டிராதபடியால், பிரசங்கத்திலாராமையையும், அவரிலன்பும்வைத்தார்கள். இன்னும் சிலநாட்சென்றபின் தங்கள் மடத்திலே பிரசங்கஞ்செய்வித்தார்கள். பிரசங்கம் முடிந்தவுடன் மகாசந்நிதானம் சந்தோஷங்கொண்டு தமது திருச்செவிகளில் அணிந்திருந்த சுந்தரவேடங்களைக் கழற்றி நாவலருடைய செவிகளிலணிய, அதுகண்ட சின்னச் சந்நிதானம் தாம் அணிந்திருந்த ஆறுகட்டிகளைக் கழற்றி அவ்வாறுசெய்ய, உபயசந்நிதானங்களும் பிரசங்கத்தை இனிது பாராட்டி வரிசையோடு அனுப்பிவிட்டார்கள். சின்னச்சந்நிதானம் இலக்கணக்கொத்திலுள்ள சந்தேகங்களைக் கேட்டு நிவிர்த்திபண்ணிக்கொண்டார். அங்கிருக்கும்பொழுது திருப்பூவணம், திருவேடகம் முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பரங்குன்றத்திற்குப்போய், அந்தத்தலத்திலிருக்கின்ற சுப்பிரமணியப்பெருமானை வணங்கிச் சிலநா ளங்கிருந்து, மீட்டும் மதுரைக்குவந்தார். பின் உபயசந்நிதானங்களிடத்திலே அநுமதிபெற்றுக்கொண்டு பிரயாணப்பட்டு வரும்போது, வழியிலேயுள்ள திருப்புத்தூர் என்னுந் தலத்தை வணங்கிக்கொண்டு, மயூரகிரியென்று ஆன்றோராற்கூறப்பட்ட குன்றக்குடிக்குவந்தார். திருவண்ணாமலையாதீனம் இந்தத் தலத்திலே ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாதீனத்துப் பண்டாரசந்நிதிகள், தமது திருமடத்திலே சிலநாள்

ருந்து போகும்படி கேட்டுக்கொண்டார்கள். அங்கிருக்குநாளிலே, அவருடைய காலம் சித்தாந்தவிஷயத்திலே பண்டாரசந்நிதிகள் செய்யும் ஆட்சேபங்களுக்குச் சமாதானஞ் சொல்லுதலிற் போக்கப்பட்டது. ஒருநாள் சைவசித்தாந்தத்தினது உயர்வையும், அதன் வழி ஒழுகுவோர் எய்தும் பயனையுங் குறித்து, அத்திருமடத்திலே பிரசங்கிக்கும்படி பண்டாரசந்நிதிகளால் கேட்கப்பட்டுப் பிரசங்கஞ்செய்தார். அப்போது பண்டாரசந்நிதிகள், சாஸ்திரிகள், தம்பிரான்கள், சைவப்பிரபுக்கள், ஓதுவார்கள் முதலிய எத்திறத்தவருஞ் சிரத்தையோடு வந்திருந்து கேட்டார்கள். பிரசங்கஞ்செய்து முடிந்தபின், வேறுமடத்துப் பண்டாரசந்நிதிகள் தானும் அத்திருமடத்து வீதிவழியே பல்லக்கு ஏறிக்கொண்டுபோனால், தமது கட்டுப்பாடு அழிந்துபோமென்று அதற்கிடங்கொடாத பண்டாரசந்நிதிகள். பல்லக்கொன்று திட்டப்படுத்தி, சித்தாந்த சைவப்பிரவர்த்தகராகிய நாவலரை அதின்மேலேற்றி, தம்பிரான்கள், ஓதுவார்கள், சாஸ்திரிகள் முதலானவர்கள் சூழ்ந்து செல்ல, கட்டியத்தடி, வாணத்தடி, கோணத்தடி, வெள்ளிக்கைப்பந்தி முதலிய விருதுகளும், பெரிய மேளம் முதலிய வாத்தியங்களும் முன் செல்ல, பட்டணப்பிரவேசஞ் செய்வித்தார்கள். பின்னும் சிலநாள் மடத்திலேயிருந்து, பண்டார சந்நிதிகளிடத்திலே விடைபெற்றுக்கொண்டு

திருப்பெருந்துறைக்குப்போனார். அங்குள்ள திருவாவடுதுறை ஆதீனமடத்திலிருந்த கட்டளைத்தம்பிரானால் உபசரிக்கப்பட்டு, அம்மடத்திலேயிருந்து, காலந்தோறுஞ் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு வந்தார். இங்ஙனம் நிகழுநாளிலே, இராமநாதபுரம் இராமசுவாமிப்பிள்ளை திருவிளையாடற்புராணத்திலும், வன்றொண்டச்செட்டியார் நன்னூல் விருத்தியுரையிலுந் தங்களுக்குள்ள சந்தேகங்களைக் கேட்டு,நிவிர்த்திபண்ணிக்கொண்டார்கள். அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கித்தொண்டைமான் புதுக்கோட்டைக்குப்போனார்.

அங்கிருக்கும்போது நாட்டுக்கோட்டைவர்த்தகர்களால் நெடுங்குடிக்கும்பாபிஷேகத்தின்பொருட்டழைக்கப்பட்டு அரிமளத்தில்வந்திருந்தபோது, அங்குள்ள ஆலயத்திலே சைவப்பிரசங்கஞ்செய்யும்படி அவர்கள் பிரார்த்தித்துக்கொண்டார்கள். அவர்கள் பிரார்த்தனைக்கிசைந்து, அங்கேபோய்ச் சிவபெருமானுடைய மகிமைகளையும், அவரை வழிபடுவோர்தரிக்குஞ் சிவசின்னங்களின் வரலாறுகளையும் விரித்துப்பேசி, முடிவிலே அச்சின்னங்களைத் தரிப்பவர்கள் மாமிசபோசனமில்லாதவரா யிருத்தல்வேண்டுமென்று பிரசங்கித்தார். அப் பிரசங்கத்தைக் கேட்டமாத்திரத்தே அநேகர் தங்கள் வீடுகளுக்குப்போனவுடன் மாமிசம் பாகம் பண்ணும் பாத்திரங்களை உடைத்துவிட்டு, அன்று

தொடக்கம் மாமிசபோசனத்தை விடுத்தார்கள். பின் நெடுங்குடி சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பிரசங்கம்பண்ணி மீட்டும் புதுக்கோட்டைக்குவந்து, அங்குநின்றும் புறப்பட்டு திரிசிராப்பள்ளி, திருவானைக்கா, தஞ்சாவூர் முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு கும்பகோணம்வந்தார். அங்கே சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருக்குநாளிலே, திருக்கேச்சரத்துக்குப்போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு மீட்டும் கும்பகோணத்தில்வந்திருந்தார்.

நாவலர் கும்பகோணம வந்திருக்கிறார் என்பதைக் கேள்வியுற்ற திருவாவடுதுறை யாதீனத்துப் பண்டாரசந்நிதிகள், வித்துவான்களிற் சிறந்தவரொன்று தமிழ்நாடெங்கும் புகழ்படைத்தவரும், தேவாரம்பெற்ற அநேகஸ்தலங்களுக்குப் புராணஞ்செய்த மகா வித்துவானுமாகிய மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளையையும்,சில ஓதுவார்களையும்,அவரை மடத்துக்கழைத்துக்கொண்டுவரும்படி, அனுப்பிவைத்தார்கள். அனுப்பப்பட்டு வந்தவர்களால் அழைக்கப்பட்டு மடத்திற்குச்சென்று அங்கிருக்குநாளிலே, பிரசங்கங்கள் செய்துகொண்டும், சித்தாந்தநூல்களிலும், இலக்கண இலக்கியங்களிலும் அவர்களுக்கு உள்ள சந்தேகங்களைத் தீர்த்தும் வந்தார். சந்தேகநிவிர்த்தி பெற்றவர்

களுள் ஒருவரான நமசிவாயதம்பிரான் முன் சென்னபட்டணத்தினும் போயிருந்து சிலகாலம் அவரிடத்திலே பாடங்கேட்டவர். இப்போது அவர் மேற்படி ஆதீனத்து இரண்டாம்பட்டமாயிருக்கிறார்.

அத் திருவாவடுதுறையைவிட்டு நீங்கிப்புள்ளிருக்குவேளூர்சென்று, சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு புறப்பட்டு, பரசமயகோளரியாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய சீர்காழியின் எல்லையை அடைந்தமாத்திரத்தே கைகளைச் சிரசின் மீது குவித்து அந்தத் திருப்பதியை வணங்கி, பின்பு திருக்கோயிலினுள்ளே போய், அங்கெழுந்தருளியிருக்குந் தோணியப்பரையும், பெரியநாயகியம்மையையுந் தரிசித்துக்கொண்டு, சிதம்பரத்துக்குப் புறப்பட்டார். சிதம்பரம்வந்து சேர்ந்தவுடன். சிலமாசங்களுக்கு முன்னே பேலவீதியிலே விலைக்கு வாங்கப்பட்டிருந்த நிலத்திலே, இரத்தாட்சிஹு ஆவணிமீ˚ சுவ˚ ஒரு வித்தியாசாலைகட்ட ஆரம்பித்து, அடுத்த புரட்டாசிமாசத்திலே நிறைவேற்றினார். அவ்வித்தியாசாலைக் கட்டடத்துக்கு வேண்டிய மரங்களெல்லாந் தச்சுவேலை முற்றமுடிப்பித்து இணுவில் வேங்கடாசலையராலே கொடுக்கப்பட்டன.

அங்கிரச ஐப்பசிமீ உஅவ சுக்கிரவாரமும் சுக்கில பக்ஷத்திரயோதசிதிதியும், ரேவதிநக்ஷத்திரமுங்கூடிய சுபதினத்திலே, விருச்சிகலக்கினத்திலே, "சிதம்பரசைவப்பிரகாசவித்தியாசாலை" எனப் பெயர்கொண்ட பள்ளிக்கூடத்தைத் தாபித்தார். தில்லைவாழந்தணர்கள், மற்றைப்பிராமணர்கள், சைவாசாரியர்கள் முதலிய யாவருந் தங்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைக் கல்வி கற்றற்கு இவ்வித்தியாசாலைக்கு அனுப்பினார்கள். இவ்வித்தியாசாலையிலே கருவிநூல்கள் மாத்திர மன்றிச் சமயநூல்களும் படிப்பிக்கப்படுகிறபடியால், சைவசமயிகள்யாவரும் வித்தியாசாலையில்மதிப்பும், அதன் தாபகர்மேல் அன்பும்வைத்தார்கள். திருவாவடுதுறையாதீனம், தருமபுரவாதீனம், திருவண்ணாமலையாதீனம் முதலிய வாதீனத்துப் பண்டாரசந்நிதிகளும், மற்றையவிடங்களிலுள்ள சைவப்பிரபுக்களும், சிதம்பரதரிசனத்தின்பொருட்டு வரும்போதெல்லாம் வித்தியாசாலைக்குவந்து, பிள்ளைகளைப் பரீக்ஷைசெய்து, சமர்த்தர் எனக் காணப்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு விலையேறப்பெற்ற புத்தகங்களைப் பரிசாகக்கொடுத்து, வித்தியாசாலையினொழுங்கையும், அதிலே படிப்பிக்கும் உபாத்தியாயர்களின் திறமைகளையும், அதனைத் தாபித்தவருடைய நன்முயற்சிகளையும் பற்றி, வித்தியாசாலையிற்றானே பலசனங்களெதிரே பாராட்டி வியந்து பேசிப் போவர்கள். இவ்வித்தியாசாலைக் கட்டட முதலியவை

களைச் சிரத்தையோடும் நடத்திவந்தவர், சிதம்பரவாசத்தின்பொருட்டு இதற்கு ஏறக்குறைய உ௰-வருஷத்துக்குமுன்னே யாழ்ப்பாணத்தினின்றும் போயிருந்த காசிநாதபிள்ளை. *

அம்மாசத்திலே சுவாமி தரிசனத்தின்பொருட்டு திருநாகைக்காரோணத்திற்குப் போயிருந்த பொழுது, நாட்டுக்கோட்டை வர்த்தகர்கள் சிலர், அவரைச் சிரத்தையோடும் உபசரித்து, சிதம்பர வித்தியாசாலைக்குத் தங்களாலியன்ற பொருளுதவி செய்தார்கள். அதைவிட்டகன்று, அவருடைய சீஷர்களுள் ஒருவராகிய கா. வேலுப்பிள்ளையால் அழைக்கப்பட்டு திருவேட்டக்குடிக்குப்போய், சுவாமிதரிசனஞ்

---

* இவர் யாழ்ப்பாணத்தைச்சார்ந்த பச்சிலைப்பற்றுமணியகாரனின்புத்திரர். விவாகஞ்செய்த சிலகாலத்தால் மனைவியிறக்கக்கண்டு, பிரபஞ்சவாழ்விலே அமிழ்ந்திக்கிடத்தல் புத்தியன்றென்றுகருதி, சிதம்பரம்போய், சிவபூசை எழுந்தருளப்பண்ணி, மந்திரக்கிரியாபாவனையுடன் பத்தியாய்ச் சிவபூசைபண்ணிக்கொண்டும், திரிகாலத்தினும் நியமமாக சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டும், சுவாமிக்குப்பூமாலை கட்டிக்கொடுத்தல் முதலியதிருத்தொண்டுகளைச் செய்துகொண்டும் வந்தவர். இப்படியிருக்குங்காலத்திலே, **நாவலர்** வித்தியாசாலை தாபிக்கும்பொருட்டு சிதம்பரம்வந்தபோது, அங்கே இவருடைய சிவபத்தியைக்கண்டு, வித்தியாசாலைக்கட்டடத்தை நடத்தும்பொருட்டு இவரிடத்திலே பணத்தை ஒப்பித்து, விரைவில் முடிக்கும்படி கற்பித்தார். அத

செய்துகொண்டு தம்மோடுகூடச் சென்றவர்களுக்கு விடைகொடுத்த பின்பு, அந்தத்தலத்தைவிட்டு நீங்கித் திருக்கடவூர்சென்று, அங்கும் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து கொண்டு மீட்டுஞ் சிதம்பரத்துக்குவந்தார்.

சிதம்பராலய பூசகர்களுள்ளே சிலர், சிவாகமங் களைநிந்தித்து, அவைகளிற்கூறப்படுந் தீக்ஷைகளி னல் யாதொருபயனில்லையென்றும், அக்கருத்துப்ப ற்றியே நாங்கள் அவைகளைப் பிரமாணமெனக்கொ ள்ளாதும் தீக்ஷைகளைப்பெறாதும் இருக்கின்றோமெ ன்றும், சிதம்பராலயகிரியைகள் முழுதும் வைதிககி ரியைகளே யென்றுஞ் சொல்லிக்கொண்டு திரிந்தார்

ளை ஏற்றுச் சிரத்தையோடும் விரைவிலேநடத்திமுடித் தமைகண்டு, சிதம்பரம்விட்டுச் சென்னபட்டணம்போ கும்போது, அவரையே வித்தியாசாலைக்கு அத்தியட்ச ராக நியமித்துவிட்டுப்போனார். சிதம்பரத்திலே வெகு காலம் வாசஞ்செய்தவராதலானும், சிவபத்தியிற்சிறந் தவராதலானும், யாவரையும் வசீகரிக்கத்தக்க நற்கு ணமிருந்தமையாலும், வித்தியாசாலையின் உபாத்தியா யர்களும் பிள்ளைகளும் அவருடைய கட்டளைகட் கமை ந்து நடந்தார்கள். **நாவலர்** சுக்கிலவருஷம் யாழ்ப்பாணம் வரும்போது அவருடன் கூடிக்கொண்டுவந்து, அவரு றைவிடத்திலே அவருக்கு அநேக உதவிகளைச் செய்து கொண்டிருக்குங்காலத்திலே, சுரத்தாற்பீடிக்கப்பட்டு ஆறுநாட் சுகவீனமாயிருந்து, பிரமாதிவருஷம் வைகாசிமீ சிவபதமடைந்தார். அவருடைய அபரக்கிரியைகள் யாவும் **நாவலரால்** சிறப்பாகநடப்பிக்கப்பட்டன.

கள். அசேதனதிலகர்களாகிய சிலர் இவர்களுடைய சொல்லையே மெய்யென நம்பியிருந்தார்கள். அந்நிந்தைகளைக்கண்டுங்கேள்விப்பட்டு மறிந்தமாத்திரத்தே சிவாகம நிந்தைசெய்வோரைக் கண்டித்தலே அவைகளையருளிச்செய்த சிவபிரானுடையகட்டளையென்று தெளிந்து, அப்பூசகர்கள் அநுட்டிக்கும் வைதிகக்கிரியைகளைச் சொல்லும்வேதம் பொதுநூலென்றும், முத்தியின்பத்தைக் கொடுக்கமாட்டாதென்றும், அவர்கள் நிந்திக்கின்ற சிவதீக்ஷைகளைப்பற்றிப் பேசுஞ்சிவாகமமே சிறப்புநூலென்றும், அதுவே பதிபசுபாசமென்னுந் திரிபதார்த்தலட்சணங்களைப்பற்றிச் சொல்வதென்றும், பரார்த்தபூசைக்கு விதிகள் அதிற்றானே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவென்றும், அச்சிவாகமத்திற் பேசப்படுகின்றனவாகிய தீக்ஷைகளே எத்தீக்ஷையினுஞ் சிறந்தவையென்றும், அவைகளே பாசம் மூன்றையுந் தவிர்ப்பனவென்றும், சிதம்பராலயக்கிரியைகளின்பொருட்டு ஆதிகாலத்திலே தில்லைவனத்திலே சிவபெருமான் தமது அருட்சத்தியாகிய சிவகாமியம்மையார் காணத் திருநிருத்தஞ்செய்யத் தரிசிக்கப்பெற்றவராகிய பதஞ்சலிமகாமுனிவர் சிவாகமமுறைப்படி ஒருபத்ததி செய்தருளினாரென்றும், ஆதியிலேயிருந்த தில்லைவாழந்தணர்கள் சிவதீக்ஷைகளைப்பெற்றிருந்தார்களென்றும், இப்போதுள்ளவர்கள் சிவாகம அறிவுஞ் சிவதீக்ஷையுமில்லாது பூசைசெ

ப்தல் சிவாகமத்துக்குஞ் சிவாகமத்தைச்சிரமேற்கொண்ட முனிவர்களுடைய அனுஷ்டானத்துக்கும் விரோதமென்றும், மார்கழிமீ ரதோற்சவதினத்திற்கு முதற்றினமாகிய உற்சவதினத்திலே, வெகுசனங்களெதிரே, சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலே, அதிபிரபல நியாயங்களோடும் எடுத்துக்காட்டி, பூசகர்களாற் சொல்லியவைகளெல்லாவற்றையுங் கண்டித்துப் பிரசங்கித்தார். அந்தஸ்தலத்திலே சில நாளிருந்து, பின்சென்னபட்டணம்போனார்.

சிதம்பராலய பூசகர்களுடைய சிவநிந்தை, சிவாகமநிந்தை, சிவனடியார்நிந்தையெல்லா மொருபுறத்திருக்க, கருங்குழி இராமலிங்கபிள்ளையென்னு மொருவர் தாஞ் சிவானுபூதிபெற்றவரென்றும், ஓதாதுணர்ந்தவரென்று தம்மைச்சொல்லியும், அம்மட்டில்நில்லாது உள்ளபடி சிவானுபூதிச் செல்வர்களாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் முதலிய உண்மைநாயன்மார்கள் சிவானுக்கிரகத்தைப்பெற்று, அவ்வனுக்கிரகத்தினாலே அவர்களருளிச்செய்த அருட்பாக்களைத் தள்ளித் தாஞ் செய்துகொண்ட பாக்களை ஆன்மார்த்தபூசை பரார்த்தபூசைகளிலும் உற்சவங்களிலும் சந்தியாகாலங்களிலும் மூடசனேந்திரர்களாகியசிலரைப்பாராயணம்பண்ணு

ம்படிசெய்தும், தம்மைத் திருவருட்பிரகாசவள்ளலெ ன்றும், தாஞ்செய்த பாக்களை அருட்பாக்களென்று தாமாகச்சொல்லியும், பிறரைக்கொண்டுசொல்லுவி த்தும், அம்மட்டில்நில்லாது மாணிக்கவாசகசுவாமி கள் அருளிச்செய்த திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்னு மிரண்டையும் சபாநாயகர் தமது அருமைத் திருக்கரங்களால் எழுதியதுபோல வந்து எழுதுவா ரென்றும், அவைகளையெழுதும் பொருட்டுப் பொன் னேடும் பொன்னெழுத்தாணியுந் தாம்செய்த ரசவா தத்தினாலே பெற்றுக்கொண்ட பொன்னினாலே செய் தல்வேண்டுமென்றும், அம்மட்டோ அத்திரவியத்தை க்கொண்டுத் தானே பார்பதிபுரமெனப் பெயர்பெற்ற ஒரு ஆலயமும் அதனுள்ளே ஒருகனகசபையுங் கட்டி ச்சிதம்பரசபாநாயகரை அதிலே எல்லாருங்காண நடு ப்பகலில் எழுந்தருளிவந்து நின்று நிருத்தம்பண்ணும் படி செய்வேமென்றும், அம்மட்டில்நில்லாது செத் தவர்களை உயிர்ப்பிப்போமென்றும், புத்திரரில்லாதவ ர்களுக்குப் புத்திரபாக்கியங் கொடுப்போமென்றும், குருடர், செவிடர் முதலானவர்களுடைய குறைவு பாடுகளை நீக்குவோமென்றும், பசித்தவர்களெல்லா ருக்கும் அன்னங்கொடுப்போமென்றும், தண்ணீரா ல் விளக்கெரித்தோமென்றும், பிரமவிட்டுணுக்களா லுந் தேடி அறிதற்கரிய கடவுள் பருக்கைக்கற்

சணிறைந்த சென்னபட்டணத்தெருவிலே அர்த்த ராத்திரியிலே நடந்துவந்து தமது வீட்டுக்கதவைத் திறப்பித்து, மகனே! இதைவாங்கிக்கொள் என்று தம க்கொன்று தந்தாரென்றும், அம்மட்டில்நில்லாது மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் சிதம்பரத்திலே சபாநாயக ருடன் இரண்டறக்கலந்ததுபோலத் தாமுங்கலப்போ மென்றும், இன்னும் இவைபோலப் பல பிரயோசன மற்ற வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு திரிவா ராயினர்.

இராமலிங்கபிள்ளை தமக்கு இட்டுக்கொண்ட எவ் வெப்பெயர்களையாவது, தாமெவ்வளவோ அற்புதங் களைச்செய்தோம் செய்கின்றோம் செய்வோமென்று சொல்வதையாவது, தம்முடைய பாக்கள் மிகச்சிற ந்தவையென்பதையாவது, சிவபெருமான் சாக்கிரத் திலே தம்மோடுகலந்து பேசுகின்றார் என்பதையா வது பொறுப்பினும், சிவஞானச்செல்வர்களாகிய சம யாசாரியர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய அருட்பாக்களை நிறுத்தித் தமது பாக்களைப் பாராயணம்பண்ணுவித் தலையும், தம்மை அச்செல்வர்களோடு சமத்துவமு டையர் என்பதையும், தமது பாக்கள் அவர்களுடைய பாக்களினுஞ் சிறந்தவையென்பதையும் ஒருவாற்றா னும் சகிக்கலாற்றாத **நாவலர்**, பலசனங்களெதிரே, தேவாரதிருவாசக முதலியவை பசுகரண நீங்கிச் சிவ கரணம்பெற்ற நாயன்மார்களாலே அருளிச்செய்யப்

பட்டனவென்றும், இவைகளே சிவாலய நித்திய நை மித்தியங்களினும் சந்தியாவந்தனம் சிவபூசை முதலி யவைகளினும் ஓதத் தகுவனவென்றும், இவைகளே வேதத்திலும்பார்க்கத் தமக்கு அதிக பிரீதியுள்ளவை களென்று எமது பிதாவாகிய சிவபெருமான் தமது அருட்சத்தியும் நமது உலகமாதாவுமாகிய உமாதே வியார் கேட்கும்படி திருவாய்மலர்ந்தருளிய சிவரகசி யத்திலே கூறப்பட்டிருக்கின்றன என்பவை முதலிய பல முக்கியப்பிரமாணங்களைக் காட்டிப் பிரசங்கித் தார். அப் பிரசங்கங்களுக்குப் பின்பு பிள்ளையின் மாணாக்கர்கள் சிலர் வேண்டியவாறே அவருக்கு விரோதமாகத் தூஷித்தார்கள். தூஷித்தும், தமது மனச்சான்றுக்கு விரோதமில்லாமலும் பரங்கருணைத் தடங்கடலாகிய சிவபெருமானின் திருவருளையே முன் னிட்டு, அவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட வேதசிவாக மங்களின் விதிவிலக்குகளையும், அவருடைய மெய்யடி யாரின் மகிமைகளையும் பேசினாராதலால், அவர்களு டைய தூஷணம் அவருக்கு ஒரு தீமையையுஞ் செய் திலது. அப்போது அவருக்கு வயசு சஉ ஆயிற்று.

சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைகளுக்கு மூன்றும் பாலபாடம் அவசியம் வேண்டியிருந்தபடியால், வேத சிவாகமங்களிலும், இதிகாசபுராணங்களிலும், நீதி நூல்களிலும் உள்ளவைகளைத் திரட்டி வசனரூப மாகவெழுதி, இறுதியிலே ஒளவையாரருளிச்செய்த

வாக்குண்டாம் நல்வழியையும், சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அருளிச்செய்த நன்னெறியையும் உரையுடன் சேர்த்து அச்சிட்டார். அதன்பின் பெரியபுராணம் சூசனத்தோடும் கந்தபுராணம் திருவிளையாடற்புராணங்கள் வசனரூபமாகவும் அச்சிற் பதிப்பித்துக்கொண்டுவந்தார். அங்ஙனம் வேலை நடந்துவருங்காலத்திலே, பெரியபுராணசூசனத்தில் அதிக கவனஞ் செலுத்திவந்தபடியால், சரீரமெலிவும், நித்திரையின்மையும், அன்னத்துவேஷமும் உண்டுபட்டன. அவ்வேதுவினால் அவைமுடியாமல் இன்னுங் குறைவேலையாயிருக்கின்றன. நாலைந்துமாசம் அவ்வேலைகளைச்செய்யாதிருந்து, தமக்கு உண்டுபட்ட நோய்களைத் தீர்த்துக்கொண்டு, பின்பு பொன்னுச்சாமித்தேவருடைய வேண்டுகோளின்படி சேதுபுராணத்தைப் பரிசோதித்து அட்சய௵ புரட்டாதிமீ த்திலும், திருவாவடுதுறைச் சிவஞானமுனிவரருளிச்செய்த இலக்கணவிளக்கச்சூருவளி, தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி என்னுமிரண்டையும், மேற்படி ஆதீனத்து சுவாமிநாததேசிகர் அருளிச்செய்த இலக்கணக்கொத்தையும் இப்போது எழுந்தருளியிருக்கும் மகாசன்னிதானம் சுப்பிரமணியதேசிகரது கட்டளைப்படி பரிசோதித்து, அட்சய௵ கார்த்திகைமாசத்திலும் அச்சிட்டுவெளிப்படுத்தினார். இன்னும் அம்மாசத்திலே எட்டுப் பிரதியிலுள்ள கந்தபுராணத்தையும், வேறநேகபுத்த

கங்களையும் பரிசோதித்தும், நூதனமாக வியற்றியும், வெளிப்படுத்தியபின்பு, அடுத்த மார்கழிமாசத்திலே ஆர்த்திரா தரிசனத்தின்பொருட்டுச் சிதம்பரத்துக்கு வந்தார். அப்போது அத்தேசமெங்கும் மகாமாரியுண்டுபட்டதால், அநேகாயிரக் கணக்கானசனங்கள் ஒவ்வொருநாளும் இறப்பாராயினார்கள். இப்படியிருக்கவும் பகற்காலத்திலே தமது வித்தியாசாலையிற் போயிருந்து, பயப்படவேண்டாமென்று சனங்களுக்குத் தைரியஞ்சொல்லுதலிலும், இராக்காலத்திலே தமது உறைவிடத்தில் வருவோர்களுக்குக் கடவுளுடைய மகிமையையெடுத்துப் பிரசங்கிப்பதிலும் பொழுதுபோக்குவார். அப்போது அவருக்கு வயசு சச ஆயிற்று.

பின்பு, சென்னபட்டணம்போய் வசிக்குங்காலத்திலே அங்குள்ள சிவபத்திமான்களிற் பலர், சைவப்பிரசங்கஞ் செய்யும்படி பிரார்த்தித்துக்கொண்டார்கள். அவர்கள் பிரார்த்தனைக்குடன்பட்டு, தம துறைவிடத்திலே சுக்கிரவாரந்தோறுஞ் சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்தார். அப் பிரசங்கங்கள் எல்லாருக்கும் பயன்பட்டனவென்பது சத்தியம். அடுத்த வருஷமாகிய பிரபவவருஷத்திலே சில புத்தகங்கள் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினார். இவ் வருஷத்திலே யாழ்ப்பாணத்தினுள்ள சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலையின் முதலுபாத்தியாயராயிருந்த மு. தில்லைநாதபிள்ளை தமது நாற்பத்து

நான்காம் வயதாகிய பிரபவஷூ ஆனிமீ தேகவி யோகமானார். அவருடைய இடத்துக்கு மா. வைத் தியலிங்கபிள்ளை நியமிக்கப்பட்டார். சென்னபட்ட ணத்திலுள்ள சிவபத்தியான்களிற் சிலர், தொண்டை நாட்டிலுள்ள தேவாரம்பெற்ற சிவஸ்தலங்கள் சில மாயிருத்தலால், அவைகளை ஜீர்ணோத்தாரணஞ் செய் யும்பொருட்டு, பொருள்சேர்க்கவிரும்பி, பிரபவஷூ மார்கழிமீ உஉ சென்னபட்டணத்திலே, பெத்து நாயக்கன்பேட்டையிலே,சுப்பிரமணியமுதலியார் தெ ருவிலே, கோ. வி. அய்யாசாமிமுதலியார் வீட்டிலே, ஒரு சபைகூட்டி, அதற்குத் திருத்தொண்டைநாட்டுப் பதிபுண்ணியபரிபாலனசபையெனப் பெயர்தந்து, அச் சபைக்கு நாவலரை அக்கிராசனாதிபதியாய் வீற்றி ருக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்கள். அச்சபைக்கு அக்கிராசனாதிபதியாயிருந்து சபையின் விருத்தாந்த ங்கள் வாசிக்கப்பட்டபின்பு, அச் சிவபுண்ணியத்தின் பெருமையைச் சபையார்களுக்குப் புலப்படும்பொரு ட்டுப் பிரபல நியாயங்களோடும் எடுத்துப் பிரசங் கித்தார்.

அப் பிரசங்கங்கள் வருமாறு:—

"கனம்பொருந்திய சைவசமயப்பிரபுக்களே!

தங்கள்தங்கள் சமயம் இது எனவும், அதற்குரிய கடவுள் இவர் எனவும், அக்கடவுள் ஆன்மாக்கள் செ

ய்யும் வழிபாட்டைக்கொண்டருளும் முறைமை இது எனவும், அவரை ஆன்மாக்கள் வழிபடும் முறைமை இது எனவும், அறிதலும், அறிந்தபடி அநுட்டித்தலும், எல்லாச்சமயத்தாருக்குங் கடனாகும். ஆதலினால் நம்முடைய சமயக்கிரமத்தை அறிதலும், அறிந்தபடி அநுட்டித்தலும், சைவசமயிகளாகிய நமக்குக் கடனாமே.

நாமெல்லாம் சைவர்கள். சைவர் என்னுஞ் சொற்குச் சிவனை வழிபடுவோர் என்பது பொருள். ஆகவே, சிவனை வழிபடுவோர் யாவர். அவரெல்லாஞ் சைவரெனப்படுவர். சைவர் ஆதிசைவரும், மகாசைவரும், அநுசைவரும், அவாந்தரசைவரும், பிரவரசைவரும், அந்தியசைவரும் என ஆறுவகைப்படுவர். அவர்களுள்ளே ஆதிசைவராவார் அநாதிசைவராகிய சதாசிவமூர்த்தியுடைய ஐந்துதிருமுகங்களிலுந் தீக்ஷிக்கப்பட்ட பஞ்சருஷிகோத்திரத்துச் சிவப்பிராமணர். மகாசைவராவார் வைதிகப்பிராமணருள்ளே சிவதீக்ஷைபெற்றவர். அநுசைவராவார் க்ஷத்திரியருள்ளும் வைசியருள்ளும் சிவதீக்ஷைபெற்றவர். அவாந்தரசைவராவார் சூத்திரருள்ளே சிவதீக்ஷைபெற்றவர். பிரவரசைவராவார் அறுவகையநுலோமருள்ளும் சிவதீக்ஷைபெற்றவர். ஒழிந்தசாதியா ரெல்லாருள்ளும் சிவபெருமானை வழிபடுவோர் அந்தியசைவரெனப்ப

டுவர். இதனாற் பிராமணர்முதற் புலையரீறாகிய எல்லாச்சாதியாரும் சிவபெருமானை வழிபடுதற்கு உரியர்கள் என்பது பெறப்பட்டது. ஆயினும், வழிபடுங் கிரியைகள் வருணந்தோறும் சில வேறுபாடுடையனவாம்.

சிவபெருமான்புறத்தே சிவலிங்கமுதலிய திருமேனியும் தமது மெய்யடியாருடைய திருவேடமும் இடமாகக்கொண்டு நின்றும், அகத்தே உயிர் இடமாகக் கொண்டு நின்றும், ஆன்மாக்கள்செய்யும் வழிபாட்டைக்கொண்டருளுவர். லிங என்னும் தாது சித்திரித்தல் எனப் பொருள்படுதலால், படைத்தல் காத்தல் முதலியவைகளினாலே உலகத்தைச் சித்திரிப்பதாகிய சிவத்தினுடைய பிரபாவமே இலிங்கம் எனப்படும். அவ் விலிங்கத்தினது விளக்கத்துக்கு இடமாகிய வாணம் சைலம் முதலியவைகளும் உபசாரத்தினால் இலிங்கம் எனப்படும்.

இலிங்கம் ஆன்மார்த்தலிங்கம் எனவும் பரார்த்தலிங்கம் எனவும் இரண்டுவகைப்படும். அவைகளுள் ஆன்மார்த்தலிங்கமாவது ஆசாரியரிடத்தே எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு மரணபரியந்தம் தன்பொருட்டுப் பூசிக்கப்படும் இலிங்கமாம். இது இட்டலிங்கம் எனவும் பெயர்பெறும். பரார்த்தலிங்கமாவது பிறர்பொருட்டுச் சர்வசங்காரகாலமளவும் பூசிக்கப்

படும் இலிங்கமாம். அதுவே திருக்கோயிலுள்ளிருக்கும் இலிங்கம். அது சுயம்பு, காணம், தைவிகம், ஆரிடம், மானுடம் என ஐவகைப்படும். சிவலிங்கம் அசைவில்லாததாதலினாலே தாவரம் எனப்படும்.

சைவசமயத்தை அடைந்தவர் சிவபெருமானுடைய திருவடியைச் சேர்தற்குரியமார்க்கம் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என நான்குவகைப்படும். அவைகளுள்ளே, சரியையாவது புறத்தொழிலினாலே உருவத்திருமேனியைநோக்கிச் செய்யும்வழிபாடு. கிரியையாவது புறத்தொழில் அகத்தொழில் என்னும் இரண்டினாலும் அருவுருவத் திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும் வழிபாடு. யோகமாவது அகத்தொழிலினாலே அருவத் திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும் வழிபாடு. ஞானமாவது புறத்தொழில் அகத்தொழில் என்னும் இரண்டுமில்லாமல் அறிவுத்தொழின் மாத்திரத்தினாலே அம் மூன்றுதிருமேனிக்கும் மேலாய் அகண்டாகார நித்த வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்து நிற்கின்ற சிவத்தினிடத்தேசெய்யும் வழிபாடு. இந்த நான்குமார்க்கத்தில் ஒழுகுவோர்களே மெய்யடியார்கள். இவ்வடியார் திருமேனி அசைவுடையததாதலாற் சங்கமம் எனப்படும்.

சிவபெருமான், எங்கும் வியாபகமாய்நிற்பினும், சிவலிங்கமுதலிய திருமேனியும் மெய்யடியார் திரு

வேடமுமாகிய இவ்விரண்டிடத்துமாத்திரமே தயிரில் நெய்போல விளங்கிநிற்பர்; மற்றையிடங்களிலெல்லாம் பாலில் நெய்போல வெளிப்படாதுநிற்பர். ஆதலினாலே, சைவசமயிகளாகிய நாமெல்லாம் நமது பரமபதியாகிய சிவபெருமானை இலிங்கமும் சங்கமமுமாகிய இவ்விரண்டிடத்தும் விதிப்படி சிரத்தையோடு வழிபடல்வேண்டும்.

இவ்வழிபாடு மேற்கூறிய சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்னும் நான்குமார்க்கத்தாராலும் செயற்பாலதேயாம். மலநீங்கிய ஞானிகளும், பூர்வமலவாசனை தாக்காமைப்பொருட்டும், சிவானந்தம் மேன்மேல் வளர்தற்பொருட்டும், சிவலிங்கமுதலிய திருமேனியையும், மெய்யடியார் திருவேடத்தையும், வழிபடல்வேண்டும் என்று சிவஞானபோதமுதலிய ஞானநூல்களில் உணர்த்தப்பட்டது. நித்திரைசெய்வோர் கையிற் பொருள் அவரறியாதுதானே நீங்குதல்போலச் சிவஞானிகளுக்குச் சரியாதிகள் தாமே தவிர்வனவன்றி அவர் அவைகளைத் தவிர்ப்பாரல்லர். சரியாதிகளைத் தாமே விடுத்தவர் நரகத்துவீழ்வர். இவ்வுண்மை உமாபதிசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த சங்கற்பநிராகரணமுதலிய உண்மைநூல்களினாலே துணியப்படும்.

ஒரு பிரபுவினுடைய பணிகளுள்ளே உட்டொழில் செய்வார் புறத்தொழிற்கும் உரியராவர்; புறத்தொழில்செய்வார் உட்டொழிற்கு உரியராகார். அதுபோலவே சிவபெருமானுடைய உண்மைப்பணிகளாகிய ஞானமுதலிய நான்கனுள்ளும் மேற்பணிசெய்வார் கீழ்ப்பணிக்கும் உரியராவர்; கீழ்ப்பணிசெய்வார் மேற்பணிக்கு உரியராகார். ஆதலினால், ஞானி ஞானமுதலிய நான்கினுக்கும் உரியன்; யோகி யோகமுதலிய மூன்றினுக்கும் உரியன்; கிரியாவான் கிரியைமுதலிய இரண்டற்குமுரியன்; சரியாவான் சரியையொன்றற்கே உரியன் என்பது பெறப்படும். இவ்வாறே சிவஞானசித்தியாரினும் செப்பப்பட்டது. இதனாலே திருக்கோயிலுள்ளிருக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானை வழிபடல் ஞானிமுதலிய நான்குதிறத்தாருக்கும் இன்றியமையாக்கடனேயாம் என்பது துணியப்பட்டது. சிவாநுபூதிப் பெருவாழ்வுடையர்களாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் என்னுஞ் சமயாசாரியர்கள் நால்வரும் தலந்தோறுஞ்சென்று சிவலிங்கப்பெருமானை வணங்கித் திருப்பதிகஞ்செய்தமையே இதற்குச் சான்றாகும். இது ஞானத்திற் சரியை எனப்படும். அது சதமணிக்கோவையிலே

வெண்பா.

"வன்றொண்டர்சம்பந்தர்வாகீசர்மற்றுமுளோர்
பொன்றரியஞானம்புகுந்திருக்கச்—சென்று
பதிதோறும்பாடிப்பணியும்தென்மாட
மதிதோயருட்டுறையாய்வந்து."

என்னும் வினாவாலும் "ஞானத்திற் சரியை" என்னும் விடையாலும் அறிக.

சிவலிங்கவழிபாடு நான்குபாதத்தாராலும் செய்யப்படுமாயினும், அது அவரவர் கருத்துவகையால் வேறுபடும்ஃ படவே, அவருக்குச் சிவபெருமான் அருள்செய்யும் முறைமையும் வேறுபடும். அதனைச் சிறிது சொல்வாம். சரியையாளர்கள் பகுத்தறிதலில்லாமற் சிவலிங்கமுதலிய திருமேனியே சிவமெனக்கண்டு வழிபடுவர்கள்; அவர்களுக்குச் சிவபெருமான் அங்கே வெளிப்படாது நின்று அருள்செய்வர். கிரியையாளர்கள் அருவப்பொருளாகிய சிவபிரான் ஈசானமுதலிய மந்திரங்களினாலே சிவலிங்கமுதலிய திருவுருக்கொண்டார் என்று தெளிந்து மந்திரநியாசத்தினால் வழிபடுவர்கள்; யோகிகள் யோகிகளுடைய இருதயமெங்கும் இருக்கும் சிவபிரான் இந்தத் திருமேனியிலும் இருந்து பூசைகொண்டருள்வர் என்று தெளிந்து சாத்தியமந்திரங்களினால் வழிபடுவர்கள்; இவ் விருதிறத்தார்களுக்கும் சிவபெருமான் கடைந்தபோது தோன்

றும் அக்கினியும் கறந்தபோதுதோன்றும் பாலும் போல அவ்வம்மந்திரங்களினால் அவ்வவர் விரும்பியவடிவமாய் அவ்வத்திருமேனிகளில் அவ்வப்போது தோன்றிநின்று அருள்செய்வர். ஞானிகள் இம்மூத்திறத்தாரும்போல ஓரிடமாகக்குறியாது அன்புமாத்திரத்தால் அங்கே வழிபடுவர்கள். அவர்களுக்குச் சிவபெருமான் கன்றைநினைந்த தலையீற்றுப்பசுவின் மூலைப்பால்போலக் கருணைமிகுதியினால் அவ்வன்பே தாமாகி எப்பொழுதும் வெளிப்பட்டு நின்று அங்கே அருள்செய்வர்.

"ஆரணவுருவார்தில்லையம்பலமெய்தப்பெற்ருே
ரோருணர்வாவரென்றுமொன்றலரொன்றூரல்லர்
காரணராகாரோத்தகருத்திலர்நிருத்தவின்பப்
பூரணரவர்கள்வாழும்புவனமும்பொதுவாமன்றே."

என்னும் கோயிற்புராணத் திருவிருத்தத்திலே சிவாநுபூதிமான்கள் எழுந்தருளியிருக்குந் தலமும் சிதம்பரமென்று அறிவுறுத்தப்பட்டது. அங்ஙனமாகவும், சிவாநுபூதிமான்களாகிய சமயாசாரியர்கள் தலந்தோறுஞ்சென்று சிவலிங்கவழிபாடு செய்தார்களாயின், சரியையாளர் கிரியையாளர்களாகிய நம்போலிகட்குப் பேசவேண்டுவதென்னை! இங்ஙனமாகவும், தற்காலத்திலே சிலர் பரஞானமாகிய அநுபவஞானத்தை அடையாதும், அபரஞானமாகிய சாத்திரஞானத்

தையும் குருசந்நிதியிற் கிரமமாகப்பெறுதும், தங்களை ஞானிகளெனத் தங்கள் வாயினலே பாராட்டிச் சரியை கிரியைகளை இகழ்ந்து எரிவாய் நரகத்துக்கு இரையாகுகின்றார்கள். அது நிற்க.

ஞானத்தின் மிக்க முத்திநெறியும் ஞானசாரியரின் மிக்க ஆசாரியரும் இல்லாமையாலும், ஞானசாரியர்களுள்ளும் மிக மேலாயினோர்கள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் முதலிய சமயகுரவர்களே யாதலாலும், காமுகனாயினோன் தன்னைப் புகழ்ந்து தன்னாலுரைக்கப்பட்ட வாக்கினும் தன் காமக்கிழத்தியர்வாய்த் தோன்றியவாக்கில் விருப்பமிக்குடையனாய் அதனால் வசீகரிக்கப்படுமாறுபோலச் சிவபெருமான் தம்மைப் புகழ்ந்து தம்மாலுரைக்கப்பட்ட வேதத்தினும் தம் மெய்யன்பர்களாகிய சமயாசாரியர்கள் வாய்த்தோன்றிய தேவாரதிருவாசகங்களில் விருப்பமிக்குடையராய் அவைகளால் வசீகரிக்கப்படுவராதலாலும், அவர்களால் வணங்கப்பட்டு அவர்கள் திருப்பதிகங்களைப் பெற்ற சிவஸ்தலங்களே உத்தமோத்தம சிவஸ்தலங்களாகும்.

ஆதலினல், சைவசமயிகளாகிய நாமெல்லாம், அந்தச் சிவஸ்தலங்களை விதிப்படி சிரத்தையோடு வழிபடுதலும், அவைகளுள்ளே சிலமாயினவைகளை ஜீர்ணோத்தாரஞ்செய்தலும், நித்திய பூசைமுதலியவை

கள் இல்லாத ஸ்தலங்களிலே நித்தியபூசை முதலியவை நடத்துவித்தலுமே உத்தமோத்தம சிவபுண்ணியங்கள்.

திருக்கோயில் முதலியவை அழிந்தால், அவைகளை முன்போலச் செய்தவர் பெறும்பயன் அவைகளை முன் செய்தவர்கள் பெற்ற பயனிலும் ஆயிரமடங் கதிகமாகும். திருக்கோயில் முதலியவைகளிலே ஒருறுப்புக் கிலமாயின், அதனை முன்போலச்செய்தவர் பெறும் பயன் முன்செய்தவர் பெற்றபயனிலும் நூறுமடங்கதிகமாகும்.

இதற்குப்பிரமாணம்:—

சிவபுண்ணியத்தெளிவு.

"மாதவர்மடங்களாதிவரதன்மந்திரங்களாதி
நாதமாமிலிங்கமாதிநளினபுட்கரிணியாதி
சேதமுற்றிடின்முன்போலச்செய்கின்றோர்க்குறும்பலந்தா
னோதுமுன்செய்தோர்தம்மிலாயிரங்குணிதமோங்கும்.

உரைத்திடுமடங்களாதியுறுப்பினிற்சிதையினூலிற்
றெரித்திடுமுறையேநன்றாத்தெளிவுறச்செய்கின்றோர்க்கு[ய்
வரைத்திடின்முன்னஞ்செய்தோர்மருவிடும்பலத்தின்மேலா
விரித்திடும்பலமுநூறுமடங்கெனவிளம்புமாதோ."

சிவாலயங்களிலே நித்தியபூசை முதலியவை காலந் தோறுந் தவறுமற் சிரத்தையோடு விதிப்படி செயப்

படுமாயின், உலகத்திலே காலந்தோறும் மழை தவறு மற்பெய்யும்; நெல்முதலாகிய வளங்கள்பெருகும்; ஆரோக்கியம் உண்டாகும்; அரசநீதி நடக்கும்: நித்திய பூசைமுதலியவைகள் சிரத்தையோடு விதிப்படி செயப்படாதொழியின், உலகத்திலே மழையின்மையும் பஞ்சமும் மசூரிகை விஷூசிமுதலிய கொடுநோய்களும் கன்னம் களவுமுதலிய தீத்தொழில்களுமே விருத்தியாகும்.

இதற்குப்பிரமாணம்:—

திருமந்திரம்.

"ஆற்றருநோய்மிகுமவனிமழைகுன்றும்
போற்றருமன்னரும்போர்வலிகுன்றுவர்
கூற்றுதைத்தான்றிருக்கோயில்களானவை
சாற்றியபூசைகடப்பிடிற்றானே.

முன்னவனார்கோயிற்பூசைகண்முட்டிடின்
மன்னர்க்குத்தீங்குளவாரிவளங்குன்றுங்
கன்னங்களவுமிகுத்திடுங்காசினிக்
கென்னருணந்தியெடுத்துரைத்தானே."

கிலமாயுள்ள ஸ்தலங்களை ஜீர்ணோத்தாரஞ்செய்தற்கும் நித்திய பூசைமுதலியவை இல்லாத ஸ்தலங்களிலே நித்திய பூசைமுதலியவை நடத்துதற்கும் பெரும்பொருள் வேண்டுமாதலாலும், தனித்தாயினும்

சிலர்மாத்திரம் கூடியாயினும இவைகளை முடித்தல் இயலாமையாலும், சைவசமயிகளாகிய நம்மவர்களெல்லாரும் ஒற்றுமையுடையவர்களாய் ஒருங்கு கூடல் வேண்டும். அப்படிக் கூடாதவழி இக்கருத்துச் சித்திபெறாது. தமிழர்களாகிய நம்மவர்கள் யாதாயினும் ஒருகருமத்தை நடத்துதற்கு ஒருங்குகூடுதல் அரிது. ஒரோவழிக்கூடினும் ஐக்கியத்தோடு நிலைபெற்று எடுத்த கருமத்தை நிறைவேற்றல் மிக அரிது. அவர்கள் ஐக்கியமேயின்றிப் பெரும்பான்மையுந் தங்கள் உள்ளத்தில் விளையும் பகையையே பாராட்டிக் கலகம்விளைத்து எடுத்த கருமத்தை கைநெகிழவிடுதலே வழக்கம். இது பற்றியே நம்மவர்கள் லௌகிகநெறி வைதிகநெறி என்னும் இரண்டினும் மேன்மையடையாது, அன்னியதேசத்தார்களும் அன்னியபாஷையாளர்களுஞ் அன்னியசமயத்தார்களுமாய் உள்ளவர்களாலே அவமதிக்கப்பட்டுத் தலைகவிழ்கின்றார்கள். சகோதரர்கள் பலர் தங்கள் பிதாவினுடைய வீடுமுதலியவற்றிற்கு இடையூறு நிகழும்பொழுது தங்களுள்ளே எத்துணைப்பகை இருப்பினும் அதனைச் சிறிதும் பாராட்டாது ஒற்றுமையுடையர்களாய்த் திரண்டு அவ்விடையூற்றை நீக்கி அப்பிதாவுக்கு இனியர்களாய் ஒழுகுவது இயற்கை: அதுபோலவே சைவசமயிகளாகிய நாமெல்லாம் நமது பரமபிதாவாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கோயின்முதலியவற்றிற்கு இடையூறு நிக

ழும்பொழுது நம்முள்ளே எத்துணைப்பகை இருப்பி னும் அதனைச் சிறிதும் பாராட்டாது ஒற்றுமையுடை யர்களாய்த் திரண்டு அவ்விடையூற்றை நீக்கி அச் சிவ பிரானுக்கு இனியர்களாய் ஒழுகுவதன்றோ அழகு. இப்படிச் செய்பவர்களன்றோ சைவசமயிகளென்னும் பெயருக்கும் அதனாற் பெறற்பாலதாகிய பெரும்பய னுக்கும் பாத்திரராவார்கள். இவ் வியல்பில்லாதவர் கள் அங்ஙனம் ஆவார்களா! ஆகார்கள் ஆகார்கள்.

நம்மவர்களெல்லாரும் பொறாமை பகை முதலிய வைகளின்றி ஐக்கியமுடையவர்களாய்க் கூடும்பொரு ட்டும், தங்கள் தங்களால் இயன்றமட்டும் வாக்காலும் காயத்தாலும் பொருளாலும் சகாயஞ்செய்து மேற் சுட்டிப்போந்த உத்தமோத்தம சிவபுண்ணியங்களை விதிப்படி சிரத்தையோடு நிறைவேற்றிப் பெரும்புக ழையும் பெரும்புண்ணியத்தையும் அடையும்பொருட் டும், திருவருள்சுரக்கும்படி பரமகாருண்ணிய சமுத் திரமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைப் பிரா ர்த்திக்கின்றோம்."

திருத்தொண்டைநாட்டுப் பதிபுண்ணிய பரிபாலன சபையின் இரண்டாம்முறைக் கூட்டம் பிரபவவருட மாசிமீ கவ சென்னபட்டணத்திலே பச்சையப்பமு தலியார் பாடசாலையிலே கூடிற்று.

அதுசமயத்தில் அக்கிராசனாதிபதி அவர்கள் அச் சிவபுண்ணியத்தின் பெருமையைச் சபையார்களுக்கு விளங்கும்பொருட்டுப் பிரசங்கித்தார்கள்.

அந்தப்பிரசங்கம் வருமாறு:—

இறைவனூற்பயன்.

"தமக்கினிமைவஞ்சகரேதாந்தமுதற்சாரார்
தமக்கினியார்தம்முதற்சார்ந்தார்."

இத்திருக்குறள் தமக்குத் தாம் வஞ்சகராவார் இவரென்பதும், இனியராவார் இவரென்பதும் உணர்த்துகின்றது. இதன்பொருள், தமக்கு இனிமை தாம் வஞ்சகர் தம்முதற் சாராரே - தங்களுக்கு இனிமையாயுள்ளதிலே தாங்களே வஞ்சகர்களாயுள்ளவர்கள் தங்கள் நாயகரை அடையாதவர்களே;—தமக்கு இனியார் தம்முதற் சார்ந்தாரே - தங்களுக்கு இனியர்களாயுள்ளவர்கள் தங்கள் நாயகரை அடைந்தவர்களே. எ-று. தாமென்றது பசுக்களாகிய ஆன்மாக்களை. தம்முதலென்றது பசுபதியாகிய சிவபெருமானை. இனிமை - இன்பம்.

துன்பத்தில் வெறுப்பும் இன்பத்தில் விருப்பும் ஆன்மாக்களுக்கு இயற்கையேயாயினும், அவர்கள் இன்பம் இது துன்பம் இது துன்பத்தினின்று நீங்கி

இன்பம் பெறுநெறி இது என உள்ளபடி அறிதற்குந் துன்பத்தினின்று நீங்கி இன்பத்தைப் பெறுதற்குஞ் சுதந்திரசத்தி யுடையர்களல்லர். சுதந்திரர் சிவபெருமானொருவரே. ஆன்மாக்களோ பரதந்திரர்கள். ஆன்மாக்கள் இவ்வுண்மையை அறிந்து சிவபெருமானது திருவருள் வழிபட்டொழுகினன்றி இன்பத்துன்பங்களை அறிதலும் துன்பத்தினின்று நீங்கி இன்பத்தைப் பெறுதலும் இயலாவாம். நித்தியமாகிய பேரின்பம் முத்தியின்பமொன்றே; மற்றை யின்பங்களெல்லாம் முட்பூவிற்றேன்போல்வனவாம்.

சிவபெருமானை அடைதலாவது அவரை விதிப்படி சிரத்தையோடு வழிபடுதல். அவ்வழிபாட்டுக்கு மிக மேலாகிய கருவி சிவஞானம். இவ்வழிபாடே முத்திக்குவாயில். சிவஞானம் ஏழு பகுதிகளை உடையது. அவையாவன அத்துவசுத்தியாகிய நிருவாணதீக்ஷை பெற்றுக்கொண்டு சிவஞானநூல்களாகிய சைவசித்தாந்தசாத்திரங்களை ஓதல், ஓதுவித்தல், அவற்றின் பொருளைக் கேட்டல், கேட்பித்தல், கேட்டதைச் சிந்தித்தல், சிந்தித்ததைப் பின்பு தெளிதல், தெளிந்தபடியே அதன்பின் நிட்டைகூடல் என்பனவாம்.

இச்சிவஞானத்துக்கு ஏதுக்கள் சிவாகமத்தில் விதிக்கப்பட்ட சரியை கிரியை யோகங்களாகிய பதிபுண்ணியங்களாம். பதிபுண்ணியமெனினும் சிவபுண்ணியமெனினுமொக்கும். ஸ்மிருதியில் விதிக்கப்பட்ட

யாகமுதலியவை பசுபுண்ணியங்களாம். ஞானம் யோகமின்றியும், யோகம் கிரியையின்றியும், கிரியை சரியையின்றியும் சித்தியாவாம். அது "விரும்புஞ் சரியைமுதன் மெய்ஞ்ஞான நான்கு—மரும்புமலர் காய் கனிபோ லன்றோ பராபரமே" என்னுந் தாயுமானசுவாமி பாடலாலறிக.

சரியை சிவசாலோக்கியத்தையும், கிரியை சிவசாமீப்பியத்தையும், யோகம் சிவசாரூப்பியத்தையும், ஞானம் சிவசாயுச்சியத்தையுங் கொடுக்கும். யாகமுதலிய பசுபுண்ணியங்களோ சுவர்க்கத்தைக்கொடுக்கும். இவைகளெல்லாவற்றையும் அறிதலும் அநுட்டித்தலும் கல்விகேள்விகளாலன்றிக் கூடாமையால், வித்தியாசாலைகளைத் தாபித்தலும் சைவப்பிரசாரஞ் செய்வித்தலுமே முக்கியதருமங்களாம். இவைகளினாற்றானே மேற்கூறிய சிவதருமங்களும் சிவஞானமும் அபிவிருத்தியாகும். இவைகளை விருத்திசெய்தலின் மிக்க புண்ணியமும், விருத்திசெய்யாமையின் மிக்க பாவமும் இல்லை இல்லை.

இதற்குப்பிரமாணம்:—

சிவதத்துவவிவேகவிருத்தியில் உத்தரிக்கப்பட்ட
சுலோகத்தின் மொழிபெயர்ப்பு.

"நிகரறுநற்சிவதருமசிவஞானத்தை
நிறுத்திடுவோனிலுமுயர்ந்தோனிலத்தினில்லை

பகர்பரமசிவயோகியவனேயாகும்
பரிவினிறுத்திடுமாற்றல்படைத்துமுய்தி
யகலுமயலானிறுத்தாதொழிந்தோன்யோகி
யாயினுமீசுரப்பிரியனல்லனன்னோன்
புகருறுதீநரகினிடைவீழ்ந்துபுன்கண்
பொருந்திடுவனெனமறைகள்புகலுமன்றே."

ஆதலினால், இப்பதிபுண்ணியங்களை அபிவிருத்தி செய்தற்பொருட்டு இங்குள்ள சைவசமயப்பிரபுக்கள் "திருத்தொண்டைநாட்டுப் பதிபுண்ணியபரிபாலனசபை" எனப் பெயர்கொண்ட ஒரு சமாசந்தாபித்தார்கள். சைவசாத்திரங்களைக் கற்பிப்பித்தலும் சைவப்பிரசாரஞ் செய்வித்தலுமே எல்லாச் சிவபுண்ணியங்களையும் சிவஞானத்தையும் வளர்க்குங் கருவிகளாய்ச் சிறந்துள்ள உத்தமோத்தம சிவபுண்ணியங்களாமாயினும், அவைகள் பரமதருமமென்பது கல்வியறிவுடையராகிய சிலருக்குமாத்திரமன்றி மற்றவர்களுக்கு விளங்காமைபற்றி அவைகளுக்குப் பொருளுபகரிக்க உடன்படுவோர் தற்காலத்தில் அரியராதலாலும், சிவாலயத்திருப்பணிகள் பரமதருமமென்பது கல்வியறிவுடையவரும் கல்வியறிவில்லாதவருமாகிய எல்லாருக்கும் விளங்குதல்பற்றி அவைகளுக்குப் பொருளுபகரிக்க உடன்படுவோர் பலராதலாலும், சைவசாத்திரபடனத்துக்கும் சைவப்பிரசாரத்துக்கும் முக்கியஸ்தானங்கள் சிவாலயங்களாயாதலாலும், சிவால

யங்களுள்ளே பல கிலமாயிருத்தலாலும், அவைகளைத் தற்காலத்திலே ஜீர்ணோத்தாரஞ்செய்யாவிடின் வினையுங்கேடு பெரிதாதலாலும், இச்சபையார் முன்னை சிவாலயத்திருப்பணிகளை நடத்துங் கருத்துடையர்களாயினார்கள்.

சிவாலயத்திருப்பணிகளுக்குப் பொருள் கொடுப்பவர்களும் அப்பொருளை வாங்கிச் சிவாலயத்திருப்பணிகளைச் செய்பவர்களும் முத்தியை அடைவர்கள்.

இதற்குப்பிரமாணம்:—

சைவசமயநெறி.

"திருப்பணிசெய்வார்க்குஞ்சிவனையுன்னிச்செம்பொன்
விருப்புடனீவார்பெறுகவீடு.
உய்வாருதவுநிதிவாங்கித்திருப்பணியைச்
செய்வார்பெறுகசிவம்."

சிவபத்தர்கள் தங்களிடத்துள்ள திரவியத்தை மூன்றுபாகம்பண்ணி ஒருபாகத்தைத் தங்கள் சீவனத்தின் பொருட்டு வைத்துக்கொண்டு மற்றை யிரண்டுபாகங்களையும் சிவபுண்ணியங்களுக்குக் கொடுத்தல்வேண்டும் என்று சிவாகமங்கள் சொல்கின்றன. இப்படிச்செய்தல் அரிதாயினும், சைவசமயிகளாகிய நம்மவர்களெல்லாரும் உலோபஞ்செய்யாது, இச்சபையார் எடுத்துக்கொண்ட சிவபுண்ணியத்தின் பொருட்டுத்

தங்கள் தங்களால் இயன்றபடி சிறிதாயினும் திரவியம் உபகரிக்கக்கடவர்கள். இப்படிச்செய்யின் "ஆயிர மாகாணி அறுபத்திரண்டரை" என்றபடியே நம்மவர்களால் உபகரிக்கப்படும்பொருள் மிகப் பெருகிவளர்ந்து, சபையார் உத்தேசித்த சிவபுண்ணியங்களெல்லாம் இனிது நிறைவேறுதற்குக் காரணமாகும்.

கனம்பொருந்திய பிரபுக்களே, இத்தேசத்தவர் இவ்வூரவர் இவ்வியல்புடையவர் என்று உங்களாலே நன்றாக அறியப்படாதவர்களும் தருமத்தை நடத்துதற்கு அறிவும் ஆற்றலும் இல்லாதவர்களும் தருமத்திரவியத்தின் வரவு செலவு கணக்கை உலகத்தார் அறியுமவண்ணம் வெளிப்படுத்துதற்கு உடன்படாதவர்களுமாய் உள்ளவர்கள் உங்களிடத்தே தனித்தனி வந்து தருமத்தின்பொருட்டு யாசிக்கும்பொழுது, நீங்கள் பெரும்பான்மையும் தடைபேசாது உங்கள் உங்களால் இயன்றமட்டும் திரவியம் உபகரிக்கின்றீர்களே. அத்திரவியத்தைப் பெறுவோர்களுள்ளே தாங்கள் சுட்டிய தருமத்தைத்தொடங்குவோர் சிலர். அவர்களுள்ளும் பெற்ற திரவியமுழுதையும் அத் தருமத்தில் உபயோகப்படுத்துவோர் மிகச் சிலர். திரவியம் பெறும்பொழுது முழுதையுந் தருமத்தில் உபயோகப்படுத்துங் கருத்துடையவருக்கும் அக்கருத்து அத்தருமம் முடிவுபெறும்வரையும் நிலைபெறுதல் அரிது. ஒரு

போது நிலைபெறினும், அவர்காலத்திலே அத்தருமம் நிறைவேறாவிடத்து, அவருக்குப்பின் அத்திரவியம் அத்தருமத்திலேசேர்வது மிக அரிது அரிது. பெற்ற திரவியத்தைக்கொண்டு தருமத்தை முடிப்பவருள்ளும் சிலர் தாம் கல்வியறிவில்லாதவராதலாலும், கல்வியறிவுடையவரோடு சிறிதும் பரிசயமில்லாதவராதலாலும், எடுத்ததருமத்தை விதிப்படி நடத்தாதொழிகின்றனர். இங்ஙனமாதலின், நீங்கள்வருந்திச் சம்பாதித்ததிரவியம் தருமத்தின்பொருட்டுக் கொடுக்கப்பட்டவிடத்தும், தருமத்தில் உபயோகப்படுவது சிறுபான்மை. இதற்குக்காரணம் நம்மவர்களுள் ஒருதருமத்தை ஒருவரே தனித்து நடத்துதலாம்.

தருமங்களையும் அவைகளின் பலங்களையும் அவைகளைச்செய்யும் முறைமைகளையும் அறியவும் அறிவிக்கவும் வல்லவர் கல்வியுடையவராதலாலும், அவைகளைத் திரவிய முபகரித்து முடிக்கவல்லவர் செல்வமுடையவராதலாலும், இவ்விருதிறத்தாருள்ளும் பலர் சபையாகத்திரண்டு விதானங்கள் செய்துகொண்டு அவ் விதானங்களின்படியே தருமங்களை நடத்தப்புகுவார்களாயின், அத்தருமங்களெல்லாம் விதிப்படி நிறைவேறும். அவற்றின்பொருட்டுக் கொடுக்கும் பொருண்முழுதும் தருமத்திற்றானே உபயோகப்படும். ஆதலினால், நம்மவர்களுள்ளே தருமஞ்செய்யக் கருத்து

டையவர்கள் யாவரும் இச்சபையிற்சேர்தலே உத்த மோத்தமம்.

யாவராயினும் ஒருதருமத்தின்பொருட்டுத் திரவியம் உபகரிக்கச் சங்கற்பித்தாராயின்,சங்கற்பித்த அக்கணமே அத்திரவியம் தருமத்திரவியமேயாய் விடும். ஆகவே, அத்திரவியத்தைப் பின்பு கொடாதொழிந்தவர் தருமத்திரவியத்தை அபகரித்த அதிபாதகராகி எரிவாய்நரகத்தில் விழுந்து வருந்துவர். இது உண்மைநூற்றுணிவு. ஆதலினால், நீங்கள் தருமத்தின் பொருட்டுச் சங்கற்பித்த பொருளைச் சிறிதாயினும் தடையின்றி அச்சத்தோடும் அன்போடுங் கொடுத்துவிடல்வேண்டும்.

புண்ணியத்தையேனும் பாவத்தையேனும் செய்தல் செய்வித்தல் உடன்படல் என்னும் மூன்றும் தம்முளொக்குமாதலால், நீங்கள் இத்தருமத்துக்கு உபகரித்தன்மாத்திரமன்றி, உங்கள் உங்கள் பெந்துக்கள் இஷ்டர்கண் முதலாயினோருக்கும் சமயம்வாய்க்கும் பொழுதெல்லாம் நல்லறிவுச்சுடர்கொளுத்தி, அவர்களையும் இயன்றமட்டும் இத்தருமத்துக்கு உபகாரர்களாக்க முயலல்வேண்டும்.

தெய்வப்புலமைபொருந்திய ஔவையாராலே "சான்றோருடைத்து" என்று புகழப்பட்ட இத் திருத்

தொண்டைநாட்டின்கண்ணதாகிய இச்சென்னபட்டணம் இராஜதானியாயும் கல்வி செல்வம் அதிகாரம் முதலியவற்றினாலே பிரசித்திபெற்றதானமாயும் விளங்குதலினால், இப்பட்டணத்திலே தாபிக்கப்பட்ட இச்சபையார் எக்காலமும் ஐக்கமும் தருமத்திலேசிரத்தையும், இடையறா முயற்சியும் உடையர்களாகி எடுத்த தருமங்களை விதிப்படி நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருவார்களாயின், மற்றைநாட்டார்களும் தங்கள்தங்கள் நாடுகளில் இப்படியே சபை தாபித்துச் சிவபுண்ணியங்களைப் பரிபாலனஞ்செய்து வருவார்கள். அப்பொழுது, அவைகளுக்கெல்லாம் இச்சபையார்களே மூலகாரணர்களாதலால், அப்புண்ணியபலங்களிலும் இச்சபையார் பாகம் பெறுவார்களென்பதற்குச் சந்தேகம் உண்டோ இல்லை இல்லை.

இப்பொழுது நாம் கூறியவாறே நடத்தப்படின், சிவபுண்ணியங்களும் சிவஞானமும் அபிவிருத்தியாகும். ஆகவே, சபையார்களாகிய நீங்கள் உங்களுக்கும் பிறருக்கும் பயன்பட்டு உங்களுக்கு இனியர்களாகி உங்களுக்கு உங்களினும் இனியராகிய சிவபெருமானுடைய திருவருளைப்பெற்று வாழ்ந்திருப்பீர்கள். நமக்கு நம்மினும் இனியர் சிவபெருமான் என்பதற்குப் பிரமாணம்:—

திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம்.

"என்னில் யாரு மெனக்கினி யாரிலை
யென்னி லும்மினி யானொரு வன்னுள
னென்னு ளேயுயிர்ப் பாய்ப்புறம் போந்துபுக்
கென்னு ளேநிற்கு மின்னம்ப ரீசனே."

பிரசங்கம்முடிந்தபின் அக்கிராசனாதிபதி அவர்களுக்குத் துதிகள்சொல்லிச் சபையைமுடித்தார்கள். அதுநிற்க.

சந்தானாசாரியர்களுள் ஒருவரும் தில்லைவாழந்தணர்களுள் ஒருவருமாகிய கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த கோயிற்புராணத்துக்குப் புத்துரைசெய்து, பிரபவளு தைமீ வெளிப்படுத்தினார். முன்பதிப்பித்த வேறநேகபுத்தகங்களும் இவ்வருஷத்திலே இரண்டாம்பதிப்பு, மூன்றாம்பதிப்பு, நான்காம்பதிப்பாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டன. அப்போது அவருக்கு வயசு சரு ஆயிற்று.

பின்பு, மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த சைவசமயநெறிக்கு, தம்மிடத்தே சிலகாலம் பாடங்கேட்டவரும், தருமபுரவாதீனத்தைச் சார்ந்த காசி மடாலயத்துக் கட்டளைத் தம்பிரானா யிருந்தவருமாகிய பரமசிவசுவாமிகளுடைய வேண்டுகோளின்படி புத்துரைசெய்து, விபவளு புரட்டாதிமீ வெளிப்படுத்தினார். அம்மாசத்திற்றானே தொல்காப்

பியம் சேனாவரையருரையைப் பரிசோதித்து வெளிப்படுத்தினார்.

அவர் மாணாக்கராகிய சதாசிவப்பிள்ளையும், பாரதம், கொலைமறுத்தல், வைராக்கியதீபம், வைராக்கியசதகம், திருவுந்தியார், தாயுமானசுவாமிபாடல் முதலிய நூல்களை அவர்முன்னிலையிற் பரிசோதித்து, வெளிப்படுத்தினார். இவ்வருஷத்திலே வெளிப்படுத்திய விஞ்ஞாபனத்தின் ஒருபாகம் வருமாறு:—

“தமிழ்நாட்டில்வாழுஞ் சைவசமயிகளுக்கு,

நான், ஜய௵ முதலாக பீற்றர்பார்சிவல்துரையுடைய இங்கிலிஸ்வித்தியாசாலையிலே இங்கிலிஸ்கற்றேன். பிலவ௵ பார்சிவல் துரைக்குத் தமிழ்ப்பண்டிதனாயினேன். பிதிராச்சிதம் நான் பெறவில்லை. என்னுடைய தமையன்மார்கள் நால்வரும் இயன்றமட்டும் பொருளும் உத்தியோகமும் உடையவர்களாயிருப்பவும், அவர்கள் பொருளுதவியும் நான்பெறவில்லை. இங்ஙனமாகவும், மேற்கூறப்பட்ட விருத்தியை நான் கிலக௵ புரட்டாதி௴ பரித்தியாகஞ் செய்தேன். பார்சிவல்துரை “நான்தங்களுக்கு உயர்வாகிய வேதனம் தருவேன். தாங்கள் என்னை விடலாகாது” என்று பலதரம் வற்புறுத்திச் சொல்லியவழியும், நான் அவ்விருத்தியில் விருப்பம்வைக்கவில்லை.

நான்இங்கிலீசிலே அற்பவிற்பத்தியாயினும் பெற்றிருந்தும் என்னோடு இங்கிலிஸ்கற்றவர்களுள்ளும் எனக்குப்பின் இங்கிலிஸ்கற்றவர்களுள்ளும் அநேகர் தங்கள்தங்கள் சத்திக்கேற்ற உத்தியோகம் பெற்றுவாழ்ந்திருக்கக்கண்டும், நானும் என்சத்திக்கேற்ற உத்தியோகத்தின்பொருட்டு முயற்சிசெய்யின் அதுதப்பாது சித்திக்குமென்றறிந்தும், அஃதில்லாமையால் விளையும் அவமதிப்பைப்பார்த்தும் உத்தியோகத்தை விரும்பவில்லை. தமிழ்க்கல்வித் துணைமாத்திரங்கொண்டு செய்யப்படும் உத்தியோகம் வலியவாய்த்தபொழுதும் அதையும் நான் விரும்பவில்லை. கன்னியை நாயகனிடத்து ஒருதுட்டாயினும் வாங்காது வீடு விளைநிலம் தோட்டம் ஆபரணம் முதலியவற்றோடு விவாகஞ்செய்துகொடுக்கும் வழக்கமேயுடையது என்சென்மதேசமேயாகவும், நான் இல்வாழ்க்கையிலே புகவில்லை. இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் சைவசமயத்தையும் அதன்வளர்ச்சிக்குக் கருவியாகிய கல்வியையும் வளர்த்தல்வேண்டுமென்னும் பேராசையேயாம்.

இப்பேராசையினால் இருபதுவருஷகாலம் நான்செய்தமுயற்சிகள்பல. அவைகளுள்ளே சித்திபெற்றவை மிகச்சில. சைவசமயிகள் யாவரும் சைவசமயத்திலே சிரத்தையுடையர்களாகித் தங்கள்தங்களா

லியன்ற உதவிசெய்வார்களாயின் நான் எடுத்த முய
ற்சிகள் எல்லாம் இதற்குமுன்னமே நிறைவேறிவிடும்.
நிறைவேறின் என்னைப்போலவே, பிறரும் அங்கங்
கே நன்முயற்சிகளைச்செய்வார்கள். செய்யிற் கல்
வியுஞ் சமயமுந் தழைத்தோங்கும்.

தன் இம்மைப்பயன்களெல்லாம் இழந்தும் கையா
று வேண்டாதும் இருபது௵காலம் சுவசமயவிருத்தி
யின்பொருட்டு முயற்சிசெய்வோனொருவன் மற்றைச்
சமயத்தார்களுள் இருப்பானாயின் அவனெடுத்தமுய
ற்சிகளுள் யாதுசித்திபெறாது. நம்முடைய சைவச
மயிகள் தங்கள்சமயமும் பாஷையும் விருத்தியடை
யும்பொருட்டு நான்செய்யும் முயற்சிகளுக்கு உதவி
செய்யாமை மாத்திரையினமையாது, பெரும்பான்மை
யும் அவமதிப்பும் இடையூறுமே செய்கின்றார்கள்.
இதனால் எனக்கு யாதாயினும் ஓர்குறைவு உண்டு
என்னுங் கவலை எனக்குச் சிறிதுமில்லை. எனக்குச்
செயப்படுவனவற்றைக் காணுந்தோறுங் கேட்குந்
தோறும், பிறருக்குத் தமிழ்கற்றலின்கண்ணும் தமிழ்
க்கல்வியையும் சைவசமயத்தையும் வளர்த்தலின்க
ண்ணும் ஊக்கங்கிளராவண்ணம் தடைவிளைக்கின்ற
தே யென்னுங்கவலை எனக்குப் பெரிதுமுண்டு. பூர்
வகாலத்திலே சைவசமயவிருத்தியின் பொருட்டு முய
ன்றபெரியோர்களுக்குச் சுவசமயிகளாலே நன்கும

திப்பும் பரசமயிகளாலே இடையூறும் செய்யப்பட்டன. தற்காலத்திலே சைவசமயவிருத்தியின்பொருட்டு முயலும் எனக்கு சுவசமயிகளாலேயே அவமதிப்பும் இடையூறும் செயப்படுகின்றன. பரசமயிகளோ எனக்கு இடையூறு செய்யவுமில்லை. என்னை அவமதிக்கவுமில்லை. இஃதென்னை! ஆச்சரியம்!. சைவசமயவிருத்தியின்பொருட்டு முயலுமெனக்கு நம்மவர்களாலே அவமதிப்பும் இடையூறுஞ்செய்யப்பட்டபோது, நான்தமிழ்க்கல்வியையும் சைவசமயத்தையும் வளர்த்தற்குவேண்டும் முயற்சிகளிலும் போக்குங்காலத்தை முண்டமின்றி இங்கிலீசிலேயேபோக்கி உத்தியோகமுஞ் செல்வமும்பெற்று நம்மவர்களாலே நன்குமதிக்கப்படல்வேண்டும் என்று விரும்பாவண்ணம் திருவருள்சுரந்த சிவபெருமானுடைய பெருங்கருணைத்திறத்தை மறவாதிருத்தலே எனக்குவாய்ப்புடைத்தாயதோர் பெருஞ்செல்வம்" அப்போது அவருக்கு வயசு ௪௯ ஆயிற்று.

அவர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வரவேண்டியதாயிருந்தபடியால் சுக்கில௵ ஆனி௴ சென்னபட்டணத்தைவிட்டகன்று சிதம்பரமார்க்கமாய் வந்தார். வரும்போது சிதம்பரத்திலே ஆனித்திருமஞ்சனகாலஞ் சமீபித்ததால் நடேசதரிசனத்தின்பொருட்டு, தாமதித்துப் போகவேண்டுமென்று நினைத்து அங்கேயிருந்

தார். இருக்குங்காலத்திலே அவருக்கும் இராமலிங்க பிள்ளைக்கும் இராமலிங்கபிள்ளைபட்சத்தாராகிய தீக்ஷிதருக்கும் இடையே அநேகவாதங்களும், வியாச்சியங்களும் சம்பவித்தன. திருமஞ்சனத்தன்று ஆயிரக்கான்மண்டபத்திலே அவரைத்தூஷித்தார்கள். தூஷித்தபின்பு அவரும் அவரைச்சார்ந்தோரும் தங்களை அடித்தார்கள் என்னும் பொய்வழக்கை எடுத்தார்கள். அவ்வழக்கு தீக்ஷிதர்களைச்சார்ந்த ஒரு சுதேச நீதியதிபதியினால் விளங்கப்பட்டுப் பொய்வழக்கெனக்காணப்பட்டபடியால் தள்ளுப்பட்டது. அவை ஏதுவாகச் சிதம்பரத்திலே எட்டுமாசம்வரையில் இருந்து, அதைவிட்டுநீங்கி மாயூரத்துக்குவந்து, அதற்குச் சமீபத்திலுள்ள தருமபுரவாதீனத்துக்குப் போயினர். அவ்வாதீனத்திலே எழுந்தருளியிருந்த சச்சிதானந்ததேசிகரால் கேட்கப்பட்டு அங்கே இருபது நாட்டங்கியிருந்தார். அங்கிருக்குநாளிலே மாயூரம் காவேரிக்கரைக் கொட்டாரத்திலே, அங்குள்ளவர்களால் வேண்டப்பட்டுச் சைவப்பிரசங்கஞ் செய்தற்குடன்பட்டு, சர்வலோகைகநாயகராகிய சிவபெருமானுடைய மகிமையையும் அவரை வழிபடும் முறைமையையும் அதனாலெய்தும் பயனையும் உலகத்திற்குப் பிரசங்கித்தலின் மிக்கபுண்ணியம் பிறிதொன்றுமில்லை யென்றுகண்டு, அதனையேதமக்குத் தொழிலாகப்பூண்ட சைவப்பிரசாரகராகிய **நாவலர்**, பிரசங்க

தினத்தைக்குறித்து, அத்தினத்திலே சிவபெருமானொருவரே பிறப்பிறப்பில்லாத கடவுளென்றும், சிருட்டிதிதி சங்காரம் திரோபவம் அநுக்கிரகம் என்கின்ற பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்யுங் கருத்தாவென்றும், தன்வயத்தராதல், தூயவுடம்பினராதல, இயற்கையுணர்வினராதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை என்னும் எட்டுக்குணங்களுமே அவருடையதிருவருட்குணங்களென்றும், ஒவ்வோர்காலத்திலே அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களும் தாந்தாம் விரும்பிய வரங்களைப் பெறும்பொருட்டு அவரையே வழிபட்டு அவ்வவ்வரங்களைப் பெறுதலாகிய அநுக்கிரகங்களைப் பெற்றார்களென்றும், அறுபத்துமூன்றுநாயன்மாரும், மற்றைய அடியார்களும் சிவாநுக்கிரகத்தைப்பெற்று முத்தியடைந்தபோதெல்லாம் விட்டுணுமுதலிய தேவர்கள் அவர்களை நணுகப்பெறாது தூரத்தேநின்றார்களென்றும், அவரை வழிபடுஞ்சமயமே சரியை கிரியை யோகம் ஞானங்களையறிவித்து, அவை வாயிலாக சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சியமுத்திகளை யடையப்பண்ணுஞ் சமயமென்றும் விரித்துரைத்தார். இன்னும் விட்டுணு பதியல்லர் என்பதற்கு வியாக்கிரபாதமுனிவருடைய புத்திரராகிய உபமன்னியுமகாமுனிவர் விட்டுணுவின் அவதாரமாகிய கிருஷ்ணருக்கு சிவதீக்ஷைசெய்து சிவபூசை எழு

ந்தருளப் பண்ணிக்கொடுத்தார் என்னும் உண்மையைச் சைவபுராணம், கூர்மபுராணம், மகாபாரதம் முதலிய நூல்களாலும், சிதம்பரத்திலே இவ்விருடிகளுள் நாமொருவரென்று சபாநாயகரால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட தில்லைவாழந்தணர் வமிசத்திலே ஆதிசேடனின் அவதாரமாய்த் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய அப்பய தீக்ஷிதர் * விட்டுணுமதத்தைக் கண்டித்துச் செய்த கிரந்தங்களாலும், சிவபெருமானே முழுமுதற்கடவுளென்னு முண்மையைச் சகலருமறிந் துய்யும் பொருட்டுப் பிரசங்கித்தார். அச்சமயத்திலே எவ்வளவோ வைஷ்ணவபண்டிதர்கள் வந்திருந்தும், அவர் பிரசங்கித்தவைகளெல்லாம் ஆட்சேபத்துக் கிடமில்லாதவைகளாயும் ஒருவராலும் மறுக்கப்படாதவைகளுமாயிருந்தபடியால், எல்லாரும் சித்திர சமாதானத்தோடும் கேட்டுக்கொண்டிருந்துபோனார்கள்.

---

* இவர் வேதாகமங்களை நன்றாயோதியுணர்ந்தவர். சிவாகமத்திலே விதிக்கப்பட்ட தீக்ஷைகளே மிகச் சிறந்தவையென்றுணர்ந்து, சமய விசேட நிருவாணதீக்ஷைகளைப் பெற்றுச் சிவபூசை எழுந்தருளப்பண்ணி, மிகுந்த பத்தியோடும் சிவபூசைபண்ணிக்கொண்டுவந்தவர். அந்தரியாகபூசையிலே ஆதிசேடனது வடிவமாக விருப்பாரென்றும், அப்பூசையின்பின் முன்னைய வடிவமாய் விடுவாரென்றும் பெரியோர்சொல்வர். விட்டுணு பத்தியிற்சிறந்த தாதாசாரியனை, சிவனைத் தூஷித்துத் தம்மை அவமானஞ்செய்ததற்காக, சின்னக் காஞ்சீபுரத்திலே இடியிடித்துச் சாகும்படி சபித்தவர். விட்டுணுமதத்தைக்கண்டித்து எண்பத்துநான்கு கிரந்தஞ்செய்தவர்.

மாயூரத்தைவிட்டகன்று திருவிடைமருதூர் சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, பிறையாற்றுக்குவந்து அங்குள்ள திருவேட்டக்குடிக்குப்போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, காரைக்கால்வந்து அங்கும் பிரசங்கஞ்செய்தபின்பு, அதைவிட்டகன்று வேதாரணியம்வந்தார். அங்குள்ள கோயிலிலே பிரசங்கஞ்செய்யும்படி அக்கோயிற் றருமகர்த்தாவினலே வேண்டப்பட்டு, அவ்வேண்டுகோளுக்கிசைந்து பிரசங்கஞ்செய்தார். அடுத்தநாள் கோடியக்கரைவந்து யாழ்ப்பாணம்வரும்படி தோணியேறி யாழ்ப்பாணம் ரேகுத்துறையில் சுக்கிலஹு மாசிமீ உ௭ வ வந் திறங்கினார்.

சைவசித்தாந்தப் பிரவர்த்தகரும் தீநெறியிற்செல்லாது நம்மையெல்லாம் ஆட்கொண்டருளிய பரமாசாரியருமாகிய **நாவலர்** யாழ்ப்பாணம்வருகின்றார் என்பதையறிந்து, அவர்வரவை எதிர்பார்த்து, வீதிகடோறும் பந்தரிட்டு, வாழைகள் நாட்டி, தோரணங்கள் நிரைத்து, பூமாலைகள் தூக்கி, பூரணகும்பங்கள் வைத்து, விளக்கேற்றியிருந்த சைவசமயபத்திமான்கள் யாவரும், அவர் வந்திறங்கியவுடன் அவரைப் பூம்பல்லக்கிலேற்றி,பலவாத்தியங்களொலிக்க, "இன்றன்றோ நாமெல்லாம் உய்ந்தொம்! உய்ந்தோம்!!" என்று ஒருமொழியாக ஆரவாரித்து, அழைத்துக்கொண்டுவெ

ந்து, சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலையிலே அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆசனத்தின்மீது இருத்தினார்கள். அப்போது சனங்களெல்லாம் எளிதில் விளங்கிக்கொள்ளத்தக்கதாகப் பதி பசு பாசம் என்னும் திரிபதார்த்தலட்சணங்களை விரித்துப் பிரசங்கித்தார். பிரசங்கம் முடிந்தபின் அவர்கள் அவரை மடத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய்விட்டார்கள்.

மற்றைநாள் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பிராமணகுருமார்கள், சைவகுருமார்கள், வித்துவான்கள், பிரபுக்கள் என்னு மெத்திறத்தவரும், அவரைத் தரிசிக்கவந்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் அவரை நோக்கி, "தாங்கள் யாழ்ப்பாணத்தைவிட்டுச் சென்னபட்டணம்போயபின்பு, புறச்சயத்தவர்கள் நமது சமயத்துக்கு விரோதமாகப் பிரசங்கங்கள் செய்தும், நமது சமயநூல்களினும் சமயக்கிரியைகளினும் பற்பல ஆட்சேபங்களையுஞ்செய்தார்கள். அவைகளுக்கு மாறாக நமது சமயத்தைப் பிரசங்கிக்கவாவது, அவ்வாட்சேபங்களுக்குச் சமாதானஞ்சொல்லவாவது, இங்குள்ளவர்களுள் ஒருவராலும் முடியாமற்போயிற்று. தாங்கள் இங்கே எழுந்தருளிவரப்பெற்றுக்கொண்டேம். இனி, நாங்கள் பரசமயத்தவர்களால் ஆட்டுண்ணோம். தங்கள் வித்தியாசாலையிலே எங்கள்மீதிரங்கிச் சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்

வீர்களாயின், இம்மையிலே தீயவழியிற் செல்லா தூய்வேம்; மறுமையிலே நற்கதியையும் அடைவேம்'' என்று, விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டார்கள். கொடிகட்டி அன்னதானஞ் செய்வோனொருவனிடத்திலே ஏழை ஒருவன் வந்து, "நீர் கொடிகட்டி அன்னதானஞ்செய்கின்றீர் என்பதைக் கேள்விப்பட்டு, உம்மிடத்தில் வந்தேன். இப்போது, பசி என்னை மிக வருத்துகின்றது. ஆதலால், எனக்கு அன்னந்தருவீராக'' என்று வேண்டுவானாயின், அவ்வேழைக்கு அத்தாதா எவ்வளவு சந்தோஷத்தோடு அன்னத்தைக் கொடுப்பானோ, அதுபோல "ஆலமே யமுதமாக வுண்டுவா னவர்க்களித்துக்—காலனை யார்க்கண்டற்காக் காய்ந்தனை யடியேற்கின்று—ஞாலநின் புகழேயாக வேண்டு நான்மறைகளேத்துஞ்—சீலமே யாலவாயிற் சிவ பெரு மானேயென்றார்'' என்று பரசமயகோளரியாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் மதுரைச் சோமசுந்தரக்கடவுளை வேண்டிக்கொண்டபிரகாரமே, தாமும் பரமகருணாநிதியாகிய சிவபெருமானுடைய புகழை உலகத்திற்குப் பரப்புதலையே தமக்குச் சதாத்தியானமாகவுந் தொழிலாகவும் பூண்ட சைவப்பிரசாரகரும், தாமே சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்யவேண்டியிருக்க, இவர்கள் தம்மிடத்திலேவந்து சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்யுமாறு விண்ணப்பஞ் செய்தமையிற் சந்தோஷங்கொண்டு, சைவப்பிரசங்கம் என்

னுந் தேவாமிர்தத்தைச் சைவநூலுணர்ச்சியில்லாத அவ்வேழைகளுக்கு வார்த்தார். அதனால் அநேகர் சைவநூல் அறிவை மிகவிரைவிலும் எளிதிலும் அறிந்துகொண்டார்களென்பது அனுபவத்தினால் அறிந்த சத்தியம். அப்போது அவருக்கு வயசு ௪௭ ஆயிற்று.

௮. ஆறுமுகச்செட்டியாரால், வண்ணார்பண்ணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையின்பொருட்டு, தருமசாதனஞ்செய்யப்பட்ட நிலத்திலே கட்டப்பட்டிருந்த கூடம் பழுதடைந்தமையால், அந்நிலத்திலே பெரிதாயும் பெலமுள்ளதாயும் பிறிதொன்று கட்டநினைத்து, அது கட்டி முடிவுபெறும்வரையும் வித்தியாசாலைவைத்தற்காக வாடகைக்கு வாங்கப்பட்ட வண்ணார்பண்ணை வைத்தீசுரன்கோயில் நிலத்திலே ஒரு கூடத்தை பிரசோற்பத்திவருஷம் கட்டுவித்தார். மேற்படி வித்தியாசாலை அந்தத்தானத்திலேயே நடைபெற்று வருகின்றது.

இந்தப்பிரகாரம் சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்துகொண்டும், தமது வித்தியாசாலையைச் செவ்வையாய் நடாத்திக்கொண்டும் வருங்காலத்திலே, யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள உவெஸ்லியன்மிஷன் அங்கிலவித்தியாசாலையிலே இங்கிலிஷ்கற்ற சைவசமயப்பிள்ளைகளுளநேகர், விபூதி தரித்துக்கொண்டு பள்ளிக்கூ

டத்துட் பிரவேசித்தமையினால், அப்பள்ளிக்கூடத்தின் அதிபதியாகிய பாதிரியினால் வெளியே துரத்தப்பட்டார்கள். துரத்தப்பட்ட பிள்ளைகளெல்லாரும் பரசமயகோளரியுஞ் சுவம்தஸ்தாபகருமாகிய நாவலரிடத்திலே வந்து, "விபூதிதரித்துக்கொண்டு பள்ளிக்கூடத்துட் பிரவேசித்தமையால், பள்ளிக்கூடத்தினின்றும் நீக்கப்பட்டோம். விபூதி தரியாது போவேமாயின், பள்ளிக்கூடத்தினுட்பிரவேசித்துப் படிக்கும்படி விடப்படுவேம். ஆயின், சைவசமயிகளாகிய நாங்கள், அச்சமயத்திற்குரிய சிவசின்னமாகிய விபூதியை, தரியாதுபோதல் எங்களுக்குச் சம்மதமன்று. ஆதலால், தாங்கள் எங்கள்மீதிரங்கி எங்களுக்காக ஒரு அங்கிலவித்தியாசாலை தாபிப்பீர்களாயின், நாங்கள் எல்லாரும் வந்து கல்விகற்றுக்கொள்ளுவேம். அதுவாயிலாகப் புறச்சமயம் போதிக்கப்படுவதினின்றும் நீங்கிக்கொள்ளுவோம். சைவசமயிகளாகிய எங்கள்பொருட்டு இப்பெருநன்மையைச் செய்தல் வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டார்கள். ஒரு அங்கிலவித்தியாசாலையை நடாத்துதற்கு வேண்டியபொருள் ஒரு சிறிதுமில்லாதிருந்தும், பிள்ளைகள்கொடுக்கும் வேதனத்தைக்கொண்டும், கவர்ண்மேண்டாரிடத்திலே உதவிபெறலாமென்ற நம்பிக்கையைக்கொண்டும், பிரசோற்பத்தி௵ தைமீ (1872) "வண்ணார்பண்ணைச் சைவ அங்கில

வித்தியாசாலை" எனப்பெயர்கொண்ட ஓர் வித்தியாசாலையைத் தாபித்தார். அவ்வித்தியாசாலை பிள்ளைகளினுடைய வேதனத்தைக்கொண்டுந் தமது பொருள்கொண்டுஞ் சிலகாலம் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டது. பின்னர், பிள்ளைகளினுடைய வேதனங்குறைந்ததனாலும், சமீபத்தில் வேறு பள்ளிக்கூடங்களிருக்கின்றனவென்று போக்குச்சொல்லிக் கவர்ண்மெண்டார் உதவிசெய்யமாட்டோமென்று மறுத்ததினாலும், சைவசமயிகளுடைய உதவி சிறிதுமில்லாதிருந்ததனாலும், அதில்வைத்த ஊக்கத்தைக் கைநெகிழவிட்டார். விடவே, உபாத்தியாயர்களுட்சிலர் தங்களுக்குக்கிடைக்கும் வேதனம் முன்னையிலும் பின்னர் அதிகங் குறைந்தமையால் ஆங்கிரச வருஷத்திலும், சிலர் ஸ்ரீமுகவருஷத்திலும் பள்ளிக்கூடத்தைவிட்டு நீங்கினார்கள். சிலர் அற்பவேதனத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு தாதுவருஷம் வரையினுங் கற்பித்துக்கொண்டிருந்து, பிள்ளைகளில் அநேகர் இப்பள்ளிக்கூடத்திலே கவர்ண்மேண்டுப் பரீக்ஷை இல்லையென்று சொல்லிக்கொண்டு வேறுபள்ளிக்கூடங்களுக்குப் போகின்றதைக்கண்டு, அதிபதியவர்களிடத்திலே உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு வித்தியாசாலையைவிட்டனர். அப்போது அவருக்கு வயசு ௪௯ ஆயிற்று.

ஆங்கிரசவருஷத்திலே கோப்பாயிலும் புலோலியிலும் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைகள் தாபித்தார்.

அவைகளுள்ளே புலோலி வித்தியாசாலை அவ்வூர வர்கள் கொடுத்த பொருள்கொண்டு நடத்தப்படுகின் றது. கோப்பாய் வித்தியாசாலைக்குப் பொருள்சேராமையால் தமது வண்ணார்பண்ணைச் சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைப் பொருள்கொண்டு சிலகாலம் உபாத்தியாயரை நியோகித்து நடத்திவந்தார். இது நிற்க.

இற்றைக்கு ஏறக்குறைய ௫௰-வருஷகாலமாக நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயிற் கிரியைகள்யாவும் சிவாகம விரோதமென்று கண்டு, அக்கோயிலுக்குப்போகாது விடுத்திருந்தார். இப்படியிருக்குங்காலத்திலே, தங்கள்கோயிலுக்கு அவரையழைத்து அவரைக்கொண்டே தங்கள்கோயிலைத் திருத்துவித்தல் வேண்டுமென்றுகருதி, ஆங்கீரசஸூ ஆனிமீ அக்கோயிலார்கள் அவரிடத்திலே வந்து, "எங்கள்கோயிலிலே இற்றைத்தினம் தெய்வயானையம்மை திருக்கல்யாணப் படிப்புத்தினமாதலால், தாங்கள் எங்கள் கோயிலுக்கு வரல்வேண்டும்" என்றும், "தெய்வயானையம்மை திருமணப்படலத்துக்குப் பொருள்சொல்லல்வேண்டும்" என்றும் அவரை வேண்டிக்கொண்டார்கள். அப்போது அவர், "உங்கள்கோயில் சிவாகமத்துக்கு முழுவிரோதமாக நடத்தப்படுகின்றபடியால், நான் உங்கள் கோயிலுக்குவரேன்" என்று,

அவர்களுக்குச்சொன்னார். அவர்கள், "தாங்கள் சிவாகம சம்மதமென்று எவைகளைச் சொல்லுவீர்களோ, அவைகளையெல்லாஞ் செய்தற்கு யாதொருதடையுமில்லை" என்றுசொல்லி, அவரைத் தங்கள் கோயிலுக்கு அழைத்தார்கள். சிவாகமப்பிரகாரம் அக்கோயிலை நடத்துவிக்கலாமெனநினைந்து, அக்கோயிலுக்குப்போய் முற்கூறிய படலத்துக்குப்பொருள் சொல்லி, முடிவிலே கற்பக்கிரகத்திலே வேலாயுதப்பிரதிட்டை செய்து இருபுறத்திலும் தெய்வநாயகி வள்ளிநாயகி விக்கிரகங்களை வைத்துப் பூசித்தல் ஆகமவிரோதமென்றும், அவைகளைநீக்கிச் சிலாவிக்கிரகந் தாபித்தல்வேண்டுமென்றும் பிரசங்கித்தார்.

சிலாவிக்கிரகந் தாபித்தலும், கோயிலைப்பிரித்துக் கட்டுதலும், சிவதீக்ஷையுடையோரைக்கொண்டு பூசை செய்வித்தலுமாகிய இவைகளெல்லாம் அவர்களுக்குச் சம்மதமாயிருந்தமைபற்றி, அக்கோயிலதிகாரி ஆயிரங்கடிதம் அச்சிற்பதிப்பித்துப் பரப்பிச் சனங்களையழைத்து ஆங்கீரச௵ தைமீ ௪௨ சனிக்கிழமை ஒருசபைகூட்டி, அச்சபையிலே எழுந்துநின்று நாவலரை நோக்கி, "இச்சபையாரை இன்றைக்கு இங்கே யழைத்தகாரணத்தைப்பற்றி, தாங்களே இவர்களுக்குப் பிரசங்கித்தல்வேண்டும்" என்று வேண்டிக் கொண்டார். அவருடைய வேண்டுகோளின்படி சுப்

பிரமணியப்பெருமானுடைய இலக்கணங்களைப்போதி த்தபின்பு, சபையார்களைவிளித்து, அக்கோயிற் கிரி யைகள்யாவும் ஆகமவிரோதமென்றும், கற்பக்கிரக முதலியவைகளைப்பிரித்து ஆகமப்பிரகாரம் கருங்கல் லினாலே கட்டுவித்து விக்கிரகப்பிரதிட்டை செய்வித் தல்வேண்டுமென்றும், அதற்குவேண்டுந்திரவியம் நீங் களே உபகரித்தல்வேண்டுமென்றும், அவ்வாறுபகரி க்கப்படும் பொருள்கொண்டே திருப்பணிநடத்துத ற்கு ஒருசபை உங்களாலே தெரிவுசெய்யப்படல் வே ண்டுமென்றும், பிரசங்கித்தார். அப்போது அங்கிரு ந்தவருட் சிலர் திருப்பணிச்சபையாராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள். தெரிவுசெய்யப்பட்டபொழுது சனங்கள், "நாவலரவர்கள் இச்சபையி லொருவ ராயிருந்தாற்றான் கையொப்பம்வைப்போம்" என்றும், "கையொப்பப்பணந்தருவோம்" என்றும் தங்கள் அபி ப்பிராயத்தை வெளிப்படுத்தினார்கள். அவர் தாம் அச்சபையிலே சம்பந்தமுடையராய் இருத்தற்குச் சற்றேனும் பிரியமில்லாதவராயிருந்தும், அச்சபை யிலே தாம் ஒருவராய்ச் சேராவிட்டால் திருப்பணி நடவாமற் போய்விடும் என்னுங்கருத்தால் ஒருவரா யிருத்தற்குச் சம்மதித்தார். அதன்பின் சனங்கள் அவரையே சபாநாயகமாக வைத்துக்கொண்டு கை யொப்பஞ் சேர்த்தார்கள். அச்சமயத்தில் ஏறக்கு றைய ௬௫௲ - ரூபா வரையில் கையொப்பஞ் சேர்ந்

தது. அத்தொகையில் ௩௲-ரூபா வரையில் அறவிடப்பட்டது. சிலநாட்களின்பின் திருப்பணிச்சபையார் அப்பணத்தைக் கோயிலதிகாரியைச்சேர்ந்த ஒருவரிடத்திலேகொடுத்து "நீரே இந்தியாவிற்குப்போய்க் கருங்கற்கள் கொண்டுவரவேண்டும்" என்றுகேட்டுக்கொண்டார்கள். அவர் திருப்பணிச் சபையின் அக்கிராசனாதிபதியாகிய நாவலருடைய சிபாரிசுக்கடிதம் பெற்றுக்கொண்டு இந்தியாவுக்குப்போய், அத்தேசத்துக் கோயிற்றிருப்பணிகளுக்கும் கிடைத்திராத உயர்வாகிய கருங்கற்களைக் கருவூரினின்றும் அடிப்பித்துக் கொண்டுவந்தார்.

இவ்வருஷம் தாம் நெடுங்கால அனுபவத்தால் அறிந்த உண்மைகளைத்திரட்டி எழுதி, அதற்கு "யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை" எனப் பெயர்தந்து வெளிப்படுத்தினார். அப்போது அவருக்கு வயசு ௫௰ ஆயிற்று.

அடுத்த ஸ்ரீமுகவருஷம் சித்திரைமீ ௰௨௨ புதன்கிழமை வண்ணார்பண்ணைச் சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலையுபாத்தியாயரும், அவருடைய சீடர்களுள் ஒருவருமாகிய வி. சுப்பிரமணியபிள்ளை தேகவியோகமானார்.

நல்லூர்க்கந்தசுவாமிகோயிலிலே அவ்வருஷமகோற்சவம் நடக்கும்போது, அக்கோயிலார்கள் ரதோ

ற்சவதினத்துக்கு முதற்றினத்திலே "எங்கள் கோயிலிலே நாளைக்கு ரதோற்சவத்திருநாளாதலால், தரிசனத்தின்பொருட்டு வரல்வேண்டும்" என்று அவரையழைத்தார்கள். அதற்கு அவர் "உங்கள் கோயிலிலே கிராமசாந்தியிலும் தேர்த்திருவிழாவிலும் வைரவபூசையிலும் ஆடுவெட்டுகிறபடியால், நான் அக்கோயிலுக்கு வரேன்" என்றுமறுத்தார். மறுத்தபொழுது அவர்கள் "இனியொருபோதும் எங்கள் கோயிலிலே ஆடுவெட்டோம்", என்று அவருக்கு உறுதிமொழிசொல்லித்தங்கள்கோயிலுக்கு வரும்படிவேண்டினார்கள். அவருடைய உறுதிமொழியை நம்பி மற்றைநாட் கோயிலுக்குப்போனார். ரதோற்சவதினத்திலே ஆடுவெட்டப்படவில்லை. அதற்கு மூன்றாம்நாளிலே செய்யப்பட்ட வைரவபூசையிலும் வெட்டப்படவில்லை.

இவ்வருஷத்திலே வித்தியாசாலையிலே பிரசங்கங்கள் செய்துகொண்டும் வித்தியாசாலையின் முதல்வகுப்புப்பிள்ளைகளை ஒழிவுள்ளநேரங்களிலே படிப்பித்துக்கொண்டும், இரண்டாஞ்சைவவினாவிடை இலக்கணச்சுருக்கம் முதலியநூல்களைப் புதிதாகச் செய்துகொண்டும்,சிவராத்திரிபுராணம் சிவஞானபோதச்சிற்றுரைமுதலிய நூல்களைப் பரிசோதித்துக்கொண்டும் வந்தார். அப்போது அவருக்கு வயசு ௩௰௯ ஆயிற்று.

வண்ணார்பண்ணையிலுள்ள த. இராகவப்பிள்ளை கு.செல்வநாயகம்பிள்ளை என்னுமிருவராலே கட்டுவிக்கப்பட்ட நல்லூர்க்கந்தசுவாமிகோயிற் றெற்குவீதி மடத்திலே, பவ௵ வைகாசிமீ ௨௰௨ திங்கட்கிழமை மூலநட்சத்திரத்திலே, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் குருபூசையும், அக்கோயில் வசந்தமண்டபத்திலே பிரசங்கமுஞ் செய்யப்பட்டன. அப்பிரசங்கத்திலே திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் மூன்றாம்வயசிலே உலகமாதாவாகிய உமாதேவியார் பொற்கிண்ணத்திலே கறந்து சிவஞானத்தைக்குழைத்து ஊட்டிய திருமுலைப்பாலை உண்டமாத்திரத்திலே சிவாநுக்கிரகத்தினாலே பாடிய "தோடுடை யசெவி யன்விடை யேறியோர் தூவெண் மதிசூடிக்—காடுடை யசுட லைப்பொடி பூசியென் னுள்ளங் கவர்கள்வ—னேடுடை யமல ரான்முனை நாட்பணிந் தேத்தவருள்செய்த—பீடுடை யபிர மாபுர மேவிய பெம்மானிவனன்றே" என்னுந் திருவிருத்தத்தையே பீடிகையாக எடுத்து, அதன்பொருளை முன்னர்விளக்கிப் பின்னர்ச் சிவபெருமானுடைய திருச்செவிகள் இரண்டினுள் ஒன்றிலே சங்கக்குண்டலமும் மற்றையதிலே திருத்தோடுமிருக்க, பிள்ளையார் திருத்தோடணிந்த திருச்செவியைச் சிறப்பித்துப்பாடியது என்னை? என வினவி, அதற்கு அதிப்பிரபல நியாயங்களால் விடைகூறி முடித்ததுமன்றி, அத்திருப்பாட்டினுள்ளே இலை

மறைகாய்போல் மறைந்துகிடந்த வேதப்பொருளை யும் எடுத்து இனிதுகாட்டிப் பிரசங்கித்தார்.

கந்தசுவாமிகோயிற் றிருவிழாச்சமீபித்தபடியால், தேவாரத்திருக்கூட்டச் சிறப்பையும், தேவாரம்மு தலியவை திருவிழாக்காலத்திலே சுவாமிக்குப்பின் னாக ஓதுவதால் சனங்களுக்குண்டாகும் கடவுட்ப த்தியையும், இவ்வியாழ்ப்பாணத்துச் சனங்களுக்குக் காட்ட நினைந்து, திருவாவடுதுறையினின்றும் சில ஓதுவார்களை அழைப்பித்து, திருவிழாக்காலத்திலே அவர்களுக்கும் இங்குள்ளமற்றைச் சைவர்களுக்கும் தெற்குவீதிமடத்திலே சிலபுண்ணியவான்களைக்கொ ண்டு மாகேசுரபூசை செய்வித்து, சுவாமிவீதியிலே உற்சவங் கொண்டருளும்பொழுது, சுவாமிக்குப்பின் னாக அவர்களைக்கொண்டு தேவாரம் ஓதுவித்துக் கொண்டுவந்தார். இவர்கள் தமிழ்வேதமாகிய தே வாரத்தை ஓத, அதனைக்கண்ட பிராமணர் தாங்க ளும்வந்து, சுவாமிக்குப்பின்னாக வேதம் ஓதுவாரா யினார்கள். அவரும் விபூதி உத்தூளனஞ்செய்து, திரிபுண்டரந்தரித்துத் தலையிலே சிரமாலையும் கழுத்தி லே கண்டிகையும் கையிலே பௌத்திரமுந்தரித்து, யாவருக்கும் பத்தியைவிளைக்கத்தக்க சிவவேடப் பொலிவோடு திருக்கூட்டத்தலைவராய் நின்றார். அத் திருக்கூட்டத்தின் சிறப்பை என்னென்று சோல்

வோம்! எதற்கொப்பிடுவோம்!! ஆதியிலே சுப்பிர மணியப்பெருமானின் அவதாரமாய்விளங்கிய திரு ஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் ௰௬௲ - திருக்கூட்டத் தோடுதோற்றிய சிறப்புக்கொப்பிடலாம். இவ்வரு ஷத்திருவிழாவின் கிராமசாந்தியிலே ஆடுவெட்டா துவிட்ட இக்கோயிலார்கள், ரதோற்சவதினத்திற்கு முதற்றினமாகிய சப்பிரத்திருநாளிலன்று தேர்முட் டுப்பறிக்கும்போது சிலதுட்டருடைய சொல்லைக் கேட்டு, ஆட்டைவெட்டிவிட்டார்கள். தமதுமனச் சான்றிற்கும் கட்டுப்பாட்டுக்கும் தம்மையாட்கொண் டருளிய கலியுகவரதராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமா னுக்குப் பூசையுற்சவம் முதலியனவிதிக்கும் குமார தந்திரத்திற்கும் இதுவிரோதமாதலால், அன்றுதொ டுத்து அக்கோயிலுக்குப்போகாது விட்டார். பொது நன்மையை விரும்பி அக்கோயிற்குற்றங்களை எடுத் துக்காட்டிச் சிலபத்திரிகைகள் எழுதி அச்சிற்பதிப் பித்து வெளிப்படுத்திவிட்டார். கோயிலார்களும் வேறுசில கலகப்பிரியர்களும், சிலபுறச்சமயத்தவர்க ளைக்கொண்டும் சிலதுட்டரைக்கொண்டும் அப்பத்தி ரிகைகளிலே சொல்லப்பட்டவைகளுக்கு ஒருசிறி தும் நியாயமில்லாத சிலபத்திரிகைகளை, எழுதுவித் து வெளிப்படுத்திவிட்டார்கள். அவைகள் நியாய மில்லாதவைகளாயிருந்தன் மாத்திரத்தில் அமையா

து, நமது சைவசமயக்கடவுளைத் தூஷித்தலும் புறச்சமயக்கடவுளைப் புகழ்தலுஞ் செய்தன. கோயிலார்கள் முன்கையொப்பம் வைத்தவர்களிடத்தும் மற்றவர்களிடத்தும் பொருள்பெற்றுத் திருப்பணியை நடத்தலாமென்று நினைத்துப் பலமுறை முயன்றும் தங்கருத்துச் சித்திபெறுமைகண்டு வாளாவிருந்தனர். அப்போது அவருக்கு வயசு ௫௨ ஆயிற்று.

அடுத்த யுவ தாது ஈசுர வெகுதானியவருஷங்களிலே நன்னூல் விருத்தியுரை, நைடதவுரை, திருவிளையாடற்புராணம், நன்னூற்காண்டிகையுரை முதலிய நூல்களைத் திருத்துவதிலும், சிவபூசாவிதி, அநுட்டானவிதி (ந) குரு சிஷ்யக்கிரமம், பூசைக்கிடம் பண்ணும்விதி, சிராத்தவிதி, தருப்பணவிதி, போசனவிதி, தமிழ்அகராதி, தமிழ்சம்ஸ்கிருதஅகராதி, தமிழ் இங்கிலிஷ் அகராதி முதலியநூல்களைப்புதிதாய் எழுதுவதிலும், சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்தலிலுந் தங்காலத்தைப்போக்கினூர்.

தாது௵ புட்டாதி௴ பருத்தித்துறையைச்சார்ந்த புலோலிச் சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலையிலே, கல்விகற்கும் பிள்ளைகளைப் பரீக்ஷிக்கப்போயிருந்தபோது, அ. சிவசம்புப்புலவர்பாடிய பாடல்கள் வருமாறு:—

வெண்பா.

ஆறுமுகநாவலன்சீரான்றதமிழ்க்காவலன்மெய்
வேறுபடும்பொய்மதத்தோர்மேவலன்றன்—வீறுபுகழ்ச்
சைவப்ரகாசவித்தியாசாலைமிகவோங்கிடுக
வெவ்வெப்பகலுமினிது.

விருத்தம்.

ஆறுமுகநாவலனுமறிஞர்கோனு
லணிதிகழும்புலோலியினிலமைக்கப்பெற்ற
வேறுபுகழ்க்கழகத்திற்கற்குமைந்த
ரிருஞ்சபையிற்காட்டியநூலியல்புமுற்ற
ஆறுமகிழ்வொடுதெரிந்தாமிவருக்கிவ்வா
றொருசின்னாளினிற்றேற்றமுதிப்பச்செய்த
மாறுபெருமதிக்குரவர்முயல்வையின்னும்
வளர்த்திடுதல்சிவன்கருணைமாண்பதாமே.

ஈசுரஹு புரட்டாதிமீ மேற்படி வித்தியாசாலைப் பரீக்ஷைக்குப்போயிருந்தபோது அ. சிவசம்புப்புலவர் சொல்லிய பாடல்கள் வருமாறு:—

வெண்பா.

சைவமதமாதுந்தமிழ்மாதுமாட்டுகந்த
தெய்வசபையைப்புலமைச்சீர்வாய்ந்த—மெய்வளரு
மாறுமுகநாவலனுமான்றபெரும்புண்ணியனு
லேறியகல்லூரியென்பதென்.

கலிவெண்பா.

ஆரூர னும்புகலி யாப்தனுமெய்ந் நாவரசுஞ்
சீரூரும் வாதவூர்த் தேசிகனும் பேரூரும்
பொன்னா டொருசிறிய புன்னா டெனப்புரியுந்
தென்னாடு காத்தசெங்கோற் சீரியரு முன்னாடு
மூத்த வறிவினரு முச்சங்கப் பாவலரும்
வாய்த்தமர பாேனாம்பி மன்னவைத்த வேத்துதகைச்
சைவமத முந்தமிழும் பின்னா டனிபுரக்குஞ்
செவ்வியரில் லாமற் றிறம்பலுறுஞ் செவ்வியிடைக்
குன்றெறிந்த செவ்வேற் குகனருளோ தென்புலியூர்
மன்றுகிழ வோனருளோ வாய்த்தவவை நன்றுபெற
நாம்பன்னாட் செய்துவைத்த நற்றவத்தா லென்றுலகின்
மேம்படுநல் லோர்கைசிர மேலேற வேம்பலுறீஇ
யுப்புமுலகு முளவளவும் வாழ்க வெனச்
செப்பிடுமெய் வாழ்த்தென் றிசைவிழுங்க வொப்பினல்லூர்
நண்ணியசீ ராறுமுக நாவலனா மொண்படிவப்
புண்ணியனா லின்பப் புலோலிநகர்க் கன்னிலவுஞ்
சாலுநய வாய்மைபெறூஉஞ் சைவப்ர காசவித்யா
சாலையிடைக் கற்குந் தனயர்பால் வாலியச்
ராரணமோ கோவையோ வந்தாதி யோநிகண்டோ
சீரணவுஞ் சுத்த சிவாகமமோ பேரணவுங்
காவியமோ வாய்ந்த கணக்கோ விலக்கணமோ
தூவியநூ னீதித் துறைகளோ தாவியலாத்
தக்க புராணமோ தர்க்கமோ நாணாளும்
பக்குவமாய் வீறிப் பலிக்கவுநம் மக்கடமைக்

கானலைநீ ரென்னுங் கருத்தாற் பிறபுலத்தி
னேனலைய வைத்தீ ரெமரங்காள் — ஈனமிலாக்
கல்விசில வாண்டுமுள காண்மினெனிற் சைவபத்திச்
செல்வமுண்டோ மெய்ந்நூற் றெளிவுண்டோ — நல்வளஞர்
சன்னல்கைக்குங் கையாது காணிம்ப மென்பாரை
யிந்நிலத்திற் கண்டவர்கள் யார்.

ஈசுரவருஷத்திலே மழைகுறைந்தமையால் சோழ தேசம் பாண்டிதேசங்களிலும், இலங்கையிலும் முன் வருஷங்களைப்போல நெல்விளைவில்லை. இதனால் யாழ்ப்பாணத்திலும் பஞ்சமுண்டாயிற்று. அதனைக்கண்ட **நாவலர்** தமதுகையாற் சிறிது பொருளுதவி, சில புண்ணியவான்களைக்கொண்டு ஏழைகளுக்குக் கஞ்சி காய்ச்சி வார்ப்பித்தார். பஞ்சம் நீங்கும்வரையும் இந் நன்முயற்சிக்கு உதவிசெய்து, அத்தருமத்தைநடத்து வோர் இலராதல்பற்றி, அத்தருமத்தை விட்டுவிடும் படி நேரிட்டது. அச்சமயத்தில் கல்வி, செல்வம், கொடை முதலியவற்றிற் சிறப்புற்றோங்கிய அத்துவ க்காத்தாகிய கி. விறிற்றோ (Advocate C. Brito.) கொழும்பினின்றும் யாழ்ப்பாணம்வந்திருந்தார். அப் பொழுது, ஏழைகள் பசியினால் வருந்துதலையும், அவ ர்களுக்குக் கஞ்சிவார்த்தல் இல்லாமற்போதலையுங் கண்டுங் கேட்டு மறிந்தவராகிய இப்பிரபு, தம்பொரு ள்கொண்டு சிலநாள்நடத்திவந்தார். அதன்பின் சில பிரபுக்களையழைத்து, ஒரு கூட்டங்கூட்டி, அதற்குக்

"கஞ்சித்தொட்டிக்கூட்டம்" எனப் பெயர்தந்து, அக்கஞ்சித்தொட்டி நிலைபெறும்பொருட்டுப் பொருள் சேர்த்து, கஞ்சிவார்த்தலையொழித்து, அன்னங் கறி கொடுக்கும்படி ஏற்பாடுகளைச்செய்தார். அது ஆடிமாசம் முதல் தைமாசமிறுதியாகிய எட்டுமாசங்களாக நடத்தப்பட்டது. தைமாசத்திலே மழை எங்கும்பெய்து, தானியமுதலியவைகள் மிகவிளைந்தமையால், ஏழைச்சனங்களெல்லாம் துன்பநீங்கி இன்பமுற்றார்கள். அப்போது கஞ்சித்தொட்டி நிறுத்தப்பட்டது. அத் தருமத்துக்குச் சேர்ந்ததொகையிலே செலவழித்துஎஞ்சிய தொகை ஏறக்குறைய ௭௱-ரூபா வரையில் யாழ்ப்பாண ஒறியன்றல்வங்கியில் (Jaffna Oriental Bank.) கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இது நிற்க.

ஈசுர௵ தை௴ இலங்கைத் தேசாதிபதி யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்தபோது, யாழ்ப்பாணத்தாருக்கு அத்தியாவசியகம் வேண்டற்பாலனவாகிய சில விஷயங்களைக்குறித்து, ஒரு விண்ணப்பம் பண்ணியிருந்தார்.

வெகுதானிய௵ புரட்டாசி௴ மேற்படி வித்தியாசாலையிலே கல்விகற்கும் பிள்ளைகளைப் பரீக்ஷித்துச் சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்தபோது, அ. சிவசம்புப் புலவர் சொல்லியபாடல்கள் வருமாறு:—

வெண்பா.

சைவப்ர காசவித்யா சாலையிதிற் கற்பினுறூஉ
மெவ்வெப் பயனு மெனக்கேட்டுந்—தெய்வச்சீர்
அற்றகழ கந்தோறு மன்னோதங் காதலரைப்
பெற்றவர்விட் டாரென் பெற.

எங்கெங்குஞ் செந்தமிழ்நூ லெங்கெங்குஞ் சைவமத
மெங்கெங்கும் பத்திநெறி யேறியவே—யெங்கெங்கு
நண்ணியசீ ராறுமுக நாவலனல் லைப்பதிவா
ழண்ணலுளத் தின்கருணை யால்.

கலித்துறை.

முன்னாடு நால்வர் முதலாப்தர் தென்னன் முதன்மன்னவர்
பன்னா ளினிது வளர்த்தமெய்ச் சைவமும் பைந்தமிழும்
பின்னாளி னாறு முகநா வலனெம் பெருந்தகையோன்
றன்னாலவ் வாறு நிகழக்கண் டோமிது தான்வியப்பே.

காவலர் வைகியென் செல்வர்கள் வாழ்ந்தென் கலைஞர்பிற
ரோவற வைகியென் மற்றவர் வைகியெ னுண்மைத்தொன்
லாவலிற் கற்பவர் பாலெளி தூட்டிடு மாறுமுக [னா
நாவல னாரிருந் தாலுயிர் யாவுக்கு நற்சுகமே.

விருத்தம்.

நன்றுசெயுங் கருத்தினிரே னவையில் சீர்த்தி
நல்லைநக ராறுமுக நாவலன்றான்
பொன்றிலருந் தமிழ்பொன்றும் சைவம் பொன்றும்
பொன்றிடா மேபுரிவார் புவிக்கணில்லை

யென்றுமுணர் வீரிவனை யூழி மட்டு
மீண்டிருத்தி யருளெனவுற் றிரந்துமாழை
மன்றனடித் துணையில்வரங் கிடப்ப வின்னே
வம்மினோ நமரங்காண் மறுக்கலீரே.

மாறுபடு கத்துகைப்பொய் மதங்க ளாய
வல்லிருண்முற் றும்வெருவி மடிந்துவீழ
வாறுமுக நாவலனு மலரி வான்மை
யருப்பிரசங் கச்சுடரோ டணையவாய்ந்த
பேறுடைய தெனிற்றொல்லைப் புலோலி யூரிற்
பிறங்கியகல் லூரியிதிற் பிரிவுறாமற்
றேறுமகிழ் வொடுகற்குஞ் சிறுவ ரின்னுந்
திருந்துவரென் பதற்கையஞ் சிறிதுமின்றே.

அப்போது ம. முத்துச்சுவாமிக்குருக்கள் சொல்லிய பாடல் வருமாறு:—

பஃறொடைவெண்பா.

சீரேறு நல்லைத் திருநல்லை யென்றுலகிற்
பேரேறு தெய்வப் பெரும்பதியி னேரேறு
கங்கா குலமாங் கவின்றிலகும் வான்பரவை
மங்கா துதித்து வளர்பதியாம் பொங்குபுகழ்ப்
பாவலர்கள் போற்றும் பண்பேறு மாறுமுக
நாவலனென் றேயுரைசெய் நல்லறிஞ னவனுடன்
புந்தியெனு மந்தரத்தாற் பூரணமாம் பல்கலையென்
சிந்து விளைமதித்துச் செம்பொருளாம் புந்திமகிழ்

செவ்வியதோர்பேரமுதத்தீஞ்சுவையைத்தேர்ந்தெடுத்தாங்
கவ்வியமில் சிந்தை யரும்புலவர்க் கெவ்வமிலா
நேயமுட னூட்டியே நெஞ்சை மகிழுவித்தான்
றூயனையன் றண்ணளியான் றான்.

அப்போது அ. வேன்மயில்வாகனர்சொல்லிய பாடல்கள் வருமாறு:—

கலித்துறை.

வரமுடை யாறு முகநா வலனெனு மாமுகில்போய்ப்
பரமுடைக் கல்வி யெனுங்கடல் வற்றப் பருகிவந்தே
யுரமுடைப் பூதல மாந்தர்த நெஞ்ச வுயர்செறிவிற்
றிரமுடைப் போதனை யாமழை தூய்ச்சிவந் தேக்கியதே.

விருத்தம்.

ஆறுமுக நாவலன்சீர் கேட்டே யஞ்சி
யருந்தமிழ்சே ரகத்தியனும் பொதியஞ் சார்ந்தான்
வீறுடைய சேடனும்பா தலம்போய் வீழ்ந்தான்
வேறுள்ள புலவரெல்லாம் வெருவி நின்றார்
பேறுடைய விவர்பெற்றி யிவ்வா றென்னிற்
பெருமைசேர் பசுபதியைப் பேணு ராகி
மாறுபடத் திரித்துணர்ந்து பசுவைப் பேணு
மாந்தரெல்லா மென்செய்வா ராள்வா ரன்றே.

வெண்பா.

சீரேறு நல்லைநகர்த் தேசிகனு நாவலனார்
நாரேற நாமுன்செய் நற்றவத்தால்—நேரேறப்
போந்திலரேற் சைவமெங்கே பூதியெங்கே கண்டியெங்கே
யேந்துபுக ழைந்தெழுத்தெங் கே.

அவ்வித்தியாசாலையிலே அம்மாசம் ௨௯௳ சைவப் பிரசங்கஞ் செய்தருளியபின் ஒரு பெருமழைபெய்தது. அப்போது அ. சிவசம்புப்புலவர்சொல்லிய பாடல் வருமாறு:—

கலித்துறை.

அன்பர்கண் ணீர்மழை யுஞ்சிவ ஞானர்மெய் யருண்மழையு
மன்பிர பந்த மழையும் பிரசங்க மாமழையுங்
கொன்புனை நீலப் புயலின் மழையுங் கொடைமழையு
மின்பொடு மல்கப் புலோலிமெய் வாழ்வினி லேறியதே.

அப்பொழுதுசெய்த பிரசங்கங்களொன்றிலே, புறச்சமயமாகிய சமணசமய வழி ஒழுகிய செட்டிச்சியாகிய கண்ணகையைத் தெய்வமென வணங்குதலும், அம்மாத்திரத்தினில்லாது சிவகுமாரர்களாகிய விக்கினேசுரக்கடவுளையும், சுப்பிரமணியக்கடவுளையுங் கண்ணகையினிருபக்கத்திலும் வைத்து இவர்களோடு அக்கண்ணகையைச் சமத்துவப்படுத்திப் பூசித்தலும் அதிபாதகமென்றும், இப்படிப் பூசிப்பவர்களும் வணங்குபவர்களும் யாதொருபயனையும் அடையமாட்டார்களென்றும், பயனையடையாமை மாத்திரத்தினில்லாது அச் சிவகுமாரர்களுடைய கோபத்துக்கு இவர்கள் இலக்காவார்களென்பது சத்தியமென்றும், இக்கண்ணகையின் சரித்திரமும், இக்கண்ணகையின் கணவனாகிய கோவலன் சரித்திரமும் இலக்கியங்களுளொன்றாகிய

சிலப்பதிகாரத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதென்
றும் விரித்துப்பிரசங்கித்தார். அங்கே சிலநாளிரு
ந்து மீட்டும் யாழ்ப்பாணம்வந்தார். அவ்வருஷம் பங்
குனிமாசத்தில் சுரத்தாற் பீடிக்கப்பட்டு இருந்தார்.
அப்பொழுது அவரைத் தரிசிக்க வந்தவர்கள் அவரு
டைய அசௌக்கியத்தைக் குறித்துத் துக்கப் படும்
பொழுதெல்லாம், சரீர நிலையாமையைக்குறித்துப் பல
வாறாகச்சொல்லி, அவர்களைத் தைரியப்படுத்துவார்.
அச்சுரம் சிலநாட்களில் நீங்கிவிட்டது. அப்போது
அவருக்கு வயசு ௫௬ ஆயிற்று.

சைவசித்தாந்த சமயாசாரியராகிய திருஞானசம்ப
ந்தமூர்த்திநாயனார் சிவசாயுச்சியமடைந்த திருநக்ஷத்
திரமாகிய வைகாசிமாச மூலநக்ஷத்திரத்திலே வண்
ணார்பண்ணைச் சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலையிலே சை
வப்பிரசங்கஞ் செய்தபோது, பிரசங்கத்துக்கு வந்தி
ருந்த சனங்களைவிளித்து "நான் உங்களிடத்தே கைம்
மாறுபெறுதலைச் சிறிதுமெண்ணாது, நம்சமயத்தவர்க
ளோடும் புறச்சமயத்தவர்களோடும் பெரும்பகையை
யெடுத்து, முப்பத்திரண்டுவருஷகாலமாக உங்களுக்
குச் சைவசமயத்துண்மையைப் போதித்துவந்தேன்.
எனக்குப்பின் சைவசமயங் குன்றிப்போமென்று பா
திரிமார்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆதலால், நான் உயி
ரோடிருக்கும்போதே உங்களுக்காக ஒரு சைவப்பிர
சாரகரைத் தேடிக்கொள்ளுங்கள். இன்னும், என்

னைப்போலே படித்தவர்களும் சன்மார்க்கர்களுமாய் அநேகர்வருவார்கள். ஆனால் உங்களுடைய வைவைக் கேட்டுக்கேட்டு கைம்மாறுகருதாது சமயத்தைப்போதிக்க என்னைப்போலே ஒருவரும்வரார்" என்று அவர்களுக்குச் சொல்லியருளினார்.

பிரமாதி௵ கார்த்திகைமீ ௰௮௳ செவ்வாய்க்கிழமையிரவு அவருக்கு அசௌக்கியங்கண்டது. மற்றைநாள் ஸ்நானம்பண்ணக்கூடாதிருந்தமையால் வேதாரணியத்துச் சைவாசாரியர் ஒருவரால் அவருடைய பூசைசெய்யப்பட்டது. அப்போது தாம் அந்தரியாகஞ்செய்து, புறமண்டபத்தினின்று புஷ்பாஞ்சலித்திரயஞ்செய்து இருந்தனர். மற்றைநாளும் அவ்வாறேசெய்தனர். மற்றைநாள் அந்தரியாகஞ்செய்து, புறமண்டபத்தினின்று பூக்களைக் கைநிறைய ஏற்று, அப்பூக்களை ஒவ்வொன்றாக எடுத்து, தமது சிரசிலே போட்டுக்கொண்டு, அஞ்சலிசெய்து, திரும்பிவந்து சயனத்தின் மீதுபடுத்தனர். அன்றிராத்திரி ஐந்துநாழிகைவரையில் அறிவிற் சற்றேனும் பேதமில்லாதவராயிருந்து தேவாரமுதலிய அருட்பாக்களை ஓதும்படி கட்டளையிட்டு, அவைகளோதப்படும்போது சிதம்பரம், காசி, மதுரை, திருச்செந்தூர்முதலிய புண்ணியதலங்களின் விபூதியணிந்து, உருத்திராக்ஷம்பூண்டு, கங்காதீர்த்தமுட்கொண்டு, கைகளைச் சிரசின்மேற்குவித்து, உயிர்க்குயிராயுள்ள சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிலே

சிந்தைவைத்து, தமது ஐம்பத்தாறும்வயசும் ௰௧-ம் மாசமுமாகிய பிரமாதிவருஷம் கார்த்திகைமீ௳ ௨௧௨-சுக்கிர வாரமும் மகநக்ஷத்திரமும் சத்தமிதிதியும் கூடிய புண்ணியகாலத்திலே, இரவு ௰ நாழிகையிலே ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமானுடைய குஞ்சிதபாத நிழலை யடைந்தார். இருபத்திரண்டாந் தேதியாகிய சனிக்கிழமை அவருடைய திருமேனி விபூதி உருத்திராக்ஷமுதலிய சிவசின்னங்களாலும், பிறவற்றாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, மிகச் சித்திரிக்கப்பட்ட பூந்தேரின்மேல் ஏற்றப்பட்டு, எண்ணில்லாத சைவசமய பக்தர்கள் சூழ்ந்துசெல்ல, அருட்பாக்களை ஓதுவார்களோதிக்கொண்டுவர, வனத்தின்கண்ணே கொண்டு போகப்பட்டு, அங்கே வரணி கரணவாய் ஆதீனத்தார் முன்னிலையில் வேதாரணியத்துச் சைவாசாரியரால் சமயவிசேட நிர்வாண அந்தியேட்டிகள் செய்யப்பட்டு, அன்றிராத்திரி எட்டுநாழிகைவரையில் பரியளமிகுந்த சந்தனப்பூம்பள்ளிமிசைத் தருவித்துத் தகிக்கப்பட்டது. பாஷாண ஸ்தாபனம்முதலிய கிரியைகளும் முறையே செய்யப்பட்டன.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றிற்று.

ஆறுமுகநாவலன்றிருவடிவாழ்க.

☞ தமிழ்நாட்டிலுள்ள சைவசமயிகளை ஈடேற்றும்பொருட்டுத் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய சற்குருநாதசுவாமிகள்என்னும் திவ்வியதிருநாமத்தையுடைய **ஸ்ரீலஸ்ரீ. ஆறுமுகநாவலர்** அவர்கள் கார்த்திகைமாசத்து மகநக்ஷத்திரத்திலே விதேகமுத்தி யடைந்தார்களாதலின், அவர்களிடத்தே கல்வி கற்றுக்கொண்டவர்களும், அவர்களாலே தாபிக்கப்பட்ட சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைகளிலே கல்வி கற்றுக்கொண்டவர்களும், அவர்களுடைய பிரசங்கங்களாலும், புத்தகங்களாலும், பத்திரிகைகளாலும் பயனை எய்தினோர், எய்துகின்றோர், எய்துவோர்களுமாகிய எல்லோரும், அம்மாச நக்ஷத்திரத்திலே அவர்பொருட்டுக் குருபூசை செய்யத்தக்கது. இன்னும் அவர்களை நினைப்பிக்கும்பொருட்டுத் தங்கள் தங்கள் வீடுகளிலே அவர்களாலே செய்யப்பட்ட புத்தகங்களை வாங்கிவைத்து வாசிக்கத்தக்கது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:*:—

வேதாகமோக்த சைவசித்தாந்தப் பிரவர்த்தகரும், சிவாகமவிற்பன்னரும், திருநெறித்தமிழாகிய தேவார திருவாசகங்களின் உண்மைப்பொருளுணர்ந்தவரும், இலக்கண விலக்கியக்கடலை நிலைகண்டுணர்ந்தவரும், சிவனடியாரைச் சிவனெனமதிக்கும் மெய்யடியாரும், தமிழ்நாடெங்கும் நல்லறிவுச்சுடர்கொளுத்தி மெய்யறிவை ஊட்டிய சைவாசாரியரும், நிருவாணதீக்ஷிதரும், நைட்டிகப்பிரிமசரியவொழுக்கத்திற் றவறாதவரும், சைவப்பிரசங்கமென்னும் விடாமழையைப் பொழியுந் திருவாயையுடையவரும், காலந்தோறுஞ் சிவனடியாருக்குத் திருவமுதுகொடுக்குஞ் சைவப் பிரபுவும், பரசமயவிருளை ஓட்டெடுக்கச்செய்த பரமாசாரியரும், சிவஞானநூல்களை ஓதல், ஓதுவித்தல், கேட்டல், கேட்பித்தல், கேட்டதைச் சிந்தித்தல் என்னும் ஞானயாகஞ்செய்தவருமாகிய ஸ்ரீ@ஸ்ரீ. ஆறுமுக நாவலரவர்கள், ஸ்ரீசிதம்பர நடராஜப்பெருமானுடைய குஞ்சிதபாதநிழலை யடைந்தபொழுது, சொல்லப்பட்ட செய்யுட்கள் வருமாறு:—

சென்னபட்டணம்:

ம: ௱. ௱. ஸ்ரீ

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை.

———:*:———

விருத்தம்.

வேதம்வலி குன்றியது மேதகுசி வாகம
  விதங்கள்வலி குன்றி னவடற்
சூதன்மொழி மூவறுபு ராணம்வலி குன்றியது
  சொல்லரிய சைவ சமயப்
போதம்வலி குன்றியது பொற்பொதிய மாமுனி
  புகன்றமொழி குன்றி யதுநம்
நாதனிணை ஞாலமிசை நாடரிய ஆறுமுக
  நாவல ரடைந்த பொழுதே.

வெண்பா.

நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலர்பி றந்திலரேற்
சொல்லுதமி ழெங்கே சுருதியெங்கே—எல்லவரும்
ஏத்தும்பு ராணுக மங்களெங்கே ப்ரசங்கமெங்கே
ஆத்தனறி வெங்கே யறை.

சிலேடைக்கலித்துறை.

தகைசேர் தமிழ்க்குத் தனிமுதல் வன்கந்த வேள்குமர
னகுவே றலமிசை யான்புல வோன்குரு நல்லையறு
முகநா வலனர ஞர்க்கினி யான்புகழ் மொய்ம்பனிம்பர்
இகல்சூர் மதப்பகை செற்றீச ஞருல கெய்தினனே.

நக்ஷத்திரவெண்பா.

காா்த்திகைமா தத்துமகங் காசினிக்குச் சைவநிலை
சேர்த்திப் பரசமயஞ் சேதித்துச்—சீர்த்திமிக
மேவுதமிழ் தந்தகந்த வேணல்லூ ராறுமுக
நாவலர்வீ டுற்றதிரு நாள்.

குறள்.

நாயனார் நாற்குரவர் நாவலர்தென் ஞாலமுய்ய
மேயினா ரீசனருண் மேல்.

உடுப்பிட்டி:

ம. ள. ள. ஸ்ரீ

அ. சிவசம்புப்புலவர்.

———:*:———

நேரிசைவெண்பா.

தேவரசு மெய்ந்நூற் றிறம்பலவு மாருயிருக்
காவலினாற் போதித்த வாறுமுக—நாவலனார்
சீர்முகத்தைக் கண்டவர்க டேண்டிரைப்பூ மண்டலத்தில்
யார்முகத்தைக் காண்ப தினி.

கற்றார் பிறரெல்லாங் காசினிப்பொய் வாழ்விலலைந்
துற்றார் செயற்பால வுன்னாராய்—முற்றார்
நயத்தகைய வாறுமுக நாவலனே யென்றுஞ்
செயத்தகைய செய்தான் றெளிந்து.

எழுபத்திரண்டுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தருமேவு பொன்னுலக நிகரான நல்லைத்
　　தலத்திலமர் சிந்தாமணி
சாலப்பன் றட்கந்த வேள்செய்து வைத்தவொண்
　　டவவித்தின் வந்தவிளைவு
சான்றமை துரைச்சங்க மூன்றுமிங் கொன்றாய்த்
　　தலைப்பட்ட பெரியசங்கஞ்
சம்புபூ சாநியம மேத்திய நயிட்டிகந்
　　தவறாப் பிரமசாரி
சம்ஸ்கிருத பாஷா வியாகரண சித்தாந்த
　　தர்க்கவே தாந்தநிலையந்
தளையுறும் பதிபாச பசுலக்ஷ ணப்ரபல
　　சைவாக மப்பொக்கிஷஞ்
சார்ந்தவர் தமக்கரிய நுண்பொருட் குவைதருஞ்
　　சகலசாஸ் திரசாகரஞ்
சத்யசிவ தர்மணித் தீக்ஷாவி சிட்டவா
　　சாரியச மூகதிலகந்
தண்டமிழ்ப் பாவையை முகந்துயிர்ப் பயிர்களைத்
　　தழைவித்த பருவமேகந்
தமிழ்நிலக் கனகவட பர்வத முகட்டிற்
　　றயங்குமா ணிக்கதீபந்
தன்னுணை வழியினிற் பச்சைவ நாட்டையொரு
　　தனிபுரந் திடுமெயரசு
தழனிரைய வாய்ப்புகுத் திடுமிதர சமயத்
　　தமத்தினைப் பருகுமென்றாழ்.

மருமேவு வெண்கமல வாணிநட மகலா
மகத்வப்ர தாபமன்றம்
வழிவழித் தலைநின்ற பரமாப்த பரசிவ
மதாசார தெய்வசொருப
மாதவநன் மாணவகர் நெஞ்சகக் கோயிலில்
வளர்ந்திடுஞ் சேமவைப்பு
மாணிக்க வாசகர் முதற்குரவ ரோடறிஞர்
வாழ்த்தியேத் தியமெய்க்குரு
வாடும் பசிப்பிணிக் கறுசுவையு ணுத்தினம்
வழங்கிடுங் காமதேனு
வள்ளன்மை யொழியா திலங்குமா டம்பர
மகாராச ராசபிரபு
மதுரப்ர சங்கவமிர் தத்தினு லுலகத்தை
வாழ்வித்த சற்பாத்திர
மாண்புபெற முற்றியுண் ணெகிழ்ந்தின்ப மாமது
வழிந்திடும் பத்திக்கனி
வந்திரப் பவர்குறை கிளக்கமுன் வேண்டுவ
மகிழ்ந்துதவு பாரிசாதம்
வாலறிவி னோருட் பாடனற வொழுகுறூஉ
மணிவளப் பூர்ணகும்ப
மண்டல மெலாம்பெரிது மேற்கொளமெல் கிக்குளிரு
மங்களசு கந்தபுஷ்பம்
வரசாது சனசங்க பூச்யபூ ஷணநடுவில்
வாய்ந்தநா யகரத்தினங்;

கருமேவு முயிர்களுக் கானந்த மெய்ந்நிலைமை
காட்டிய தெருட்ப்ரகாசங்
கவினும்வீ ணுபுர மகீபதி சிரத்திநெளிர்
காஞ்சன மணிக்கிரீடங்

கல்லூரி யூர்தொறு மமைத்துச் சிறூர்க்கினிய
  கல்வியமு தூட்டுமென்னை
கற்பியல் வழாவகை நிரம்பிய வியுற்பனக்
  கவிஞருக் கிருகண்மணி
காதலிற் பலகாலு மோடிமெய்க் கல்விக்
  கடற்கரைகள் கண்டவங்கங்
கங்கா குலப்புனித க்ஷீரோ ததித்தலைக்
  காண்டகவுதித்தமதியங்
கலபமயி லூருமெம் மான்புகழ்ப் பணிகளமர்
  கதிர்செயு மணிப்பேடகம்
கலைஞராம் பொன்னுயர்வு தாழ்வுக டெரித்திடுங்
  காமர வரஞ்சியாணி
கலகப்ர சங்கவிப சங்கமிட லெஞ்சிக்
  கலங்கச்செய் விசயசிங்கங்
கனிவுடைச் செந்தமிழ்க் கலைதலை யெடுத்துக்
  களிப்புறச் செய்தவழுதி —
கமையறி வடக்கமுத லாஞ்சிகர முடனெழூஉங்
  கனசுகுண மாபூதரங்
காவலர்க ளேனையர்கள் காணிக்கை யொடுநிதங்
  கைதொழுந் தேவாலயந்;

திருமேவு மன்னவர் தமக்குமுத் யோகத்
  திறந்தேற்று மதியமைச்சு
[illegible] மானமுஞ் சமயாபி மானமுஞ்
  [illegible]யாமல் வாழ்ந்தவாழ்வு
[illegible]வர் செயுங்குறையை யன்றே மறந்திடுஞ்
  [illegible]சுத் தித்தயாளு

திகழ்நாத பரியந்த விளைவெலா முடியத்
 தெளிந்திடும் பெரியயோகி
தேற்றுறும் போதனு நியமசா மர்த்திய
 சிரேட்டசன் மார்க்கபீடம்
திரிபகல நூலுரைகள் பலவுலகு வந்திடச்
 செய்தவதி யூகசாரஞ்
சிற்றம் பலத்தாடு மானந்த நாடக
 தியானபுண் ணியஸ்ரீமு
ஸ்ரீயாறு முகநா வலன்வரசு காணுபூ
 தித்தகைய சைவமுதல்வன்
செறிதரும் பிரமாதி வற்சரத் தேன்மதித்
 தேதியிரு பத்தொன்றினிற்
செயசுங்க வாரமக நாளபர பக்கமுறு
 திதியெனுஞ் சத்தமியினிற்
றேசோ மயானந்த வாசாம கோசர
 திகம்பர சமஸ்தசுரபூ
சிதவகில சகதண்ட நாதநித் தியசுத்த
 சிவபதத் தெய்தினனே.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வரமேவு தூய்யமறை யாகம வழக்கொடுநன்
 மக்கள்பயி றேசமதனில்
வளர்தவச் சாதியி லுதித்திதர மதமுரு
 மாபாக்ய மாண்புகுலவித்
தரமேவு கலைமுழு துணர்ந்துவாழ் வெனுமயற்
 சாகரந் தப்பிமிடியிற்
றளரா தடக்கநிறை வாய்மைகொடை யாதிய
 தழீஇயுயிர்கண் மாட்டன்புறீஇத்

திருமேவு மருண்டப் பதிபாச பசுவிய
    றெரிந்துமெய்ப் பத்திவாய்ந்து
  சிவபூசை செய்துதமிழ் நாட்டினைத் தனியரசு
    செய்துபல நூல்பரப்பி
யுரமேவு சைவப்ர சங்கஞ்செய் தினைஞர்கட்
    குணர்வுதரு கழகநிறுவி
  யோங்குபுக ழாறுமுக நாவலன் பெற்றவுயர்
    வொருசேர யார்க்குமிலையே.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஓங்கியதொல் காப்பியத்திற் குரைமுன் செய்த
  வுவப்பினாற் சிலருரையா சிரிய னென்ன
வாங்கிளம்பூ ரணனைவியந் துரைத்தா ரன்றே
  னவ்வுரைய மிழிவின்க ணமைந்த தம்மா
தாங்குபுகழ் நாவலனுஞ் சிறப்புப் பேராற்
  றன்னியற்பே ருலகமெலாந் தழைக்க நின்ற
வீங்கிவன்செய் நூலுரைகள் பலசற் றேனு
  மிழிவின்கட் படுவவென் றியா ரியம்புவாரே.

வெண்ணீறுங் கண்டிகையும் வெண்பொற் றூசும்
  வெண்ணகையும் பவித்திரமும் விளங்கக் காட்டி
யுண்ணீடு பத்தியினர் போலிங் குள்ள
  வொருசிலர்தா முரைக்குமொழி யுவந்து கொள்ளே
மண்ணீடு புகழ்த்திருநா வலனார் சொல்லும்
  வாசகங்க ளவையவையே வைய முய்யப்
பண்ணீடு மொழிபங்கன் பகர்ந்த வாக்காய்ப்
  பணிந்துகொள்வே மிதுநமக்குப் பயன்பட் டன்றே.

வித்தகமெய்ந் நூலுரைக டுகளிற் பல்கி
விராய்க்கிடந்து வரம்பிகந்த விதங்கள் பல்வே
றத்தனையு மேடுகளின் முன்னர்க் கற்ற
வாசிரியர் பெரிதுணர்வ ரவைநன் றாய்ந்து
சுத்தமுறத் திருத்தியச்சி லிடுவித் தியார்க்குந்
தொலைவிலுணர் வுதிப்பித்தான் றொல்லைச் சீர்த்தி
யுத்தமநா வலனவன்போ லவற்றை யெல்லா
முய்த்துணர்ந்து திருத்தவல்லா ருலகத் தியாரே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மறையோ ரருட்சைவ தேசிகர் பாவலர் வாழ்ந்தனர்நூற்
றுறையோடு சைவந் தலைசாய்ந் திடக்கண்டு தூங்கினர்நா
விறையோ னொருதனி யேநின் றவற்றை யெழுப்பிநிறீஇக்
குறையோ வறவைத் ததற்கென்கைம் மாறு கொடுத்தனரே.

பாவலர் பற்பலர் செல்வர்கள் பற்பலர் பாரடங்க
மேவின ரேனு மவரா லுலகுக்கு மெய்ப்பயனென்
னாவல னாலிங்கு நாளுக்கு நாள்வந்த நன்மையெல்லா
மேவருந் தேர்வ ரிவன்போல் வருபவர் யாரினியே.

என்பிர பந்தங்கள் கேட்டுப் புலமை யிருஞ்சிறப்பீந்
தன்பிரி யாமற் பரிசு செயுமென் றறைந்தெவர்க்கு
நன்பிரி யத்திற் றலைமையெல் லாந்தந்த நாவலனா
ரின்பிற வாநிலத் துற்றா ரினித்துணை யாரெமக்கே.

ஆரூர னில்லைப் புகலியர் கோனில்லை யப்பனில்லைச்
சீரூரு மாணிக்க வாசக னில்லைத் திசையளந்த
பேரூரு மாறு முகநா வலனில்லைப் பின்னிங்கியார்
நீரூரும் வேணியன் மார்க்கத்தைப் போதிக்கு நீர்மையரே.

புல்லரை யேயுள்ள சொற்பொருள் யாவும் புலவர்தெரிஇ
நல்லன வாகப் புனைந்துவிட் டாரினி நாமென்செய்வேந்
தொல்லிய லாறு முகநா வலனைச் சுருக்கமறச் [கவே.
சொல்லிய நாமகட் கென்னமுண் டேலென்றுஞ் சொல்லு

கும்பகோணம்:

ம. ரா. ரா. ஸ்ரீ

பூ. முருகேசப்பிள்ளை.

:*:

வெண்பா.

ஆறுமுக நாவலனை ஆருமுணா ராப்பொருளைத்
தேறுமுகங் கொண்டு தெளிந்தானை—ஆறுமுகம்
என்றிருக்க ஓர்முகமும் எங்களுக்குத் தோற்றுமற்
சென்றொளித்தா னந்தோ சிவா.

காணுங்கண் ணின்னுமொன்று கண்டுகொண்டோ மென்றி
பாணம் மகிழும் பருவத்தில்—தாணுவெனுஞ் [யாழ்ப்
சங்கரபண் டிதன்முன் சாய்ந்தான்பின் ஆறுமுகப்
புங்கவநீ யும்மறைந்தாய் போய்.

ஆறுமுக நாவலனென் றெலெவரு மன்புகொண்டிங்
கேறுமுக மாயெம்மை யேற்றுவந்தார்—ஆறுமுக
நாவலனே யின்னினியே நம்மையொரு நாயென்றும்
பாவினையும் பண்ணார்கள் பார்.

திங்களணி செஞ்சடையான் றேவனென வந்ததுவும்
அங்கவனூல் நூலா யமர்ந்ததுவும்—எங்குமிசை
கொண்டியாழ்ப் பாணங் குலாவியதும் ஆறுமுக
அண்டர்பிரான் வந்தபின்பே யாம்.

ஆரிருந்தென் ஆர்சிறந்தென் ஆறுமுக நாவலன்போல்
ஆரிருந்து போதிப்பார் ஐயையோ—ஆறணிந்து
தேக்குமதிச் செஞ்சடிலத் தேவுருவு கொண்டாலும்
வாக்கவனைப் போல வரா.

எவ்விடமும் நின்புகழே எவ்விடமும் நின்பேரே
எவ்விடமும் நின்சொல்லே எய்தியபோல்—எவ்விடமும்
எக்கா லமுமில்லை இன்னினியார் நின்புகழ்க்குத்
தக்கார்சொல் நாவலன்நீ தான்.

கந்தவேள் செய்தவம்போற் காணுந் தவமுமவன்
மைந்தனும் நாவலன்போல் மைந்தர்களும்—செந்தமிழில்
வல்லவர்க ளன்னவன்போல் வந்திடுவ தும்முலகில்
இல்லைஇல்லை இல்லை இனி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாமிக்குங் கொண்ட மருகிக்குஞ் சண்டையை மாற்றியிந்தப்
பூமிக்குட் கல்வியுஞ் செல்வமுஞ் சேரப் புலவரெவர்.
தாமிக் கடைந்தவர் நின்றனைப் போலிந்தத் தன்மையினால்
நீமிக்க வன்நல்லை நாவல னேயிது நிச்சயமே.

நிந்தாஸ்துதி விருத்தம்.

வாணிதனை வசப்படுத்தி மலரயனை நான்முகனாய்
 மயங்கச் செய்து
பேணியவ ளடிபணிந்து பிரிவகற்றிப் புணர்ந்தவனைப்
 பிரமந் தேர்ந்த
மாணியென்றும் நீதியுளா னென்றுஞ்சொல்லவகையெங்கே
 இன்னச்சொன் மாண்டநின்னைக்
காணுவதோ விறப்பதுவிங் காறுமுக நாவலனே
 கமிப்ப தன்றே.

நீர்வேலி:

ம. า. ா. ஸ்ரீ

சிவ-சங். பண்டிதர்

சிவப்பிரகாசபிள்ளை.

———:*:———

தேற்றரவு வெண்பா.

நையலிரோ வையகத்தீர் நாவலன்றான் போயினனென்
றையனவன் முத்தி யடைந்தனனால்—மெய்யே
நலமடைந்தா னென்றே நனிமகிழ்க யாரும்
பலபுலம்பி யென்னோ பயன்.

வெண்பா.

செய்யபிர மாதியினிற் றேள்பின்னார் சத்தமியில்
வையமுயச் சைவம் வளர்த்தபிரான்—துய்யபுகழ்
ஆறுமுக நாவலன்றா னஞ்சிவஞா னத்தடைந்தான்
தேறுசிவ சாயுச் சியம்.

ஆவரங்கால்:

ம. า. ா. ஸ்ரீ

சு. நமச்சிவாயபிள்ளை.

———:*:———

வெண்பா.

தேறமுது சர்வகலை தேர்ந்த ஸ்ரீ@ஸ்ரீ
ஆறுமுக சாமியே யப்பனே—கூறுமுதற்
சற்குருவே சீனியே சர்க்கரையே கற்கண்டே
இக்குவல யம்விடுத்த தேன்.

ஈசனினிச் சைவநிலை யிட்டுவர யாரிடத்து
நேசமொடு வைப்பனதை நீயறிவாய்—ஓசைத்
திருவாய் மொழிந்து திடமில்லா நாங்கள்
ஒருவா ருறச்செய்வா யே.

நல்லசிவ நீதி நாட்டவுநாம் பேயர்சிலர்
அல்லவென்று தள்ளுவதென் றுமென்று—வல்லபர
காயப் பிரவேசங் கண்டதினின் றொன்றியற்றத்
தேயத் தொளித்தாயோ செப்பு.

சற்குருவே மெய்த்திருவே தண்ணளியே விண்ணொளியே
சொற்கிருந்தா யெங்கிருந்தாய் சொல்லாயே—நிற்குமுனம்
குற்றமது செய்தேமோ கோடுநெறி பெய்தேமோ
பெற்றியது வந்துவெளி பேசு.

பண்டிதர்கள் மாண்பகலப் பட்டாரே பாரிடத்தில்
மண்டுகலை வாணியும்பின் வாங்கினளே—தொண்டரெல்லாம்
தம்மா வியற்றார்போற் சார்ந்தாரே யாறுமுகப்
பெம்மானே நீபிரிந்த பின்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

நாவலோ ரிறந்தா ரென்றசொற் கேட்டு
நாங்கள்மெய் மறந்தழு தேபின்
ஆவலாய்ச் சடங்கண் டாறுவ மெனவந்
தடுத்தபோ தருமவு ணத்தே
தீவிர தரமா மலர்ச்சியோ டிருந்து
தேரினிற் றெருச்சென்று சற்றே
தாவிலாச் சடத்தை மறைத்தனை யையா
தளர்ந்தனம் வெளிப்படு குருவே.

நாவலி பொறுத்த நற்குண மலையே
  நாடெலாம் புகழ்ந்துநின் றேத்தும்
தேவனே சிவநூற் பொருள்களைத் தேற்றித்
  தெட்சிணு மூர்த்தியா யமர்ந்த
காவல னேயுன் கருணையைப் பிரிந்து
  கடையரே மிவ்வுடம் புடனே
சாவதில் லாம லிருக்கலேங் கண்டாய்
  சற்றுவா நமதுசற் குருவே.

புத்தகத் தாலும் பூரண வொளியாம்
  போதமார் பிரசங்கத் தாலும்
இத்தரை யுள்ளா ரெம்முட னறிய
  இலங்குகண் டிகைதிரு நீறும்
உத்தம சிவசின் னங்களி னுண்மை
  உயர்சைவ மார்க்கத்தி னுண்மை
வித்தகத் திருவாய் மலர்ந்தருள் புனிதா
  விட்டதென் னெம்மைச்சற் குருவே.

யார்பிறந் திருந்து மெதைப்படித் துஞ்சி
  ரெவ்வர செந்நிதி படைத்தும்
தேர்பிர போதஞ் செப்பினுங் கொள்ளாச்
  சீரிலேம் மனங்கொண்டு தேற
மார்பினிற் றிருவைத் தோன்றுமூஞ் சிவனே
  வையகம் யாவுக்குங் கடவுள்
நேர்பிற ரிலையென் றுரைத்துப்பின் னெம்மை
  நீக்கிய தறமதோ குருவே.

பணச்செருக் காலும் பிறசெருக் காலும்
  பாதகர் சிலர்பொய்த்த மதங்கள்

இணாக்கியில் விந்து தேசத்திற் பரப்பி
எம்மனோர் தமைவஞ்சி யாமல்
கணக்கறு பகைகள் வரவுமென் னாது
களைந்தவை தஞ்சமாய் நின்றாய்
தணப்பறு திடத்தா ரெவரையத் தகையாத்
தங்கவைத் தேகினை குருவே.

மண்ணையும் வேண்டேம் பொன்னையும் வேண்டேம்
மற்றைய பொருளையும் வேண்டேம்
விண்ணையும் வேண்டேம் வேறிடம் வேண்டேம்
விளம்பர சாதிய வேண்டேம்
தண்ணளித் திருவாய் மொழியமிர் தத்தைத்
தரும்படி வேண்டினந் தந்தால்
அண்ணலே பிழைப்பே மின்றெனி லுலைவோ
மையகோ வையகோ குருவே.

நால்வகைச் சாதி விருத்தர்நற் றருணர்
நண்ணிக்கீ ழிருந்துகேட் டடங்க
நால்வகைப் பாதத் துள்ளும்வேண் டியதை
நலம்பெற மேலிருந் தருளி
நால்வகைச் சொல்லாஞ் செந்தமிழ் நெறியே
நாவலி யுடனுரைத் தருளி
நால்வகை யாமாச் சிரமநாட் டியதை
நமக்கியா ரினிச்செய்வார் குருவே.

உள்ளுறுந் துறவர்ச் சனைசெப தியான
வுண்மையா ரொருமரக் கலத்தால்
அள்ளலங் கொடிய வினைக்கடல் கடந்தின்
படைந்திற வாதிறந் தாயைத்

தெள்ளுபட் டணத்தெம் மடிமுன் னறந்தா
னென்றிடுஞ் செய்யுளிற் புகழ்ந்தான்
தள்ளரும் புலவ ரின்றென்ன செய்வார்
சாற்றுவாய் மலர்க்தெங்கள் குருவே.

கண்ணினுண் மணியே கருதரு மறிவே
கருத்திருட் டெறுஞ்சுட ரேநாம்
மண்ணினிற் காத்த தந்தைதாய் பிரிய
மாய்ந்திடுஞ் சிறுகமகார் போலத்
திண்ணமா முன்னைத் தேடிக்கா ணாது
தேம்பியே புலம்பவுஞ் சிவனும்
பண்ணவன் போல வெங்குரின் றும்வாய்
பகர்ந்திடாய் ஞாயமோ குருவே.

நீறுருத் திராக்கம் மந்திரம் பூசை
நித்திய கருமமா கமங்கள்
ஆறுள தீக்கை மறையருட் பாக்க
ளறமிலக் கியவிலக் கணங்க
ளேறிய தர்க்க மாதிய வெல்லா
மிசைசிவ தர்மிணி தீட்சைப்
பேறிய னின்னே டொளித்திடா வண்ணம்
பெருவர முவந்துதா குருவே.

துன்பெலாஞ் சகித்துச் சோதிசேர் போதஞ்
சொல்லுவா ரீங்கிலை யெம்போல்
அன்புரே யாமு மினிச்சொலோ மெனமுன்
னறைந்தனை பின்னுடல் விடுநாள்
இன்படை யருட்பா வோதுவா ரோய
இம்மெனுங் குறிப்பிற்கை காட்டிப்
ரின்புமோ தச்செய் துடனகன் ளுயிப்
பெருங்குறிப் பறிர்திலேங் குருவே.

கருள

கலித்துறை.

செந்தமி ழாரிய மாம்பல பாஷையிற் சேர்ந்திருந்து
நந்து மகில பொருளையும் வாரியிந் நாட்டகத்தோர் [ச்
உய்ந்திடக் காட்டி யடக்கிய நாவில்வல் லோர்மண்டையை
சிந்தவை யோவெரித் தாயோ சிவந்த சிவாக்கினியே.

பார்க்கும் பதிபசு பாசமெய்ஞ் ஞானத்தைப் பண்புடையார்
யார்க்கும் பெறப்புத் தகமாக்கி யீந்துள் யமனடுங்கி
வேர்க்கும் படியுற்ற நாவலர் வாழ்தின வேலைதனைத்
தூர்க்கும் வகையெங்கு கற்றனை யோசிவ சூரியனே.

சுன்னாகம்:

ம. ா. ா. ஸ்ரீ

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

வெண்பா.

செல்லும் பிரமாதி தேண்மதிமூ வேழுபுகர்
புல்லபர சத்தமியிற் போந்தமகம்—நல்லதமிழ்ப்
பாவலராற் பாடப் படும்புகழா றுமுக
நாவலன்மோக் கத்தடைந்த நாள்.

கலிவெண்பா.

பூமாது வாழ்வுசெய்யும் பொன்னகர மென்னுநல்லைச்
சீமான் சிவன்பாதஞ் சிந்தைசெய்யுங் கோமான்
சகம்புகழுங் கந்தவே டன்னிடத்தில் முந்திச்
சுகம்பெறுமவ் வள்ளுவனார் சொன்ன மகன்றந்தைக்
காற்று முதவி யருமைத் திருக்குறளுக்
கேற்ற விலக்கியமா விங்குதித்துச் சாற்றரிய

திண்மை பெறுஞ்சைவ சித்தாந்த சாகரத்தின்
றண்மை நலம்பருகிச் சைவமெனும் உண்மையுள
செஞ்சாலி யோங்கச் சிறந்தபிர சங்கமழை
அஞ்சாது பெய்யும் அருண்முகிலே மஞ்சாருஞ்
சோலைப் பெருங்காழித் தோன்றறிரு நாவலர்கோன்
வேலை யிடைக்கல்லின் மிதந்துவந்தோன் சீலமிக்க
வாதவூர் வந்தவன்றே வாரதிரு வாசகங்கள்
ஓதிச் சிவபெருமா னொண்கழற்செம் போதைநினைந்
துள்ளநெக்கு நெக்குருக வோட்டந் துடிதுடிப்பக்
கொள்ள வுடம்பு குறுவேர்வை வெள்ளமெனக்
கண்ணீர் சொரியமயிர்க் கால்சிலிர்ப்ப மெய்ந்நடுங்க
எண்ணுத் தழுதழுப்ப இன்பவெள்ளத் துண்ணுடும்
ஆனந்த முற்றே யயர்த்துப் பரவசமாய்
மோனச் சிவநூன் முறைப்படியே ஞானமுறச்
செய்யுஞ் சிவபூசைச் செல்வா சிறியேனுக்
குய்யு நெறிகாட்டு முத்தமனே துய்யதமிழ்ப்
பாடை யிலக்கியமும் பன்னு மிலக்கணமும்
தோடமறக் கற்றுணர்ந்த தோன்றலே பீடுபெறும்
பன்னூற் கடல்கடைந்து பாலர்பெற வின்னமுதச்
சொன்னுடி நல்வசன சூத்திரமாச் சின்னுளில்
இத்தரையில் யாவர்செய்வா ரென்னப் பலப்பலவாம்
புத்தகங்கள் செய்தருளும் புண்ணியனே பத்தியினர்
பாவந் தொலைத்தருளும் பஞ்சாக் கரவிசிட்டம்
ஆவ லொடும்பேசும் ஆறுமுக நாவலனே
ஆற்றகில்லே னாற்றகில்லே னந்தோ நினது பிரி
வாற்றகில்லே னாற்றகில்லே னார்க்குரைப்பேன்-சீற்றமுடன்
வந்த விடப்பனவன் வார்த்தைக் கொடுஞ்சரத்தால்
நொந்தேற் கிரங்கியரு ளேக்கதனைத் தந்தவனே

கூறும் பரசமய கோளரியே மெய்யுணர்ச்சி
தேறு நினதருமை சிந்திக்குந் தோறுமெல்லாம்
என்னை யயர்த்தே னெம்பெருமா னின்பெருமை
தன்னைப் பெருஞ்சேடன் றானிருந்து பன்னாளாய்
பேசுகினு முற்றுப் பெறுமோ பெருந்தகையே
ஈசன் பெருங்கருணை இப்படியோ பேசியென்னை
கண்ணே யெனதிரண்டு கண்மணியே நாவலனே
மண்ணாதி யாமுடம்பு மாய்ந்தாலும் எண்ணருன்
கீர்த்தி யுடம்பு கெடுமோ கிளக்குமுண்மை
வார்த்தை யரிச்சந்த்ர மன்னவனே போர்த்தவிருள்
நீக்குங் கிரிவிளக்கே னின்னினெமக் கோர்குரவர்
வாய்க்குநா ளெந்நாளோ மற்று.

கலித்துறை.

கல்விக் களஞ்சியங் கற்றவர்க் கேறு கருணைவள்ளல்
சொல்வித்து வப்பிர சாரகன் பூதி துலங்குமெய்யன்
நல்லைப் பதியின னாறு முகப்பெரு நாவலனுந்
தில்லைப் பதியின் நடராசன் சேவடி சேர்ந்தனனே.

முன்மடக்குப் பின்முடுகுவெண்பா.

சைவப்ர காசனர்கள் தம்வா யினிதடக்குஞ்
சைவப்ர காசவித்யா சாலைமன்ன—னுய்வடைந்தா
னர்க்கனக் கினிக்கணத்த னத்தமுத்த மிக்கருளும்
பர்க்கனக்க னக்கன் பதத்து.

பின்முடுகு வெண்பா.

என்கடிதம் என்கவிதை யார்க்கும் இனிதென்று
நன்குறவே பாராட்டு நாவலனார்—எங்கேயோ
கங்கைமுடிச் சங்கரன்பொற் கஞ்சமலர்ச் செஞ்சரண்விட்
டிங்குவர வுங்கருத்தோ என்.

வினாவுத்தரவெண்பா.

ஐந்தின்பின் னாவதென்ன வானனத்தின் பேரென்ன
மூந்து நடுவின் மொழியென்ன—விந்திரற்கு
மாறுகொண்டோன் பேரென்ன வாக்கின் மிகவல்ல
வாறுமுக நாவலனே யாம்.

ஊரெழு:
ம. ா. ா. ஸ்ரீ
சைவ உதயபானு பத்திராதிபர்
சு. சரவணமுத்துப்பிள்ளை.

ஆசிரியவிருத்தம்.

அருமறையா கமமுறைக ளுலகி லோங்க
வடியனுளத் தஞ்ஞான திமிர நீங்கப்
பெருமையொடு தவவிரத முலகோர் தாங்கப்
பீடில்பர சமயகுழா மிரிந்தே யேங்க
வொருமையொடு நல்லைநக ருதித்தே வந்த
வுத்தமநல் லாறுமுகப் பெம்மா னேநின்
னிருமைபெறு திருவாக்கி னருமை தன்னை
யின்பமுடன் கேட்பதினி யெந்த நாளே.

சிவம்பழுத்த செழுஞ்சுவையே தேனே பாகே
தெவிட்டாத தெள்ளமிர்தத் திரளே மேலாந்
தவம்பழுத்த தனிவடிவே திருவெண் ணீறு
தயங்குதிரு மேனியுடைக் குருவே மிக்க

அவம்பழுத்த புறச்சமய திமிர மோட்டி
யத்துவித சுத்தசித்தாந் தத்தி னுண்மை
நவம்பழுத்த பொருள்காட்டிச் சைவ நாட்டு
நாவலனே நினைக்காணு நாளெந் நாளே.

தேனூறும் வாசகமோ ராறு நூறுந்
திருக் கோவை யென்னுமகப் பொருள்சேர் செய்யு
ளானூறு முரைத்ததிரு வாதவூரன்
நாவலர் கோன் காழியர் கோன் நல்வாகீசன்
போனீறு மைந்தெழுத்துஞ் சைவ நூலும்
புவியினிடை நனிவிளக்கும் புனிதா மேலை
வானேறும் பொழினல்லை சேரு நன்று
வலப்பெருமா னினைக்காணு நாளெந் நாளே.

எத்திசையுங் கிரிதீபம் போலச் சோதி
யெறிக்குமருட் பிரகாச வள்ளா லின்ப
முத்திவழிக் குரிய நெறி யிதுதா னென்றே
மூதுலகோ ருணர வது முறையே காட்டிப்
புத்தமிர்த மனையவருட் பாக்க ளோதிப்
பூசனையீ சனுக்கியற்றல் பொருளாக் கொண்டோய்
நத்தமருந் தடநல்லை நகரில் வந்த
நாவலனே நினைக்காணு நாளெந் நாளே.

வேறு.

செல்லூரும் புருகூதன் சேணாடு போல் விளங்குஞ்
சீர்த்தி மிக்க
நல்லூரி னவதரித்த ஞானகுரு நாவலனே
ஞால முய்ய

வெல்லாத சிவாகமத்தின் பொருளுணர்த்தும் வித்தகனை
விதுரா தின்னை [போ
பெல்லேமு மொருங்கிழந்தே மின்னுமுனைக் காண்பதன்
வென் செய் வேமே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நல்லூரில் வந்திடு ஞானே தய குரு நாவலனே
வெல்லாத கல்வியுஞ் செல்வமு மேவினை மேதினியி
லெல்லாரு மேத்திட நற்குணம் பூண்டனை யென்பதனைச்
சில்லோ ரிவண்செயுங் கல்விச் செருக்கினிற் றேர்ந்தனனே.

முன்னாளிற் கம்பன் கவி காள மேக முதற் புலவர்
தந்நா வலிமையைக் காட்டின ரேயன்றிச் சைவநெறி
நந்நா வலப்பெரு மானுனைப் போனனி நாட்டினரோ
யிந்நா ளினும்புல வோர் திரி வார்பல ரென் பயனே.

தேனோ கனியோ வெனவே சுவைக்குஞ் செழுந்தமிழிற்
கோனே தனக்கிணை யாகி யுதித்துயர் சற்குருவாய்
வானோர் புகழ் நல்லை வந்தரு ணாவலன் வான்புகழை
நானோ சொலவலன் சேடனுங் கூறிட நாணுவனே.

மல்லாகம்:

ம. ா. ா. ஸ்ரீ

சி. செந்திநாதையர்.

வெண்பா.

வன்றொண்டன் நாவலர்கோன் வாழ்வா வதுமாயம்
என்றுரைத்த தேவாரத் தின்பொருளை—நன்றியுடன்
சிந்தைசெய் தேன் காவலனே சேர்ந்தாய்நீ என்பதனாற்
புந்திநொந்து துக்கமிக்க போது.

என்னடைக்கைப் பத்திரிகை நாவலனே நீயனுப்ப
என்னதவஞ் செய்தேனே யானறியேன்—அன்னதனுள்
உள்ளசில வாசகங்க ளுற்றுணரும் போதெல்லாம்
வெள்ளம் பொழியும் விழி.

சென்னைக் குமார சுவாமியிடத் தோர்கடிதம்
உன்னைக் குறித்தனுப்பி யுள்ளுவந்தேன்—அன்னதுன்பாற்
சேருமுன்னம் நாவலனே சென்றாய் சிவலோகம்
யாரும் பதைபதைக்க இங்கு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தேவாரம் யான்சொலக் கேட்டு மகிழ்ந்து சிரத்தையுடன்
பூவாதி கொண்டு புரிசிவ பூசைப் பொலிவழகும்
பாவாணர் மெச்சச் செயும்பிர சங்கமும் பார்த்தினிநான்
ஆவார வாழ்த்திடு நாளுமுண்டோ நல்லை நாவலனே.

கொக்குவில்:

ம. ரா. ரா. ஸ்ரீ

ச. சபாரத்தினப்பிள்ளை.

———:*:———

கலித்துறை.

நாமக ளாவிற் றுயிலுகை யாலலர் நான்முகனாய்த்
தேமரை மாதிடஞ் சேர்தலி னாற்றிரு மாயவனாய்
மாமறை ஆகம போதனை ஊட்டலின் மாணரனாய்ப்
பூமிசை மேவிய நாவல பூபதி போயினரே.

விருத்தம்.

சிவசமய கமலமதைத் தமிழ்நாடாந்
திருமடுவிற் செறித்த லர்த்திப்
பவமயறந் தாங்கணுற்ற பரசமய
விருள்கடமைப் பதற வோட்டித்
தவநெறியாந் தேரினிடைத் தனியூர்ந்து
தற்பரனு மாழி சார்ந்தான்
அவமகல வுலகுபெறு மாறுமுக
நாவலனு மனலி யோனே.

திருநெல்வேலி:
ம. ா. ா. ஸ்ரீ
க. வேலுப்பிள்ளை.

வெண்பா.

...றுபிர மாதிதனி னெய்துபுகழ்க் கார்த்திகையிற்
கூறுபர சத்தமியாங் கோதிறிதி—வீறுமக
மாறுமுக நாவலனஞ் செல்வ மகிலகுரு
வீறுதிரு மேனியுறு மின்று.

கலித்துறை.

...நித்தாய் திகழ்நல்லை கற்று யெந்நூலு முலகமெங்கும்
விதித்தாய் பரய பதிசிவ னேயென வேறுமதஞ்
...தித்தாய் பின்னுறு முகநா வலசற் குருமணிநீ
...திததாய் பரம பதமடி யேயென்று காண்குவமே.

உருவுடம் பாறு முகநா வலன்விடுத் தோங்குமுத்தி
மருவுடம் பாக்கொண்ட வாவென்ப ராவென்பர் மற்றறியா
...ருவுடம் பாகி யொருநோயு மற்ற வவன்புகழாந்
திருவுடம் பானது நீடூழி காலந் திகழ்ந்திடுமே.

விருத்தம்.

திருவாளன் றிருவெழுத்தைந் திடையறா தொலிக்குமெய்த்
திருவாக் குஞ்சற்
குருபாதங் கருதுளமும் விபூதியொளி தயங்குதிரு
மேனி யுஞ்சொற்
பொருளாழுந் திராவிடநின் மலமறைகொ டுருககரமும்
பொலிந்த நல்லை
யருளாள னாறுமுக நாவலனெனுங் குருபரனுக்
கடிமை செய்வாம்.

தற்காலஞ் சென்னையிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற
ஸ்ரீமத்.
திருநெல்வேலித்தண்டபாணிசுவாமிகள்
ஸ்ரீ@ஸ்ரீ

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

அடைந்தயையைக்கேள்வியுற்று
ஆராமைமிகுதியினாலே
சிவபெருமானைநோக்கி
அருளிச்செய்த
பதிகம்.

—*—

நேரிசை வெண்பா.

அன்பர்களுக் காதரமா மாறுமுக நாவலனைத்
தன்பதத்திற் சேர்த்தசிவ சங்கரன்பால்—வன்பர்களை
வெல்லாமுன் பூதலத்தை விட்டுவரச் செய்தலிதற்
சொல்லாயென் பார்நந் துணை.

கலிப்பாக்கள்.

சொல்லூக மின்றியிகழ் துட்டமதப் புட்கடமை
வல்லூறு போலடக்கும் வன்மையுறு நாவலனை
நல்லூரில் வையாதிந் நாளேனின் பாலழைத்தாய்
பல்லூழி கண்டோர் பரவும் பரசிவமே.

பங்க மலியுநெறிப் பாழிமத யானைகட்கோர்
சிங்க மெனவே சிறந்தபுகழ் நாவலனை
யங்க ணிலத்தன்ப ரழவேனின் பாலழைத்தாய்
செங்க ணெடுமாலைச் சினவிடையாக் கொள்சிவமே.

புண்கா தலித்தருந்தும் பூரியரெல் லாநடுங்க
வண்கார் முகிலெனவே வாய்திறக்கு நாவலனைத்
தண்கார் கடற்பார் தயங்கநின்பா லேனழைத்தாய்
எண்காற் பெரும்பறவை யென்னுமுருக் கொள்சிவமே.

சைவ சமயத் தனிக்கொடிபோற் றாரணியின்
மெய் வழக்கே நாளும் விளக்கியதோர் நாவலனைப்
பொய்வகுக்கும் பாழ்நெறிகள் பொன்றமுனே னழைத்தா
யைவர்களு மாயவர்க்கோ ராதரமு மாஞ்சிவமே.

ஈழமுதற் றென்னா டிருண்மூழ்கிப் போகாமல்
வாழவைத்த சைவ மருந்தாய நாவலனைக்
கூழையா ரேங்கநின்பாற் கூட்டியவா றென்னேயோ
வாழமுந்நீர் நஞ்சுண் டழியா தவிர்சிவமே.

செய்யதமிழ் மூன்றுந் திறனழிந்து போகாமல்
வையமிசை விளக்கும் வாய்மையுறு நாவலனைத்
துய்ய மனத்தொண்டர் துணுக்கமுற வேனழைத்தாய்
மையணிந்த கண்ணியொடு மால்விடையூ ருஞ்சிவமே.

அன்று வடவூ ரருந்தமிழ்ப்பா வல்லானைக்
கொன்றுவிட்ட நீதிக் குறையொன்றும் போதாதோ
வின்றுநல்லூர் நாவலவ ரேற்றினையு மேனழித்தா
யொன்றுபட்ட நெஞ்ச ருணர்ந்தேத்து மொண்சிவமே.

வில்லடிக்கு வாளி விரைந்தளிக்கை மெய்யென்று
னல்ல புக ழோங்கு நல்லூர் நாவலனை நானிலத்தோர்
அல்லலொழிந் தின்புறமு னங்கழைத்த னீதிகொலோ
புல்லறிஞர் தேருப் பொருளாம் புகழ்ச்சிவமே.

கள்ளைநிகர் சொல்லாற் கருத்துருக்குங் கன்னியர்மால்
எள்ளையொத்துந் தோயா திலங்குபுகழ் நாவலனைக்
கொள்ளையரு ணல்கியொன்னார் குன்றவைத்துப் பார்த்திலை
பிள்ளையிரண்டுபெற்றும் பேயுடனாடுஞ்சிவமே.

நால்வரனை யாரொருவ ஞாலத்திற் றோன்றுதலாற்
பால்வன நீறோங்கப் பசுவாழ வேண்டுமென்றுன்
கால்வணங்கு நாவலனைக் காண்பதன்மு னேனழைத்தாய்
செல்வளநீர்த் தில்லைச் சிதம்பரத்தில் வாழ்சிவமே.

ஆறுமுக நாவலனை யைந்தாங் குரவனருட்
பேறுகண்டு துள்ளாமுன் பெற்றமுடை யானழைத்துத்
தேறும் விதத்தாற் றிருப்புகழோன் செப்புமிவை
கூறு மவர்பலருங் கூற்றன்வழக் கெய்தாரே.

ஸ்ரீ@ஸ்ரீ

நாவலரவர்களுடைய

மருகரும், மாணாக்கரும்

வித்துவசிரோன்மணியுமாகிய

ஸ்ரீமத்,

ச. பொன்னம்பலபிள்ளை.

———:*:———

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

திருமகள் கொழுநன் கருமனத் தழுக்கா
லருணனி கருதா தகந்தை மேவி
யெருத்தத் திலங்கு பருத்த மருப்பும்
பணைத்துக் குறுத்த தரத்த தாளு
நிமிர்ந்து குவிந்து நீண்ட நாசியுங்
குன்றிக் கண்ணு நீல மேனியும்
பொலிந்த கேழற் பொலனுரு வெடுத்துப்
பாதலந் தூரீஇக் காணுப் பாதமும்
புண்டரி கத்துறை யண்டப் புத்தேள்
சிறுகணு மங்குச முறழுந் துண்டமு
மாதிர மளக்குந் தாவில் சிறையும்
புயங்க மெட்டுந் தியங்கிக் கலங்கக்
கொழுவிக் கிழிக்கு முகிரார் தாளும்
பொருப்பினைப் பொரீஇத் தருக்கு மேனியுங்
குலவுபுண் டரமா யிலகு சேண்போ

யண்டரண்ட மளந்துங் காணாக்
கூவிள மறுகு கொன்றை தும்பை
மாவிணர் மத்தம் வதிமதி முடியு
முடைய சங்கர னெண்மல ரடியை
யகத்தி லிருத்தி யருச்சனை புரிந்தோய்
தெய்வ விரதனுந் துய்ய னேய்க்கு
நயிட்டிகப் பிரம சாரிநீ யெனினுந்
நகவெ னரிவையை யிதமுறத் தழீஇப்
பல்லுயிர்க் கருளாஞ் செல்வனைத் தந்தே
சியனடி யவரா மவமில் விருந்தைப்
புறந்தந் திடலாற் சிறந்த வறிஞ
ரில்லறத் தோன்மற் றிவனெனக் குழீஇச்
சொல்லி வழுத்த மல்கு தூயோய்
எம்பந்த மறுக்குஞ் சம்பந்த நாமனு
மாலமர் கடவுளா மால்விடை யோனை
யைங்கதிப் பரியிற் றங்குவித் தோனு
மிடங்கர் வாயி லடங்கு மறையோ
னுபவீத மன்ற லுறவிதித் தோனு
மும்மதக் களிறு தன்னைவந் திக்கப்
பரனை வந்தித்த வுரனார் சீலனு
மொருவடி வெடுத்தென வருளொடு பொலிந்தோய்
கொடுங்கோ லில்லாக் கடுங்கோன் வழுதியா
னடைபெற் றுலவிய கடையில் காட்சித்
தலைச்சங் கத்துக் கலைப்புல வோராந்
திரிபுர மெரித்த விரிசடைக் கடவுளுங்
குன்ற மெறிந்த குமரநா யகனுஞ்
சந்தனப் பொதியச் செந்தமி ழோனு

மதித்த புலமை கதித்த மேன்மையோய்
ஐந்தை யடக்கி யாறை வென்றே
யொன்றை யுறவுணர்ந் தேழை யொருவினோய்
இலங்கையிற் கொடுங்கோல் கலங்கா தோச்சுபு
மறங்கள் வளர்த்த பறங்கி மன்னர்
குடியா யுள்ளோ ரிறையா வொவ்வோ
ரான்கன் றன்பா யாழ்ண வளித்தல்
வேண்டுமென் றிசைத்த வெம்பணி மறும
வாடொறுங் கொடுத்தல் கண்டுள னைந்தே
யிப்பவ வரசர்தேத் திருத்தலுங் கொடிதெனுந்
திருநெல் வேலியாந் தனதூர் நீங்கி
யுத்தம திசையெனு முதக்கிற் பொலியுங்
சவுட தேசம் விதியி னடையூஉ
வாரிய மாகும் பாரிய பரவை
வறழப் பருகிப் பிறழ்கரு முகிலா
மகத்துற வுடனே புறத்துற வடைந்த
வரத ஞானப் பிரகாச வள்ளல்
பிறர்தை யுற்ற வறங்கெழு மரபோய்
அடியவ ருளத்திற் குடியா யிருத்தலி
னிதமயல் விளக்கு மதன்மத னீக்கலி
னாணவ மாயை கன்ம மெனப்படு
மும்மலின் ஞான முழுத்தழ னகையாற்
பொடிபட் டொழிய வடல்புரி மேன்மையின்
வாதனை புரியும் பூதனைக் கடியுயிர்
பாலொடு பருகிய நீணிற மாயோன்
செங்கருங் கரங்களிற் சேர்செறி யுங்கர
மொன்று விருகுவ டன்றேந் தியதென

உந்தியொழுக் கேந்திய நிந்தையி லம்மச்
சங்கரி தனையொர் பங்கினில் வைத்த
நிர்க்குண நின்மல நித்தியா னந்த
தற்பர னுஞ்சிவ சம்பு நிகர்த்தோய்
அரனடி யவரி னதிக னாதலிற்
செறிதுயி லறச்செறுத் தறிதுயி லமர்தலிற்
றிருமக டழுவிக் கருமை மேவலி
னுலகளந் துண்ட வொருவ னொத்தோய்
நாமகள் காமுறு கோமக னாதலின்
வேத வியலை விளங்க விரித்தலிற்
போத வியலார் வேதன் போன்றோய்
தொல்காப் பியனு மொல்காப் புகழுறு
முனிவர னருளிய துனியி னடைசேர்
மகன்வினை கிளப்பின் முதனிலை யியற்றே
யெனுஞ்சூத் திரவிதி யினையவினை யிகந்தே
யுட்டெளி வுடைய பட்டணத் தடிகள்போ
லன்னையை யடிபணிந் தாதரித் திட்டோய்
தென்கோவை யென்னுஞ் சீரார் நகர்வாழ்
மேழிக் கொடியோர் வாழ்விற் குலாவ
வவதரித் திட்ட வருந்தமிழ்க் கவிஞனு
மானு வியல்பிற் சேனாதி ராய
முதலியு மவன்பாற் கலையெலாங் கற்று
மதியாக் கலைஞக் குதிநவ் விகட்கோர்
புனப்புலிப் போத்தா மனப்புலி முதலி
பெற்றிடு பெற்றி யுற்றிடு சீர்த்திச்
சரவண முத்து முதலியாம் புலவனுந்
தேடிய பல்புக ழானவை யடைய

வின்னுநிற் பனவிப் பெருமன் புகழைப்
பொலம்பெறத் தழீஇய நலங்கொள்பே றாலெனச்
சொற்பயில் பண்டிதர் மெச்சு சீர்த்தியோய்
செந்நாப் புலவராஞ் சீர்சான் மணிக
ளோவ லின்றி யுறுமா கரமுந்
தென்மொழி யதனிற் றுன்னிய வணிசே
ரிரகுவம் மிசப்பெய ரியையிலக் கியத்தைத்
துரிசற வியற்றி வரிசை படைத்த
வரசகே சரியாம் புரையில்மே தையற்குச்
சேட்ட னாய வாட்டமில் கவிகைப்
பரராச சேகர னென்னும் பற்றார்
பணியு மரசற் கணிகொ ணகரமு
மாகிய நல்லையாம் பேரிய நகருறை
சத்திய வுத்தம வித்தக வேளாண்
குலதீ பம்மென நிலவிய கந்தவே
ளரிதிற் புரிந்த கரிசக னோன்பால்
வானோர் போற்று கான்முளை யாகி
யாறு முகனெனும் பெயரா தரித்த
பரம குரவ வரமிகு நிலைய
பாரினைத் தாங்கு புணுடைவி பொறுத்த
சேடன் றுதிக்க வெலாச் சீர்த்திய
பத்தரைத் தாங்கு மெய்ப்பில்கா ருண்ணிய
சிந்தா மணியே நந்தா விளக்கே
கண்ணே கருத்தே யெண்ணே யமிர்தே
யுயிருக் குயிரே யுலவா வொளியே
பசுபதி மதத்தை வசுமதி நிறுவி
யவனருள் வேதா கமங்களி னரும்பொரு

ளேழையே மையந் திரிபற் றுணர்
வினிதிற் றிரட்டி யியம்பு மெந்தாய்
யாமெலாம்,
நின்னடி யேமென வுன்னைப் பெறினும்
பணிகரி குயிலென் றணிபெறு மூன்றையும்
புற்றிற் கானின் மாவிற் புகுத்திய
சிற்றிடைப் பணைமுலைத் தேமொழி மடவார்
கண்ணெனுங் காலவே லெண்ணி னுழைய
நெஞ்ச மழிந்த நிலைய மாகிப்
பாடி காவலிற் பட்டுழன் றிட்டனம்
அதனால்,
எமைநீ யிகத்த லமைவுடைத் தாயினு
மன்னையை யத்தனை மன்னிய வொக்கலைப்
பொருளெனக் கொளாதுன் கழலே பேணி
நின்னடித் தொண்டே மன்ன நிகழ்த்திய
சதாசிவ ஞருக் தரஞ்செறி தொழும்பனை
யொளிகொ டிருவுளத் துள்ளா திகந்தே
யாயிரத் தெண்ணூற் றிரண்டென வறையுஞ்
சாலி வாகன சகவற் சரநிகழ்
தரமார் கின்ற பிரமாதி வருடத்
தெறுக்கான் மதியிரு பத்தொரு தேதிசேர்
களங்க மில்லாப் பளிங்கின் வாரமு
மபர பக்கத் தண்மசத் தமியும்
வடுவறு சிறப்பிற் கொடுநுக நாளு
மட்கி லொளிசேர் விட்கம்ப யோகமு
நிலைஇயிய மேன்மை யுலவா வேல்வையி
லவனே தானே யாகி யரனடி
நீழலி னித்தியா னந்தம் பெறீஇச்
செம்மாந் திருத்தல் சீரோ வுனக்கே.

வெண்கலிப்பா.

தூயநல்லைத் திருநகரிற் றுளக்கமற வவதரித்து
மாயவல்லற் பரசமய மடியவருள் நனிபுரியூஉச்
சங்கரனா ரருட்சமயந் தழைக்கவொளிர் பிரசங்க
மிங்கெமக்கீந் தருள்குருவா மெழிலாறு முகவாநின்
னருள்விழியுந் திருநீற்றி னழகாரு முகமதியுங்
கருமலத்தை யறப்பாற்றுங் கமலச்செஞ் சீறடியு
நினையாமன் மகளிரல்கு லிரயத்தி லமிழ்ந்தினம்யா
மினையமய லேகுவதெப் போது.

வெண்பா.

செஞ்சடையன் வெண்ணீற்றன் சிற்றம் பலமுதல்வன்
மஞ்சடையுங் கண்ட னடிமறவா—நெஞ்சுடைய
ஆறுமுக வையற்கே யாட்செய்யப் பெற்றனம்யாம்
வேறறங்கள் வேண்டா வெமக்கு.

சங்கேந்து மாற்கரிய சங்கரனைத் தன்னிதய
பங்கே ருகம்வைத்த பண்பானை—யெங்கோனை
ஆறுமுக நாவலனை யர்ச்சித் தடிபணியிற்
பாறும் பவநோய் பறிந்து.

தாடலைபோற் சங்கரனைச் சார்ந்தடங்கி நின்றிடுநின்
பாடலையா நற்பதத்தைப் பாடளியால்—ஆடலையா
ஆறுமுக நாவலசி ரத்தசிற்ப நாயடியேம்
வீறுமின்ப வீடடைதன் மெய்.

கலித்துறை.

திருவஞ் செழுத்தின் றிகழ்ச்சியெங் கேசெப கண்டியெங்
குருவஞ் சிறக்க வொளிவிடு நீற்றி னுயர்ச்சியெங்கே [கே
யுருவம் படைத்த மதனுற்ற லட்ட வறுமுகனை
யொருவன் சிவமதம் போல்யேசு மார்க்கத்தையுண்ணிடினே

கற்றவர் பற்றுங் கனியைக் கணிப்பி லறம்புரியப்
பெற்றவர் பெற்ற பயனைப் பிறவிக் கடல்கடக்க
வுற்றவர்க் கென்று முதவுறு மோடத்தை யாறுமுக
நற்றவ வெந்தையைப் போற்றிடிற் கூற்று நடுங்கிடுமே.

அமரர்க் கரிய வமலனை யன்பர்க் கெளியவனைக்
குமரக் கடவுடன் றனதையைக் கூற்றை யுதைத்தவனைத்
தமரப் பெருஞ்சீர்ப் பதியெனச் சாதிக்குஞ் சைவமதை
யெமர்கட் கருளு மறுமுக வெந்தையை யேத்துமினே.

சிந்தியல்வெண்பா.

கூறுமின் கூறுமின் கூறுமின் கூறுமின்
வீறுலவு யாக்கை விழுமுன் னமரங்கா
ளாறுமுக வையன் புகழ்.

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

மதிவளரும் பொழினல்லை வளம்பதியில் வதிந்தருளிக்
கதியுதவு மறுமுகநா வலவெந்தை கழல்பணிந்தோர்
விதியரியா மிருதேவர் வியோமம்பார் துரிஇக்காணுஞ்
சதியுலவு பதசிவசங் கரனுலகிற் றயங்குவரே.

நேரசைமுதலாகவந்த கட்டளைக்கலிப்பா.

அத்தி மாமுலை மாதுன் கழலிணை
  அன்று கண்டறி யாதவள் கண்டளி
கத்து மாவள கஞ்சரிந் தேவிழக்
  காது மன்மதப் பாவியம் பாலழிந்
தெய்த்து வெம்மை யளாகி யிரங்கிநல்
  லின்ப வுண்டி வெறுத்தரன் றாளிடைப்
பத்தி யார்நல்லை யாறு முகாவறம்
  பார்த்த வாவெனைப் பாரென் றலறுமே.

ஈற்றடி மிக்குவந்தநான்கடிக்கலித்தாழிசை.

பூமேவு மாம்பொழிலிற் போகுமிள மாக்குயிலே
மாமேவு வாதின்கண் வலியேசு மதமழித்த
பாமேவு சீராறு முகபரம குரவனெனுங்
கோமேவு புண்ணியன்றன் றாளிணைந்து கூவாயே
கோலநல்லை மாமுனிதாள் யான்மகிழக் கூவாயே.

ஸ்ரீ@ஸ்ரீ

நாவலரவர்களால்
அச்சிற்பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தப்பட்ட புத்தகங்கள்.

சூடாமணிநிகண்டுரை.
சௌந்தரியலகரியுரை.
முதற்பாலபாடம்.
இரண்டாம்பாலபாடம்.
பெரியபுராணவசனம்.
நன்னூல்விருத்தியுரை.
திருமுருகாற்றுப்படையுரை.
திருச்செந்திநிரோட்டகயமகவந்தாதியுரை.
சிவாலயதரிசனவிதி.
சைவதூஷணபரிகாரம்.
குளத்தூர் அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்.
கந்தரலங்காரம்.
கந்தரனுபூதி.
ஏரெழுபது.
திருக்கைவழக்கம்.
புட்பவிதி.
மறைசையந்தாதி.
கோயிற்புராணமூலம்.
திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
சிதம்பரமும்மணிக்கோவை.
உபநிடதவுரை.
பட்டணத்துப்பிள்ளையார் பாடல்.
அருணகிரிநாதர்வகுப்பு.
சைவவினாவிடை முதற்புத்தகம்.
மருதூரந்தாதியுரை.
திருச்செந்தூரகவல்.
விநாயககவசம்.
சிவகவசம்.
சத்திகவசம்.
திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை.
திருச்சிற்றம்பலக்கோவையுரை.
சேதுபுராணம்.
பிரயோகவிவேகவுரை.

தருக்கசங்கிரகம்.
உபமானசங்கிரகம்.
இரத்தினச்சுருக்கம்.
இலக்கணக்கொத்து.
தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி.
இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளி.
கந்தபுராணம்.
பதினொராந்திருமுறை.
மூன்றாம்பாலபாடம்.
நால்வர்நான்மணிமாலை.
கோயிற்புராணவுரை.
சைவசமயநெறியுரை.
தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரஞ் சேனாவரையருரை.
இலக்கணச்சுருக்கம்.
சைவவினாவிடை இரண்டாம்புத்தகம்.
யாழ்ப்பாணச்சமயநிலை.
இலக்கணவினாவிடை இரண்டாம்புத்தகம்.
இலங்கைப் பூமிசாத்திரம்.
நன்னூற்காண்டிகையுரை.
சிதம்பரமான்மியம்.

சிறிதுபாகம்
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டு
சிறிதுபாகம்
வேலை நடத்தப்படாதிருப்பவைகள்.

—:*:—

பெரியபுராணசூசனம்.
கந்தபுராணவசனம்.
திருவிளையாடற்புராணவசனம்.

அச்சிற்பதிப்பிக்கும்பொருட்டு
எழுதிமுடிந்தவைகள்.

—:*:—

திருவிளையாடற்புராணம்.
சிவராத்திரிபுராணம்.
சிவஞானபோதச்சிற்றுரை.
குருசிஷ்யக்கிரமம்.
நன்னூல்விருத்தியுரை. உ-ம் பதிப்பு.
நைடதவுரை.

அச்சிற்பதிப்பிக்கும்பொருட்டு எழுதத்தொடங்கியவைகள்.

தேவாரம்.
அகராதி. (தமிழ்.)
அகராதி (சம்ஸ்கிருதம் தமிழ்)
அகராதி. (இங்கிலிஷ் தமிழ்.)
தருக்கபரிபாஷை.

இரகுவம்சம்.
உபதேசகாண்டம்.
இலக்கணவினாவிடை முதற் புத்தகம்.
சம்ஸ்கிருதவியாகரணசாரம்.

[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ..

1. திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார். "தோடுடைய"
2. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமி. "பித்தாபிறைசூடி"
3. [illegible]. 28 ம் பதிகம். "[illegible]"
4. [illegible]. "[illegible]"
5. [illegible] [illegible] - 253. "[illegible]"
6. பெரியபுராணம். ஞானசம்பந்த. "[illegible]"
7. டை டை. [illegible] - 137 - 128.
8. கந்தபுராணம். [illegible] - "[illegible]"
9. டை. [illegible]. "[illegible]" 94.
10. பெரியபுராணம். ஞானசம்பந்த. "[illegible]" 139 - 140
11. [illegible]. "[illegible]"
12. [illegible]. "[illegible]"
13. கந்தபுராணம். [illegible]. "[illegible]"
14. [illegible]. "[illegible]"
டை. "[illegible]"
15. டை "[illegible]"
16. [illegible]. "[illegible]"
17. [illegible]. "[illegible]"
18. பெரியபுராணம். "உலகெலாமுணர"
19. [illegible]. [illegible]. [illegible]
[illegible]. "[illegible]"

20. "[illegible]."

T. R. Ramachandra Iyer
Kachcheri Road
[illegible]
Mylapore

Ananthanarayana Pillai
Parakkavakul [illegible]
[illegible]
Paraiakudi (Pirka)

[illegible] 13/

5-2-6 [illegible]
7-2-6 [illegible]
28-6 [illegible]
10-6 — [illegible]
1-8 [illegible]
17-3 [illegible]
12-5-6 [illegible]

98-96 93-92-90-89-